

การศึกษาค้นคว้าของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา
ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปริญญานิพนธ์

ของ

อคัม หนูทอง

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๗ มีนาคม ๒๕๑๔

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวผลิตได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

..... วรวิภาต ประธานกรรมการ
..... ทัศนีย์ กรรมการ
มีนาคม 2518.

ประกาศนียบัตร

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำ ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
อาจารย์ชม ภูมิภัก อาจารย์สุนันท์ กัลโลสม และอาจารย์โชติ เพชรชื่น โดยท่านทั้งสามได้กรุณา
รับเป็นที่ปรึกษา ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณไว้ เป็นอย่างสูง
อนึ่ง กรออาจารย์ทุกท่านที่กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม อาจารย์ประสิทธิ์ กาศย์กลอน
และคุณถาวร อริวงส์ ผู้ให้สัมภาษณ์เกร็ดก่อนหน้า และเพื่อน ๆ ที่คอยให้การช่วยเหลือ ผู้เขียนขอขอบคุณ
ไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

อุทุม หนูทอง

สารบัญ

หน้า

บทที่

- ๑ บทนำ ๑
 - คำนำ ๑
 - ✓ ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ ๒
 - ✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า ๓
 - ✓ นิยามศัพท์เฉพาะ ๓
 - ✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า ๔
- ๒ เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ๔
 - ✓ สมมุติฐานในการวิจัย ๑๕
- ๓ วิธีดำเนินการ ๑๖
 - ✓ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ๑๖
 - ✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ๑๗
 - ✓ การสร้างเครื่องมือ ๑๗
 - ✓ การเก็บรวบรวมข้อมูล ๑๘
 - ✓ การวิเคราะห์ข้อมูล ๑๘
- ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ๒๓
 - ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ๒๓
 - ๒-๑ ทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ๒๖
 - ๒-๒ ทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ๒๘
 - ๒-๓ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ๓๖
 - ๒-๔ ทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาครูและสูงกว่าปริญญาตรีที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ๓๘
 - ๒-๕ ทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ๓๘

เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้ที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี กับครูผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๕๑

ทัศนคติของครูชายที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๕๔

ทัศนคติของครูหญิงที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๕๗

เปรียบเทียบทัศนคติของครูชายกับครูหญิงที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๕๐

ทัศนคติของครูที่มีอายุมากที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๕๓

ทัศนคติของครูที่มีอายุน้อยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๕๖

เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีอายุมาก กับครูที่มีอายุน้อย ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๕๕

ทัศนคติของครูที่มีอายุราชการมากที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๖๒

ทัศนคติของครูที่มีอายุราชการน้อยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๖๕

เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีอายุราชการมาก กับครูที่มีอายุราชการน้อย ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๖๘

ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่จัดในโรงเรียน และผลที่ไว้รับ

๗๑

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๗๕

ความถี่เห็นชอบหลักการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๗๗

ความห่วงการของผู้บริหารและครู เพื่อการดำเนินกิจกรรม

๘๐

๕.สรุปผลการค้นคว้า วิเคราะห์ผล และข้อเสนอแนะ

๘๓

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๘๓

วิธีทำเนิการ

๘๓

ผลของการศึกษาค้นคว้า

๘๔

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

๘๘

ขอเสนอแนะ

๘๓

บรรณานุกรม

๘๕

ภาคผนวก

๘๘

บัญชีการวาง

การวาง	หน้า
๑ แสดงจำนวนผู้บริหารและครู ในแต่ละโรงเรียน และจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	๑๖
๒ แสดงจำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่	๒๓
๓ แสดงจำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูจำแนกตามวุฒิ	๒๔
๔ แสดงจำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูจำแนกตามเพศ	๒๔
๕ แสดงจำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูจำแนกตามอายุ	๒๕
๖ แสดงจำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูจำแนกตามอายุราชการ	๒๕
๗ แสดงทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒๖
๘ แสดงทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒๘
๙ แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๒
๑๐ แสดงทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๕
๑๑ แสดงทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๘
๑๒ แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และสูงกว่าปริญญาตรี กับครูชั้นมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๔๐
๑๓ แสดงทัศนคติของครูชายที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๔๔
๑๔ แสดงทัศนคติของครูหญิงที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๔๗
๑๕ แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูชายกับครูหญิงที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๕๐
๑๖ แสดงทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาที่มีอายุมากที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๕๓
๑๗ แสดงทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาที่มีอายุน้อยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๕๖
๑๘ แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาที่มีอายุมาก กับครูชั้นมัธยมศึกษาที่มีอายุน้อย ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๕๘
๑๙ แสดงทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาอายุราชการมากที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๖๒
๒๐ แสดงทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาอายุราชการน้อยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๖๕

๒๑	แสดงผลการเปรียบเทียบเทคนิควิธีการของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นอกระบบที่สอนกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒๘
๒๒	แสดงประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย	๓๑
๒๓	แสดงปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๕
๒๔	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อหลักการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๘
๒๕	แสดงความต้องการของผู้บริหารและครู เพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๔๑

บทที่ ๑

บทนำ

กาน้ำ

คำว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมรวมหลักสูตร กิจกรรมนอกหลักสูตร กิจกรรมนอกห้องเรียน และ กิจกรรมนักเรียน ส่วนมีความหมายทาง การศึกษาอย่างเดียวกัน ธนู แสงศักดิ์ ได้ให้นิยามว่า "เป็นกิจกรรม ที่จัดขึ้นนอกเวลาเรียนตามปกติ เพื่อให้เด็กเรียนไว้กับความรู้อย่าง ทั่วทั้งสัปดาห์เนื่องกับหลักสูตร และที่ไม่สืบเนื่อง แต่โรงเรียนมุ่งหมายเพื่อที่จะให้เกิดการพัฒนาเด็กโดยสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา" ตัวอย่าง กิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม (Home room) สภาโรงเรียนหรือสภานักเรียน (School Council or Student Council) การทำหนังสือของโรงเรียน (School Publications) กลุ่ม (Club) เป็นต้น

กิจกรรมเสริมหลักสูตรมิใช่เป็นของใหม่ เพราะเคยมีมาตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน แต่สมัยก่อนนี้ยังไม่มีความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา เพิ่งมาแต่ควรวรชที่ ๒๐ เมื่อทฤษฎีการ เรียนรู้ตามแนวของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในวงการ ศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรก็เริ่มมีความสำคัญขึ้นตามลำดับ และได้รับความสนใจจากโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาโดยทั่วไป ดังเช่น ปี ค.ศ. ๑๙๑๙ วิทยาลัยครูแห่งมหาวิทยาลัย โคลัมเบีย (Teachers College of Columbia University) ได้เปิดสอนวิชากิจกรรมเสริมหลักสูตรขึ้น เป็นครั้งแรก โดยมิ แอลเบิร์ต เก เฟรตเวลล์ (Elbert, K. Fretwell) เป็นผู้สอน และเขาได้ชื่อว่า เป็นบิดาแห่งกิจกรรมเสริมหลักสูตร

สำหรับความเคลื่อนไหว เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรในประเทศไทย ธนู แสงศักดิ์ กล่าวไว้ ดังนี้

๑ รุจิรา สรสิริ "ประชาธิปไตยในโรงเรียน" วิทยาคารย ๙ : ๔๗, กันยายน ๒๕๑๓.

๒ ธนู แสงศักดิ์ "ข้อคิดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร" วิทยาคารย ๑๐ : ๘, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๑๓.

๓ Franklin A. Miller, and Others, Planning Student Activities, p.4.

๔ Ibid., p.9.

๕ ธนู แสงศักดิ์ ด.ก. หน้า ๖ - ๘.

สงครามโลกครั้งที่ ๒ ไทยเรา โดดเดี่ยวไปรีกษาคอต่างประเทศ เมื่อครู เหล่านักกลับมา ก็นำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งเป็นความคิดอย่างหนึ่งในระบบการศึกษาแนวใหม่เข้ามาทาบ ในตอนต้น ๆ ได้มีการก่อตั้งสมาคมครูผู้ปกครอง ภาคนักเรียน แต่มักจะล้มเหลว เพราะไม่ระมัดระวังทดลองปฏิบัติตามแนวคิดใหม่ (Introduction) กรันต่อมา มีผู้เข้าใจและให้ความสนไวยิ่งขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรจึงได้พัฒนาและจักกันกว้างขวางยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับมา

ความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีอย่าง เอนกอนันต์ จึงถูกเป็นเครื่องกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิตได้ ดังมีข้อความในเอกสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ ๑ ว่า "เป็นการไม่ผิดเลยที่จะกล่าวว่าการดำเนินชีวิตในภายภาคหน้าของเด็กเรียนส่วนมาก จะประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาที่เด็กแต่ละคนได้ผ่านการฝึกกิจกรรมมาเพียงไร" นั่นคือ "เด็กได้มีกิจกรรมมากเท่าใด เด็กก็จะไ้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนั้น ๆ มากขึ้นเป็นเงาตามตัว และเด็กที่ได้ผ่านการฝึกกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาอย่างเพียงพอ ก็จะออกไปประกอบกิจการงานอันเป็นประโยชน์แก่ตัว เองและสังคมได้อย่างดีและมากมาย" กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่เพียงแต่ เป็น เครื่องกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลว ในชีวิตอนาคตของเด็กเท่านั้น หากยังเกี่ยวพันถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของชาติอีกด้วย ดังคำกล่าวของสฐาภา จิระวัฒน์ ที่ว่า "ประเทศไทยของเรา ยังขาดผู้ที่สร้างเสริมเศรษฐกิจให้ชาติ เป็นอันมาก อาชีพธุรกิจ การค้า ขางฝีมือและอื่น ๆ ขาดแคลนอย่างยิ่ง ฉะนั้นการศึกษาในโรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีหลักสูตรและกลวิธีที่จะ เปิด โอกาส ตลอดจนสนับสนุน และส่งเสริมให้เด็กเลือกเรียนหรือฝึกฝนวิชาที่สนใจหรืออดัดตามธรรมชาติ เพื่อใช้ประกอบอาชีพในอนาคต ด้วยเหตุผลดังกล่าว โรงเรียนหนึ่งต้องสนองความต้องการของประเทศชาติในด้าน การพัฒนาคนให้บรรลุสู่สมความมุ่งหมาย โดยจักให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น" ในแง่เดียวกันนี้ ธนู แสงศักดิ์ กล่าวไว้ว่า "ปัจจุบันแนวคิดในการจัดการศึกษาได้ขยายกว้างออกไป คือ นอกจากจะจัดการศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับความแตกต่างของเด็กแล้ว

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เอกสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา ชุดที่ ๑ หน้า ๑.

๒ ส.ค. หน้า ๔.

๓ สฐาภา จิระวัฒน์ "กิจกรรมโรงเรียน" วิทยาสาร ๘ : ๑๒, ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑.

ทั้งยังได้รับการฝึกอบรมให้ศีลธรรมอันดี และทำให้สุขภาพทั้งทางกายและจิตดีอีกด้วย ในส่วนที่เป็นประโยชน์แก่การปรับปรุงการเรียนการสอนก็คือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ประสบการณ์ในห้องเรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น เด็กได้รับการเข้าใจให้อยากเรียนมากขึ้น ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเองบุคคล และสามารถเตรียมการแนะแนวหมู่ได้ ส่วนประโยชน์ที่ต่อการบริหารของโรงเรียน ก็เป็นผลจากความร่วมมือกันระหว่างครูกับนักเรียน การทำงานร่วมกันยอมทำให้เขาออกเขาใจกันมากขึ้น และจากการใหม่กิจกรรมเสริมหลักสูตร โอกาสที่เด็กจะใช้เวลาว่างไปในทางก่อกำเนิดให้เกิดขึ้นแก่โรงเรียนและสังคมกับน้อยลง นอกจากนั้นกิจกรรมบางอย่าง เช่น การให้นักเรียนหรืออาสาโรงเรียน ก็ได้มีบทบาทในการรวบรวมวัสดุของโรงเรียน มีบริการปกครองนักเรียนเป็นอาทิ ก็เป็นการแบ่งเบาภาระการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารได้บ้างทางหนึ่ง ประการสุดท้ายในเรื่องประโยชน์ที่กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีต่อชุมชน ชอนักเนื่องมาแต่กิจกรรมต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ของโรงเรียน กิจกรรมของชุมนุมต่าง ๆ ถ้าครบถ้วนสำคัญ ๆ ฯลฯ ได้เป็นสิ่งชักนำประชาชนให้มีส่วนสัมพันธ์กับโรงเรียน ได้เข้าใจและทราบความเป็นไปของโรงเรียนได้โดยตลอด นับเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านหรือชุมชนกับโรงเรียนได้เป็นอย่างดีทางหนึ่ง

อนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ประสงค์ของการมีชุมนุมศึกษาแล้ว จะเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรมีส่วนช่วยส่งเสริมให้บรรลุดุชนาวัตรประสงค์ประสงคณัน ๆ ทุกข้อ ดังน

๑. เพื่อพัฒนาเด็กให้เป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตย กิจกรรมเสริมหลักสูตรสนองวัตถุประสงค์ประสงค์นี้ได้ เพราะมีการฝึกฝนความเป็นพลเมืองได้อย่างแท้จริงให้แก่เด็ก ได้ฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เด็กได้มีโอกาสรับใช้ชุมชน และได้มีโอกาสทดลองใช้สิทธิในการเลือกตั้ง
๒. เพื่อให้เด็กเรียนสามารถติดต่อกับผู้อื่นได้ ชอนักกิจกรรมเสริมหลักสูตร ใ้ทวยหันนาสมรรถภาพของนักเรียนในกานการฟัง พูด อ่านและเขียน เช่น จัดชุมนุมโต้วาที ชุมนุมทางภาษา และมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง
๓. เพื่อให้เด็กเรียนมีสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ การที่เด็กได้เลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ตนสนใจและมีความถนัด จะสนองวัตถุประสงค์ข้อ

๔. เพื่อเตรียมเด็กให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว กิจกรรมเสริมหลักสูตรสนองวัตถุประสงค์ของ
นี้ได้ เพราะมีกิจกรรมที่ไว้เด็กชายและเด็กหญิงมีโอกาสทำงานและมีมิตรชอบร่วมกัน มีชุมชนที่คอยส่งเสริม เข้ม
ชุมชนมหัศจรรย์มา

๕. เพื่อชักจูงให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นของสนองวัตถุประสงค์
ข้อนี้ คือแทนที่เด็กจะใช้เวลาว่างไปในทางที่เปล่าประโยชน์ ก็ให้เขามารวมกิจกรรม

๖. เพื่ออบรมสั่งสอนให้เด็กเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี ทำได้โดยฝึกให้สนใจ เป็นนักกีฬา จัดให้มีโฮมรูม
เพื่อหาโอกาสให้การแนะแนวให้ จัดชุมชนที่ส่งเสริมจริยธรรม เป็นต้น

๗. เพื่อค้นหาความสนใจและความสามารถพิเศษของเด็ก เนื่องจากมีกิจกรรมหลายอย่าง เด็ก
จึงสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความถนัดและความสนใจ จากการร่วมกิจกรรมของเด็กนี้เอง ครูจะ
เห็นความสนใจและความสามารถของเด็ก เป็นช่องทางให้ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาถูกทางต่อไป

๘. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกในทาง
สร้างสรรค์อย่างเสรี จึงเป็นการสนองวัตถุประสงค์ข้อนี้

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีลักษณะอย่างล้นเหลือ-สมควรที่โรงเรียนจะพึงจัดอย่าง
กว้างขวาง และมีปัญหา การจะจัดได้นั้นต้องพร้อมด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่ บุคลากร
(ครู) วัสดุอุปกรณ์ และทุน ในที่นี้พิจารณาเฉพาะบุคลากรอันหมายถึงเฉพาะครูเท่านั้น

ครู เป็นบุคคลแรกเริ่มที่สำคัญที่สุดที่จะเป็นตัวจักร ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพราะเป็นผู้กระตุ้น
ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมและร่วมกันจัดขึ้นมา เมื่อกิจกรรมใดได้ริเริ่มขึ้นแล้ว ครูยังต้องคอยเอา
ใจใส่ดูแลและนิเทศให้กิจกรรมนั้น ๆ เติบโตยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ไป จึงเห็นได้ว่ากิจกรรมจะสำเร็จหรือล้มเหลวอยู่
ขึ้นอยู่กับตัวครูไม่น้อยเลย เท่าที่พิจารณาได้ผู้ให้ข้อสังเกตไว้หลายคน เช่น มิลเลอร์^๑ ให้ข้อสังเกตว่า ก่อน

ค.ศ. ๑๘๖๐ ครูในสหรัฐอเมริกาไม่ค่อยเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตรจึง
เจริญขึ้นอย่างเชื่องช้า แต่หลังจากนั้นครูมีทัศนคติที่มั่นคง กิจกรรมจึงก้าวหน้ายิ่งขึ้น ไปประเทศไทย ชูแสงศักดิ์^๒

^๑Franklin A. Miller, op. cit., p.9.

^๒ชูแสงศักดิ์ ล.ก. หน้า ๑๘.

เห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรมีปัญหา เนื่องมาจากความไม่เข้าใจของผู้บริหาร ครู และนักเรียน ถึงจักใหม่ก็ำเงินไปโดยขาดความรู้และฝึกเพื่อนไปจากควาหมายดั้งเดิม ฝ่าย สบจิต ธนสภานุจน เห็นว่า "ครูพยายามถักกันไม่ให้นักเรียนเข้าร่วม เพราะถือเป็นการเสียเวลา และมีประโยชน์แต่อย่างใด" ข้อเขียนในอนุสารประกอบหลักสูตร ประถมศึกษา ชุดที่ ๑ ก็เห็นต่างดั่งเดียวกันว่า "บางที่ครูยังพยายามถักกันความก้าวหน้าของกิจกรรมเสริมหลักสูตร เสียอีกโดยไม่รู้ตัว เนื่องจากมีความเชื่ออย่างผิด ๆ ว่า เวียนหนังสือเข้าไว้ให้มาก ๆ เรียนให้เก่ง ๆ ในห้องเรียนเท่านั้น ก็เป็นการดีกว่าอะไรหมด จึงเห็นได้ว่า ครูมีส่วนทำให้กิจกรรมเสริมหลักสูตร ล้มเหลวไ้มากถากกรขาดความเข้าใจและขาดทัศนคติที่ ในทางตรงข้าม ถ้าจะใ้กิจกรรมเสริมหลักสูตรก้าวหน้าแล้ว ครูควรมีทัศนคติที่ ใ้ความสนใจและสนับสนุน การที่กษาทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรจึง เป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะใ้ทราบข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์ในปรับปรุงแก้ไข หรือส่งเสริมให้กิจกรรมเสริมหลักสูตรก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษากันว่า

๑. เพื่อศึกษาว่าครูและผู้บริหาร ในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา มีทัศนคติที่ถูกต้องและความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิมาน (Positive) หรือเชิงนิเสธ (Negative)
๒. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูที่ปฏิบัติงาน อายุราชการและเพศที่ต่างกัน จะมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกันหรือไม่
๓. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในด้านต่อไปนี้
 - ๓.๑ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดอยู่ในโรงเรียนในปัจจุบัน และผลที่ได้รับจากกิจกรรมที่จัก
 - ๓.๒ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๔. เพื่อยุติความตึงเครียดและความกลัวเห็นของครู เกี่ยวกับหลักการและการดำเนินการของกิจกรรม - เสริมหลักสูตร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. กิจกรรม เสริมหลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในกระบวนการของการศึกษาในปัจจุบัน เพราะเป็นตัวเสริมให้หลักสูตรมีคุณภาพยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยพัฒนาตัวเด็กได้เจริญงอกงามขึ้นทุกด้าน ช่วยให้การบริหารงานของโรงเรียนเป็นไปโดยสะดวกและเป็นเนื้อกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรจะดำเนินไปอย่างก้าวหน้าหรือไม่ขึ้นอยู่กับทัศนคติของครู เป็นเบื้องต้น การศึกษาทัศนคติของครูจึงเป็นการแสดงได้เด่นชัดแท้จริงในเรื่องนี้

๒. เมื่อทราบทัศนคติของครู ก็ย่อมเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข หรือส่งเสริมให้ครูได้เข้าไปมีบทบาทในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้โดยดียิ่งขึ้น

๓. การศึกษาศักยภาพไปของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ย่อมทำให้เห็นผลและขอบข่ายของกิจกรรมที่จัดอยู่ รวมทั้งใคร่ขอปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการดำเนินกิจกรรม ข้อมูลที่ได้นี้ย่อมเป็นประโยชน์ในการแก้ไข ปรับปรุง และ ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้ตรงจุด

๔. ผลการวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องในวงการศึกษานอกระบบมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา ราชอันโคกแก่ ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ครูอาจารย์ที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษาโรงเรียน และครู ใกล้เคียง จะได้นำไปเป็นข้อพิจารณาเพื่อวางแผนกิจกรรมให้โดยดียิ่งขึ้นต่อไป

๕. การวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในประเทศไทยยังทำกันน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นความคิดของการจัดการศึกษาแบบใหม่อย่างหนึ่ง การวิจัยครั้งนี้จึงเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

Attitude

๑. ทัศนคติ (Attitudes) หมายถึง ทาที่ ความรู้สึก ความนึกเห็น ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังจากที่คนเราได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น เรื่องนี้หมายถึง ซึ่งรวมทั้งในลักษณะนิยาม (Positive) คือสนใจ พอใจ

หรือนิยมชมชอบ สนิตสนมและปฏิสัมพันธ์ที่ให้ความสบายใจ ส่วนในลักษณะนี้เสถียร (Negative) ก็คือเมื่อหน้าไม่พอใจ ไม่สนใจ ซัดแย้ง ไม่ร่วมมือหรือปฏิบัติตาม หรือถ้าแบ่งให้ละเอียดลงไปอีก ก็ยังมีทัศนคติอีกแบบหนึ่งคือรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียดชัง เรียกว่า ทัศนคติแบบกลาง

๒. ระบุ หมายถึง ระบุว่าการที่เจ้าหน้าที่สอนโดยทั่ว ๆ ไป ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัด นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา ๒๕๑๓

๓. ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ ศึกษาศึกษาที่บริหารงานของโรงเรียน

๔. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา หมายถึงสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัด นครศรีธรรมราช

๕. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Co-curricular Activities) หมายถึงกิจกรรมทั้งหมดที่นอกเหนือจากเวลาชั่วโมงเรียนในตำราเรียน เพื่อให้เด็กวัยเรียนได้มีความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ อารมณ์ความเบิกบานของกันกับหลักสูตรหรือไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้

๖. หลักการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึงข้อหาที่ผู้รู้ทางก้ากิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้วางไว้ เพื่อให้ผู้จัดกิจกรรม ได้ยึด เป็นแนวปฏิบัติ

ขอบเขตของกา ศึกษากันกว่า

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาจากครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัด นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา ๒๕๑๓ เท่านั้น

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แม้กิจกรรมเสริมหลักสูตร จะเป็นกระบวนการของการศึกษาแผนใหม่ที่สำคัญอย่างหนึ่ง แต่จากการศึกษา

๑. สุตเตา วิจิตรชัย "ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพฯ -มหานครที่มอด โสภักดีแปลกรณ" ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต หน้า ๖ (อ้างอิงมาจาก Social Psychology, p. 128, by Theodore M. Newcomb)

การศึกษานี้

เอกสารต่าง ๆ ระบุว่า จะมีนักทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ไม่มากนัก ที่ปรากฏก็คือ ก.ปี. ๑๕๓๕ โจนส์ (Galen Jones) ได้ศึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกา จำนวน ๒๕๖ โรงเรียน ผลการศึกษาปรากฏว่า โรงเรียน ๒๕ % จัดกิจกรรมมาแล้วก่อน ค.ศ. ๑๕๐๐ . กิจกรรมที่จัดกันมากที่สุดก็คือ กีฬา หลังจากปี ๑๕๒๐ เป็นต้นมา โรงเรียนต่าง ๆ ให้ความสำคัญในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร หาวิธีการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและขยายวงกว้างมากขึ้น กิจกรรมที่นิยมมากที่สุดก็คือนักเรียน ชุมนุมและโต้วาที นอกจากนี้บางโรงเรียนยังจัดกิจกรรมบางอย่างเข้าไว้ในหลักสูตร ประจำอคาเดมี คณิตศาสตร์ หนังสือพิมพ์ การละคร และการโต้วาที

ค.ปี. ๑๕๕๔ โรนัลด์ (Earl Arther Jackson Ronald) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยแกนซัส สเตท (Kansas State University) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๓๓๖ คน กลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เคยมีประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยมาแล้ว ๓ ปี ผลการศึกษาปรากฏว่า

- ๑. เวลาที่ใช้ในกิจกรรมเสริมหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก คือ ถ้าใช้เวลาในการรวมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนก็จะสูงขึ้นด้วย
- ๒. นิสิตกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีแนวโน้มว่าจะได้คะแนนต่ำลง ส่วนกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีแนวโน้มว่าจะได้คะแนนเพิ่มขึ้น
- ๓. ชนิดของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน

✓ Franklin A. Miller, and Others, Planning Student Activities, pp. 6 - 8, (Citing Extra - Curricular Activities and the Curriculum, pp. 28 - 29, by Galen Jones)

^๒Earl Arther Jackson Ronald, "Selected Relationship Between Activity Participation and Scolastic Achievement for Kansas State University Students" Dissertation Abstracts, p. 5151 - A.

- ๑. ~~X~~ และ โน้ เคียวกอนนิน สเตอ (David Kenneth Steers) ได้ศึกษาทัศนคติและความสนใจของ นิสิตปีที่ ๔ ในมหาวิทยาลัยเดลาแวร์ (Delaware University) ที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมกีฬา ผลปรากฏว่า
 - ๑. นิสิตมีทัศนคติที่ถือการแข่งขันทกีฬามหาวิทยาลัย และ นิสิตเชื่อว่า การเล่นกีฬาทำให้เกิดความพอใจ เกิดศรัทธา ราแรง และร่างกายสมบูรณ์มากกว่าผู้ไม่เล่นกีฬา
 - ๒. นิสิตมีทัศนคติที่ดี และสนใจต่อการกีฬาของมหาวิทยาลัยมาก สิ่งที่ทำให้ นิสิตพอใจคือความสะดวกสบาย เครื่องนุ่งห่ม การเงิน ตารางการ เล่น ความสามารถด้านการฝึกของผู้ฝึก และคุณภาพของทีม
 - ๓. นิสิตหญิงและนิสิตชายมีทัศนคติและความสนใจต่อการกีฬาต่างกัน
 - ๔. การฝึกฝนทางการกีฬามีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการกีฬา
- *๕. การเข้าร่วมกีฬามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพและงานพิเศษของเด็กในภายภาคหน้า
- ๖. นักกีฬามากได้รับการพิจารณาจากเพื่อนร่วมชั้น โดยเลือกจากคนที่มีความสามารถทั้งนี้เพื่อความ

มีข้อเสีย

- ๑. ~~X~~ ปี ๑๙๕๒ กอย (Vole Coy) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ที่เป็นสมาชิกสภานักเรียน ผู้ที่มีชื่อสมาชิกสภานักเรียน ผู้มีชื่อชอมกอสภานักเรียน และผู้บริหาร ที่มีต่อความมุ่งหวังของการตั้งสภานักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมที่นาในรัฐโอริโชนา ผลปรากฏว่า
 - ๑. บทบาทของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอยู่ในโรงเรียน เป็นสาเหตุที่ทำให้ทัศนคติต่อความมุ่งหวังของการตั้ง สภานักเรียนต่างกัน
 - ๒. ที่ตั้งและขนาดของโรงเรียน ไม่ เป็นสาเหตุที่ทำให้ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่างกัน

^๑David Kenneth Steers, "Attitudes and Interests of Senior Students in the University of Delaware as Related of Athletic Participation", Dissertation Abstracts, ๖ 298.

^๒Vole Coy, "A Comparison of the Attitudes of Student Council Members, Non - Student Council Members, Student Council Sponsors, and Administrators Toward Selected Aspects of Student Council, Dissertation Abstracts, p.1313 - A.

- ๓. สถานัก เรียนส่วนมากจะมีผลึกต่อการศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
- ๔. นักเรียน ผู้สันทนุน และผู้บริหาร มีบทบาทต่อคุณภาพของ เด็กที่สมัคร เข้าทำงานในสถานัก เรียน
- ๕. กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ กลุ่ม เห็นว่า สถานัก เรียนควรมีกิจกรรมอย่างกว้างขวาง
- ๖. เห็นว่าควรมีปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างสถานัก เรียน นัก เรียนและผู้บริหาร
- ๗. เห็นว่าผู้บริหาร ไม่ค่อย ใจค่าตนได้ เป็นประโยชน์ต่อ เด็ก
- ๘. เห็นว่าสถานัก เรียน เป็นกระบวนการของการศึกษาที่สำคัญ เพราะ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม เสริมหลักสูตร และ เกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้วย แต่เรื่องกิจกรรมสถานัก เรียน ไม่ค่อยมีผู้ เข้าใจกัน
- * ๙. เห็นว่า เด็ก ไม่ค่อย ใจค่าตนได้ เป็นประโยชน์ต่อ เด็ก

ส่วนการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตร ในประเทศไทย เท่าที่ศึกษาพบว่า ได้เริ่มทำกันครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑ โดยหน่วยศึกษานินเทกั กรมการฝึกหัดครู การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจกิจกรรมที่จัดอยู่ในสถานัก ศึกษฝึกหัดครู ซึ่งมีกล่าวไว้สั้น ๆ ว่า โรงเรียนฝึกหัดครูที่จัดได้มีชุมนุมตั้งแต่ ๖ - ๑๐ ชุมนุม มี ๑๕ แห่ง และโรงเรียนที่จัดตั้งแต่ ๑๑ - ๑๕ ชุมนุม มี ๑๔ แห่ง

ใน พ.ศ. ๒๕๐๒ หน่วย ศึกษานินเทกั กรมการฝึกหัดครู ได้ศึกษาอีกกรังหนึ่งโดยศึกษาจากอาจารย์ใหญ่และผู้อำนวยการ โรงเรียนฝึกหัดครูและวิทยาลัยครู ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน ๒๗ แห่ง เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และเก็บข้อความแสดงความคิด เห็น ผลปรากฏว่า

๑. กิจกรรมชุมนุมที่ ๑ ได้รับความสนใจจากนัก เรียนฝึกหัดครูมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมสถานัก เรียน ชุมนุมแต่ละสัปดาห์ ชุมนุมส่งเสริมจริยศึกษา กิจกรรมชุมนุมละคร กิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษ กิจกรรมชุมนุมศิลปะ และทัศนศึกษา และกิจกรรมห้องสมุด ส่วนกิจกรรมโฮมรูม (Home room) ได้รับความสนใจน้อยที่สุด และ รองลงมาคือกิจกรรมดนตรีไทย

๒. ปัญหาและอุปสรรคในการ วัคกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ อาจารย์ไม่ส่งเสริมนักเรียนเท่าที่ควร มีชั่วโมงสอนมาก ขาดความศรัทธา เริ่ม ขาดความรู้และอาจไม่สามารถประสานงานขาด ประสิทธิภาพ บิดเบือนคติแตกต่างกัน และไปเข้าใจเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ล่อ ลลา ฝ่ายนักเรียนก็ไปเห็นความสำคัญและให้ความสำคัญน้อยไป นอกจากนี้เวลาน้อย ถ้าจัดกลางก็จะเป็นปัญหาเรื่องกลับที่พัก อาคาร อุปกรณ์ และทุนไม่เพียงพอ ในแบบสอบถามที่ได้เก็บข้อความแสดงความคิดเห็น อาจารย์ใหญ่และผู้อำนวยการ ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ๓ ประการ ก็คือ

๑. ข้อเสนอแนะต่อกรม ได้มีการ สัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมบ้างเป็นครั้งคราว ให้จัดแม่ง

งบประมาณสำหรับกิจกรรมให้เพียงพอ

๒. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เทก ให้พิมพ์เผยแพร่กิจกรรมของสถานศึกษาต่าง ๆ สู่กัน ให้ส่งผู้เกี่ยวข้องไปแนะนำเป็นระยะ ๆ

๓. ข้อเสนอแนะต่อสถานศึกษา การจัดให้นักเรียนทั้งหญิงและชายได้ร่วมกิจกรรมด้วยกัน แนะนำให้นักเรียนรู้จักเลือกและสมัคร เข้าร่วมชม กิจกรรมแนว เป็นเรื่องส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ ควรมีการวัดผลกิจกรรมด้วย เพราะจะทำให้สมาชิกไม่ล้าจ่ำหมด อาจารย์ที่ปรึกษาควรสอนไม่เกิน ๑๕ ชั่วโมง และควรให้นักเรียนได้ศึกษาเรื่องราวของกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่นศึกษาจาก เอกสาร นิเทศการศึกษามัธยมที่ ๒ เป็นอาทิ

ความจริงก่อนการวิจัยของหน่วยงานที่เทก กรมการฝึกหัดครู ในปี ๒๕๐๘ ได้มีผู้ศึกษามาก่อนครั้งหนึ่งแล้ว ก็คือ พ.ศ. ๒๕๐๕ สังกัด แส่นทวิสุข ได้สำรวจความสนใจทางกีฬาของเด็กวัยรุ่น โดยศึกษาจากนักเรียนชั้น ม.ศ. ๔ - บ.ร. ๖ ในโรงเรียนรัฐบาล ๓ แห่ง และโรงเรียนราษฎร์อีก ๓ แห่ง จุดมุ่งหมายของการศึกษารังนี้ เพื่อต้องการทราบความเข้าใจและทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่มีต่อการกีฬา ผลปรากฏว่า

- ๑. เด็กชอบกีฬามาก ๒๗.๕๐ % ประเภทกีฬาที่ชอบเป็นกีฬากลางแจ้ง ก็คือชอบถึง ๗๔.๒๗ %
- ๒. เด็กส่วนใหญ่ชอบกีฬา เพราะทำให้ได้พักผ่อนมอง ได้ใช้เวลาว่างและมีความสุข
- ๓. เด็กเล่นกีฬาด้วยเหตุ ๓ อย่างคือ ภูมิใจรัก โรงเรียนสนับสนุน และบิดามารคาสันนิสนุน

๑ สังกัด แส่นทวิสุข "การสำรวจความสนใจทางกีฬาของเด็กวัยรุ่น" การวิจัยทางการศึกษา

๔. เมื่อฝ่ายคนพ่ายแพ้การแข่งขันทบ เด็กยอมรับว่ามีออกข้อดีกว่า

๕. นักเรียน ๕๖.๘๐ ร. เห็นว่า ไม่ควรทะเลาะกันเมื่อแข่งอันกีฬาเสรี

๖. กีฬาที่นักเรียนชอบดูมาก เรื่องหา ความสำคัญดังนี้ พุทธรักษา แบดมินตัน บาสเกตบอล ปิงปอง มวย กรีฑา ตะกร้อ รักบี้ และเทนนิส

✓ พ.ศ. ๒๕๐๕ วิรัช กุณฑมาศ ได้ประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในโรงเรียนและวิทยาลัย ตามโครงการ เงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพ ปีพ.ศ. ๒๕๐๕ โรงเรียนและวิทยาลัยในโครงการดังกล่าวมี ๒๕ แห่ง การวิจัยใช้แบบพรรณนา (Descriptive Method) เครื่องมือคือแบบรายงานการประเมินผล (Evaluation Report Form) และยังใช้การสัมภาษณ์ประกอบ ผลปรากฏว่า

- ๑. ครูที่ทำหน้าที่ควบคุมและเป็นพี่เลี้ยงกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของสอนสัปดาห์ละหลายชั่วโมง
- ๒. โรงเรียนจัดกิจกรรมเป็นหน่วยใหญ่ ๆ มีบางโรงเรียนเท่านั้นที่แบ่งกิจกรรมมาทางประเภทออกตามแผนกวิชาหรือจัด เป็นแบบชุมนุม
- ๓. โรงเรียนส่วนใหญ่มีคณะกรรมการ นักเรียนหรือองค์การนักเรียน จัดกิจกรรมโดยมีครู เป็นที่ปรึกษา
- ๔. กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดกันแพร่หลายคือ กีฬา กรีฑา บันเทิง สมาคม โรงเรียนหลายแห่งจัดได้ มีวารสาร โรงเรียนบางแห่งจัดให้มีชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชุมนวนวรรณศิลป์ ชุมนวนภาษาอังกฤษ ชุมนวนปฐกถา ชุมนวนพิธีกรรม ฯลฯ ส่วนการส่งเสริมจริยธรรมนั้น โรงเรียนได้พานักเรียนไปวัดในวันสำคัญทางศาสนา
- ๕. นักเรียนส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนและร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านกีฬาและกรีฑา
- ๖. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่ใกล้ชิดอย่างเป็นระบบ

✓ วิรัช กุณฑมาศ "การประเมินผลการจัดบริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการ ในโรงเรียนและวิทยาลัย ตามโครงการ เงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพปีพ.ศ. ๒๕๐๕" บทคัดย่องานวิจัย การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ หน้า ๗๑ - ๗๕.

พ. ๑. ๒๕๑๐ ไพฑูริย์ หวังพานิช ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการศึกษา
เรียนของนิสิตชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนิสิตชั้นปีที่ ๓ จำนวน
๓๗๖ คน เป็นนิสิตชาย ๑๖๖ คน และนิสิตหญิง ๑๑๐ คน ผลปรากฏว่า

๑. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนของนิสิตชายคือ การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม ท่างานเกี่ยวกับองค์การ-
นิสิต การ เล่นเทเนนิส การ เล่นบาส เคาบอ การ เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมวิชาการ ส่วนกิจกรรมที่ห่วงเหี่ยวการ
เรียนของนิสิตชายคือ การ เล่นกีฬาและฟุตบอล

๒. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนของนิสิตหญิง คือการ เล่นเทเนนิส วอลเลย์บอล การ เป็นสมาชิกห้อง
สมุด เป็นสมาชิกชุมนุมกกรรมศาสตร์ ลวนกิจกรรมที่ห่วงเหี่ยวการ เรียนคือ การท่างานเกี่ยวกับองค์การ นิสิต
ทำหน้าที่สือวารสารของห้องสมุดหรือของวิทยาลัย การ เป็นนักร้องและเป็นสมาชิกชุมนุมสันทนากการ

ครั้งหลังได้คือ พ.ศ. ๒๕๑๒ วรรณภา พรหมบุญมย์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนของนักกีฬา
ทีมโรงเรียนกับผู้ที่ไม่วิ่งรวม เล่นกีฬา และศึกษาทัศนคติของนักกีฬาทีมโรงเรียน และผู้ที่ไม่วิ่งนักกีฬาทีมโรงเรียน
ทีมต่อการกีฬา กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชาย ชั้น ม.ศ. ๕ ที่เรียนในโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดพระนคร จำนวน
๔๐๐ คน ผลปรากฏว่า

- ๑. ผลการเรียนของทั้งสองกลุ่มพอ ๆ กัน
- ๒. ทัศนคติต่อการกีฬาของทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกัน ก็คือต่างมีทัศนคติต่อการกีฬา

จากเอกสารการวิจัยที่กล่าวมา แขนงเรื่องจะไ้บ่าง ตามหัวข้อการวิจัยดังนี้คือ เดียว แต่กัให้เงื่ง
และพอเป็นแนวเทียบได้ กล่าวโดยสรุป เอกสารการวิจัยดังกล่าวมีสาระดังนี้

๑. ว่าควยทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือทัศนคติต่อกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใด ึ่งเป็นส่วน
หนึ่งของกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีสภานักเรียนและกรรมการกีฬาเป็นต้น

๑ ไพฑูริย์ หวังพานิช "ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการศึกษาเรียนของนิสิตชั้นปีที่ ๓
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๐" ปริญญาเนพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ๒๕๑๐.

๒ วรรณภา พรหมบุญมย์ "การศึกษายผลทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๑ ของ
นักกีฬาทีมโรงเรียนและผู้ที่ไม่วิ่งนักกีฬา ในจังหวัดพระนคร" ปริญญาเนพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ๒๕๑๓.

๒. วาถวายสลาเทวไปของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดอยู่ในโรงเรียน ให้แสดงได้เห็นถึงชนิดของกิจกรรมที่จัดอยู่ หากอลงนปะทาและอุปสรรคกลาง ๆ

๓. วาถวายขอเสนอแนะที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

แบบสำรวจในการวิจัย

- ๑. ผู้บริหาร และครูที่มีหน้าที่สอนกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิยาม
- ๒. ผู้บริหารที่มีหน้าที่สอนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่กล่าวครูที่สอนโดยทั่วไป
- ๓. ครูที่มีอายุต่างกันที่มีทัศนคติทางนี้
- ๔. ครูชายและครูหญิงที่มีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่ต่างกัน
- ๕. ครูที่มีอายุต่างกันที่มีทัศนคติทางนี้
- ๖. ครูที่มีอายุรวมการต่างกันที่มีทัศนคติทางนี้

บทที่ ๒
 วิชาเน้นการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดกรมสามัญศึกษา ๑๗ โรงเรียนจาก จำนวน ๓๖๕ คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวนความโรงเรียน ได้ดังนี้

ตาราง ๑ จำนวนครูและผู้บริหาร ในแต่ละโรงเรียน และจำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน

โรงเรียน	จำนวนผู้บริหาร และครู	จำนวนแบบ สอบถามที่ ได้รับคืน
๑ โรงเรียนเบญจมาศวิทยาสรรค์	๕๕	๕๑
๒ โรงเรียนทุ่งสง	๓๕	๓๒
๓ โรงเรียนปากพนัง	๑๑	๓๑
๔ โรงเรียนเข็ญใหญ่	๑๕	๑๕
๕ โรงเรียนฉวางรัชกาลที่๕	๑๒	๑๒
๖ โรงเรียนชนนวิทยาลัย	๕	๕
๗ โรงเรียนลานตากาประชารักษ์	๖	๖
๘ โรงเรียนสิชลคุณาธารวิทยา	๓	๓
๙ โรงเรียนนิคมสังฆราชประชาอุทิศ	๔	๔
๑๐ โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช	๕๕	๕๑
๑๑ โรงเรียนสตรีทุ่งสง	๒๕	๒๑
๑๒ โรงเรียนสตรีปากพนัง	๒๖	๒๒
๑๓ โรงเรียนหัวไทรราษฎร์ราษฎร์	๑๗	๑๕
๑๔ โรงเรียนระอากวิทยาคาร	๑๓	๑๓
๑๕ โรงเรียนรัตนวิบูลย์วิทยาคม	๗	๖

อันดับ	โรงเรียน	จำนวนผู้บริหาร และครู	จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน
๑๖	โรงเรียนเทพาประชาสรรค์ศึกษา	๓	๓
๑๗	โรงเรียนเทพาวิทยวิฑฒน	๔	๔
รวม		๗	๗

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถาม มี ๔ ตอน คือ

- ๑. ตามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ มี เพศ อายุ วุฒิ อาชีพ การ และตำแหน่งหน้าที่
- ๒. ตามทัศนคติของครูที่มีต่อคุณค่าและความสำคัญของกิจกรรม เสริมหลักสูตร
- ๓. ตามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร แบบสอบถามออกเป็น ๒ ตอน
 - ๑. ตามเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดอยู่ในโรงเรียน และเวลาที่ใ้รับมาจากการจัดกิจกรรมนั้น ๆ
 - ๒. ตามปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- ๔. ตามความคิดเห็นที่มีต่อหลักการ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และความต้องการ เพื่อกำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การสร้างเครื่องมือ

- ๑. การสร้างแบบสอบถามตอนที่ ๒
 - ๑.๑ ศึกษาหลักการสร้าง เครื่องมือวัดทัศนคติ ขววิสัยของลิเคอร์ท (Likert)

David Krech and Richard S. Crutchfield, Theory and Problems of Social Psychology, pp. 216 - 226.

๑.๒ ศึกษาคุณภาพและความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากเอกสารต่าง ๆ แล้วนำเสนอสร้างเป็นแบบสอบถามโดยยึดตามหลักการในข้อ ๑.๑ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๒.๑ สร้างข้อความที่เกี่ยวกับคุณภาพและความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาถึงความสำคัญตามเกณฑ์แบ่งไว้ ๕ ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

๑.๒.๒ นำค่าคะแนนน้ำหนัก (Weighting) โดยยึดเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้ำหนัก	๕
เห็นด้วย	น้ำหนัก	๔
ไม่แน่ใจ	น้ำหนัก	๓
ไม่เห็นด้วย	น้ำหนัก	๒
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้ำหนัก	๑

สำหรับข้อความที่สร้างเป็นเชิงลบ คือข้อความที่ไม่เห็นด้วย จะให้เกณฑ์ตรงข้ามกับข้อความที่เห็นด้วย คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้น้ำหนัก ๕ ไม่เห็นด้วย ๔ ลดหลั่นกันเรื่อยไป

๑.๒.๓ รวมคะแนนเฉลี่ยของผู้ออกแบบทุกคน

๑.๒.๔ เปรียบคะแนนของผู้ตอบทั้งหมดจากสูงไปหากำ แล้วคิดเอา ๒๕ % บน และ ๒๕ % ล่าง ของจำนวนผู้ออกแบบทั้งหมด มาเป็นตัวแทนในการประเมินค่าความแตกต่างข้อ

๑.๒.๕ กำหนดน้ำหนักคะแนนของคำถามแต่ละข้อของผู้ตอบกลุ่ม ๒๕ % บน และ ๒๕ % ล่าง

๑.๒.๖ นำน้ำหนักคะแนนของแต่ละกลุ่มในข้อ ๑.๒.๕ มาหาค่ากลาง (Mean) ความแปรปรวน (Variance) และค่าความแตกต่างระหว่าง ๒ กลุ่ม โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_H - \bar{x}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{N_H} + \frac{s_L^2}{N_L}}}$$

- t = อัตราส่วนระหว่างผลต่างของกลุ่ม ๒๕ % บน กับ ๒๕ % ล่าง
- \bar{X}_H, \bar{X}_L = ค่ากลางของคะแนนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
- S_H^2, S_L^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
- N_H, N_L = จำนวนผู้ตอบจาก ๒๕ % บน และ ๒๕ % ล่าง

๑.๒.๖) เลือกข้อคำถามที่มีค่า t เท่ากันหรือมากกว่า ๑.๙๕ ขึ้นไปมาเป็นเครื่องมือสำหรับ
 วัตถุประสงค์ต่อไป

๑.๓) ผู้วิจัยทดลองใช้แบบสอบถามขั้นต้น (Pretest) กับครูโรงเรียนนันทวิทยา สังกัดกรม
 ส่วนศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๐ คน แคว้นมาหาความแตกต่างระหว่าง
 กลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ โดยวิธีใช้การสังเกตความแตกต่าง ค่า t ของแต่ละข้อคำถามจึงปรากฏ
 ในภาคผนวก

๓. การสร้างแบบสอบถามข้อที่ ๓ และข้อที่ ๔

ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถามที่เคยมีผู้ทำไว้ แล้วนำข้อสงสัยที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
 มาสร้างเป็นข้อคำถามตามลักษณะของปัญหาที่จะศึกษา นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอคณะกรรมการ
 ควบคุมปริญญาโทพิจารณาแก้ไข และปรับปรุงให้ใช้ได้ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม หนังสือขอความร่วมมือในการหาวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยเอง และหนังสือรับรอง
 ความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเสนาอัครกุลใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนกัลยาณีศรี-
 ธรรมราช โรงเรียนทุ่งสง โรงเรียนสารพิงคัง โรงเรียนปากพนัง โรงเรียนสตรีปากพนัง และโรงเรียนเข็ญรีใหญ่
 วิทยาลัยเอง ส่วนโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่งมีครูจำนวนน้อยและอยู่ต่างไกล ผู้วิจัยใช้วิธีส่งทางไปรษณีย์ การ
 แจกจ่ายแบบสอบถามแก่ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่เป็นผู้จัดการให้ทั้ง ๒ กรณี เสร็จแล้วเก็บรวบรวมใส่ซอง
 ซึ่งมีใบปะหน้า จาหน้าจนถึงผู้วิจัยเอง และปิดกุญแจไว้เรียบร้อยแล้ว ส่งคืนผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมา ผู้วิจัยจะดำเนินการ เป็นลำดับดังนี้

- ๑. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ ถ้าแบบสอบถามฉบับที่ไม่สมบูรณ์ทิ้งไป
- ๒. เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของวิธีการระหว่างกลุ่ม จะจำแนกแบบสอบถามออกตามตัวแปร อัมมิตี อายุ วุฒิ อายุราชการ และค่าแห่งงานที่
- ๓. วิเคราะห์ความถี่ของแต่ละรายการตามตัวแปรที่จำแนกในข้อ ๒.

สถิติที่ใช้ เพื่อคำนวณหาค่าต่าง ๆ แล้วนำไปแปลผล มีดังนี้

- ๑. ขอมูลที่เมื่อมาคร่าส่วนประมาณค่า จะดำเนินการวิเคราะห์ความถี่ของ จุดต้น กับมิลิว เบงท กิ่ง (Best, J. W., 1955: 188-190)

๑.๑ หากความถี่ของแต่ละของรายการแล้วแปลงเป็นอัตราส่วนร้อยละ

๑.๒ คุณอัตราร้อยในของแต่ละของคว้นนำหนักกับระจากรอง ดังนี้

เห็นคว้อยอย่างยิง	เท่ากับ	๕
เห็นคว	เท่ากับ	๔
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	๓
ไม่เห็นคว	เท่ากับ	๒
ไม่เห็นคว้อยอย่างยิง	เท่ากับ	๑

๑.๓ รวมผลสหพทที่ไททั้ง ๕ ของ ของแต่ละของคำถามเมื่อค่าความสำคัญที่ผู้ตอบประเมินใน แต่ละรายการ

๑.๔ จัดอันดับค่าความสำคัญว่าจะอยู่ในระดับใด โดยถือเกณฑ์ดังนี้

เห็นคว้อยอย่างยิง	เท่ากับ	๕๕๐ - ๕๐๐.๐๐
เห็นคว	เท่ากับ	๓๕๐ - ๔๔๕.๕๕
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	๒๕๐ - ๓๔๕.๕๕
ไม่เห็นคว	เท่ากับ	๑๕๐ - ๒๔๕.๕๕
ไม่เห็นคว้อยอย่างยิง	เท่ากับ	๑๐๐ - ๑๔๕.๕๕

John W. Best, Research in Education, pp. 188 - 190.

๒. การศึกษาตัวแปรต่าง ๆ มีลักษณะกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกันหรือไม่ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเป็นลำดับ ดังนี้

๒.๑ หากคะแนนเฉลี่ย (Mean) โยงใช้สูตร

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\sum X}{N} \\ \text{เมื่อ } \bar{X} &= \text{คะแนนเฉลี่ย} \\ \sum X &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ N &= \text{จำนวนครูในกลุ่ม} \end{aligned}$$

๒.๒ หากหาความแปรปรวน โยงใช้สูตร

$$\begin{aligned} s^2 &= \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\ \text{เมื่อ } s^2 &= \text{ความแปรปรวน} \\ \sum X^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง} \\ \sum X &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ N &= \text{จำนวนครูในกลุ่ม} \end{aligned}$$

๒.๓ หากหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โยงใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

^๑J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education, p.44.

^๒George A. Ferguson, Statistical Analysis in Psychology and Education, p.67.

^๓Allen L. Edward, Experimental Design in Psychological Research, p. 372.

เมื่อ $t =$ อัตราส่วนระหว่างผลต่างของรายเฉลี่ย ๒ จำนวนที่กองการ
 จะ เปรียบเทียบกับความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของความ
 แตกต่างระหว่างรายเฉลี่ยของสองจำนวนที่กองการ
 เปรียบเทียบกับ

$\bar{X}_1, \bar{X}_2 =$ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ๑ และกลุ่มที่ ๒

$N_1, N_2 =$ จำนวนแถวในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒

$S_1^2, S_2^2 =$ ความแปรปรวนของกลุ่ม ๑ และกลุ่มที่ ๒

๓. ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดในโรงเรียน วิเคราะห์โดยหา
 อัตราส่วนร้อยละ

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะกระทำตามลำดับดังนี้

- ๑. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
- ๒. ให้เนกภาพกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร คณาจารย์ และที่สาคักของครูที่มี วุฒิ เพศ อายุ และอายุงานการทางการ
- ๓. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อื่นใดแก่ ประเภทของกิจกรรมที่จัด ผลที่ได้รับ ปัญหาและอุปสรรคในการจัด
- ๔. ความคิด เห็นต่อผลการจัดกิจกรรม และความถองการ เพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรม

๑. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลกลางที่ถึง ไปยังโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ๑๓ โรงเรียน จำนวน ๓๐๘ ฉบับ ได้รับกลับมา ๒๕๑ ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ๒๒๐ ฉบับ เป็น ๓๑ ฉบับ คงเป็นยอดละ ลำดับแบบสอบถามที่สมบูรณ์เท่ากับ ๒๔.๒๕ เปอร์เซ็นต์จากแนกกลุ่มตัวอย่างประชากร จะได้ว่าดังนี้

๑.๑ จำนวนความถี่จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตาราง ๒ จำนวนความถี่ ระดัการสรวมรอยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

	ตำแหน่งหน้าที่	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อย
ผู้บริหาร ครู	โรงเรียน	๑๓	๖.๕๔
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	๔๘๓	๕๓.๔๖
	รวม	๒๒๐	๑๐๐.๐๐

๑.๒ จำแนกตามวุฒิ

ตาราง ๓ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครู จำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
ค.ม. , กศ.ม. , กศ.บ. , ศบ.บ. , ศษ.บ. , วท.บ. , คบ. , อบ.	๔๘	๕๐.๗๖
บ.ช. , พ.บ. , ปก.ว.สูง , อ.กศ. , ป.บม. , ป.วศ. , พ. , ป.มก. , ป.มอ. , อนุปริญญาตรีภาคตรี	๑๓๖	๕๕.๘๗
ประกาศนียบัตร เวิร์น , วอ. , พอ. , ป.ปว. , ป.กศ. , ม.ร.ป.ลาบ (พลศึกษา) , กวามชำนาญ พิเศษวิชาดนตรี	๕	๓.๓๖
รวม	๒๘๙	๑๐๐.๐๐

๑.๓ จำแนกตามเพศ

ตาราง ๔ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครู จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
ชาย	๑๕๖	๕๐.๘๕
หญิง	๑๓๓	๔๘.๑๕
รวม	๒๘๙	๑๐๐.๐๐

๑.๔ จำนวนความอายุ

ตาราง ๕ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครู จำแนกตามอายุ

อายุ / ปี	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ	อายุเฉลี่ย
๒๑ - ๒๔	๘๓	๓๕.๘๐	๓๑
๒๕ - ๓๐	๖๐	๒๖.๖๖	
๓๑ - ๓๕	๓๖	๑๖.๘๒	
๓๖ - ๔๐	๓๒	๑๓.๑๓	
๔๑ - ๔๕	๑๔	๖.๓๖	
๔๖ - ๕๐	๔	๑.๖๕	
๕๑ - ๕๕	๗	๓.๑๓	
๕๖ - ๖๐	๓	๑.๒๗	
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	

๑.๕ จำนวนความอายุราชการ

ตาราง ๖ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครู จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ / ปี	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ	อายุราชการเฉลี่ย
๑ - ๕	๑๓๔	๕๕.๓๔	๕
๖ - ๑๐	๓๕	๑๔.๕๐	
๑๑ - ๑๕	๒๓	๙.๑๑	
๑๖ - ๒๐	๒๑	๘.๓๔	
๒๑ - ๒๕	๑๐	๔.๐๓	

ตาราง ๖ (ต่อ)

อายุรายการ / ปี	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ	อายุรายการเฉลี่ย
๒๖ - ๓๐	๔	๓.๒๕	
๓๑ - ๓๕	๓	๑.๒๕	
๓๖ - ๔๐	๔	๑.๖๕	
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	

๖. ทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๖.๑ ผู้บริหารและครู

๖.๑.๑ ทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ค่าอัตราส่วนร้อยละ และค่าความสำคัญของค่าเฉลี่ยของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏดังนี้

ตาราง ๗ ทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากจำนวน ๑๗ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความ สำคัญ
		อย่างยิ่ง	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	อย่างยิ่ง	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ค่าไถ่ครูและ เด็กไถ่ครูจึกและเข้าใจยิ่งขึ้น	๕๑.๑๘	๕๘.๘๒	-	-	-	๕๕๑.๑๘
๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมให้เด็ก ฝึกและกระทำไถ่ทางสร้างสรรค	๕๑.๑๘	๕๘.๘๒	-	-	-	๕๕๑.๑๘

ตาราง ๗ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่าความ สำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓	กรุ เห็นความสามารถที่ เก่งของ เทคโนโลยี จากกิจกรรม เสริมหลักสูตร	๘๗.๐๖	๘๑.๑๘	๑๑.๓๖	-	-	๘๓๘.๒๘
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาส ให้ เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๘๗.๐๖	๘๖.๑๘	๑๑.๓๖	-	-	๘๓๘.๒๘
๕	กิจกรรม เสริมหลักสูตรทำให้ เด็ก เข้าใจ เพื่อนฝูง และเกิดทัศนคติที่ดีกับทุกตัวไปได้อีก	๖๘.๘๑	๗๑.๕๘	-	-	-	๘๒๘.๘๖
๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลาย ความเครียดทางอารมณ์ได้	๘๑.๑๘	๘๗.๐๖	๑๑.๓๖	-	-	๘๒๘.๘๐
๗	เด็กที่ เข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตร จะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ	๖๘.๘๑	๖๘.๗๑	๕.๘๘	-	-	๘๒๓.๕๖
๘	กิจกรรม เสริมหลักสูตร ช่วยใจเด็ก ปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้	๖๘.๘๑	๗๐.๘๘	-	-	-	๘๒๓.๓๘
๙	กิจกรรม เสริมหลักสูตร ปลูกฝังหลักการ ประชาธิปไตยให้แก่เด็ก ได้	๖๘.๘๑	๕๘.๘๘	๑๑.๓๖	-	-	๘๑๗.๖๓
๑๐	กิจกรรม เสริมหลักสูตร ช่วยเสริมให้ ประสบการณ์ในหอ เรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น	๑๗.๖๕	๗๖.๘๑	๕.๘๘	-	-	๘๑๑.๗๖
๑๑	กิจกรรม เสริมหลักสูตรทำให้ เยาวชน รู้จักและ เข้าใจ ใจ โรงเรียนที่ยังคง	๖๘.๘๑	๘๖.๘๘	๗๗.๖๕	-	-	๘๑๑.๗๖

ตาราง ๓ (กอ)

วัน/ปี	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ภาคความ สำคัญ
		อย่างยิ่ง	อย่างยิ่ง			อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๒	สภานักเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหา การปกครองนัก เรียนของโรงเรียนได้	๒๕.๐๐	๘๗.๐๒	๒๓.๕๓	-	-	๕๖๕.๕๖
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิด ความสนใจในตนเอง	๒๓.๕๓	๕๖.๕๘	๒๓.๕๓	-	-	๕๖๖.๐๐
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เสียเวลาโดยใช่เหตุ	-	๕.๘๘	๑๑.๗๖	๒๔.๓๑	๑๗.๖๕	๓๕๔.๑๑
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราใจ นัก เรียนให้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๑๑.๗๖	๕๒.๕๘	๓๕.๒๕	-	-	๓๗๖.๕๖
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นักเรียนมี สุขภาพที่ดีทั้งกายและจิตใจ	๕.๘๘	๒๔.๓๑	๒๕.๐๐	-	-	๓๗๖.๕๖
๑๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้ เป็นผู้ใหญ่ที่ดี	๑๗.๖๕	๕๖.๕๘	๑๗.๖๕	๑๑.๗๖	-	๓๗๖.๕๖
๑๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยลดความ เห็นแก่ตัวของเด็ก	๑๑.๗๖	๕๗.๐๒	๓๕.๒๕	๕.๘๘	-	๓๖๕.๖๕
๑๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมี ซึ่งกันและกันมากกว่าความสามัคคี	๕.๘๘	-	๒๕.๐๐	๕๖.๕๘	๑๑.๗๖	๓๖๕.๖๕
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นัก มีศีลธรรมและมารยาทดีขึ้น	-	๕๑.๑๘	๕๖.๕๘	๕.๘๘	-	๓๖๖.๕๖
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๒๕.๕๕	๕๕.๘๗	๒๖.๗๗	๑.๑๘	๑.๒๕	๕๖๖.๕๖

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้บริหารมีทัศนคติในเชิงนิบนาบเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร
 ทางโครงสร้างระดับ และ เติบโต และ เข้าใจกันยิ่งขึ้น และ เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร 49 เจริมได้เกิดคิดและกระทำใน
 ทางสร้างสรรวิ บานแห่ง โภคทั้งแห่ง ามการ บักรากความ ว่าักฎุ เท้ากั้ม ๘๘.๖๘๖ อันกั้มของวงมาโต้งกั้เรื่อง
 คุรุ ด้เห็นความ สามารถิ เษษของ เล็ก ใ้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาส
 ให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ ทั้งของรบบการ มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๓๘.๖๖๖ ส่วนทัศนคติในเรื่อง
 กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำ ได้แก่มที่ธรรมและมารบาคักฎุ นั้ค่าความสำคัญอยู่ ในระดั้มค่าศค ก็ือ ๓๖๖.๘๘๘
 เมื่อพิจารณาคักฎุโดยเฉลี่ยแล้ว จะ ด้เห็นได้ว่าอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย บักรากความสำคัญเท่ากับ ๘๖๘
 ๖ ด้งว่า โภคส่วนรวกแล้ว ผู้บริหารมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรในเชิงนิบนาบ

๖.๑.๒ ทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วน ร้อย และหากากความสำคัญของทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรม-
 เสริมหลักสูตร ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๘ ทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากจำนวน ๖๘๓ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความสำคัญ
		อย่างยิ่ง	บ้าง		บ้าง	อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๓๘.๘๖	๕๑.๐๓	๙.๘๘	๑.๒๓	-	๘๖๘.๖๖๖
๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยลดความเครียดทางอารมณ์ได้	๓๘.๘๖	๕๑.๑๐	๖.๘๘	๑.๒๓	-	๘๖๘.๖๖๖
๓	ครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๖.๖๖	๕๑.๖๖	๓.๖๖	๖.๖๖	๑.๖๖	๘๖๘.๖๖๖

80 8
 100 8x100=400
 20 80
 100 20 80
 100 20 80

ตาราง ๒ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ภาค การ การ
		บางส่วน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรลงเดินให้ เด็กกีฬาและกระโดดทางสร้างสรรค์	20	50	10			๔๑๔.๓
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำโครงและ เด็กรู้จักและเข้าใจถึงชุมชน	๒๕.๒๒	๕๖.๓๘	๑๓.๕๔	.๕๑	-	๔๑๕.๕๕
๑๖	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่า ปกติ	๒๖.๓๕	๕๘.๐๒	๑๓.๕๕	๑.๒๓	-	๔๑๖.๓๓
๑๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมให้ ประสบการณ์ในห้องเรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น	๒๑.๕๑	๖๓.๓๕	๑๒.๓๕	๒.๑๖	-	๔๑๗.๑๕
๑๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเข้าใจ กับเพื่อนฝูงและจิตใจกับบุคคลทั่วไปได้ดี	๒๓.๐๕	๖๐.๖๘	๑๕.๕๐	๒.๕๗	-	๔๑๘.๐๓
๑๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเปลี่ยน เวลาว่างให้ดีขึ้น	-	๒.๕๘	๑๖.๐๕	๖๐.๕๑	๒๐.๑๖	๔๑๙.๓๕๕
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการ ประชาธิปไตยให้เด็กเล็กได้ดี	๒๒.๖๓	๕๒.๖๗	๒๕.๒๒	๒.๕๗	-	๔๒๐.๕๖
๒๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีแบบ รู้จัก และเข้าใจโรงเรียนดีขึ้น	๑๘.๕๓	๕๖.๓๕	๒๒.๖๓	๑.๖๕	-	๔๒๑.๐๐
๒๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเสริมเด็กให้ เป็นผู้ใหญ่ที่ดี	๑๕.๕	๖๕.๕๓	๑๕.๖๕	๕.๒๓	-	๔๒๒.๓๐๕

ตาราง ๔ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความ สำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๗ ๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยแก้ไขเด็ก ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้	5	4	3	2	-	๓๘๘.๕๖
		๑๖.๘๖	๘.๘๘	๒๘.๒๘	๓.๓๓	-	
3 ๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก เกิด ความมั่นใจในตนเอง	๑๘.๘๖	๕๑.๐๓	๒๖.๓๘	๓.๓๓	.๕๑	๓๘๓.๕๓
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราใจ นัก เรียน ให้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๑๒.๙๖	๘๘.๑๕	๓๐.๘๖	๖.๕๐	๑.๒๓	๓๖๘.๑๕
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กซึ่งมี จึงเด่นมากกว่าความสามารถ	๒.๑๖	๖.๖๑	๒๙.๕๘	๕๘.๓๖	๕.๘๓	๓๖๒.๕๘
๑๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเรียน มีสุขภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจ	๖.๕๘	๕๘.๓๓	๓๓.๓๓	๕.๓๕	-	๓๖๒.๕๘
๒๐๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยลดความ เห็นแก่ตัวของเด็ก	๑๓.๕๘	๓๕.๕๖	๕๑.๘๖	๕.๓๕	-	๓๖๑.๓๓
๑๘	สภาพักเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาการ ปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้	๑๓.๕๘	๓๗.๘๖	๕๐.๓๓	๖.๕๕	๑.๒๓	๓๕๕.๕๖
6 ๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมี ศีลธรรมและมีมารยาทขึ้น	๓.๓๐	๓๘.๑๓	๕๐.๒๕	๑๐.๖๕	๑.๒๓	๓๒๕.๓๕
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๒๐.๓๕	๕๓.๘๑	๒๑.๕๑	๓.๕๖	.๓๓	๓๒๐.๓๕

จากผลการวิเคราะห์แสดงว่า ทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ มากที่สุด มีความสำคัญเท่ากับ ๔๕.๒๑๕ อันดับรองลงมาคือ เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยพัฒนาความเจริญทางอารมณ์ได้ดี และเรื่องครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความสำคัญเท่ากับ ๔๒.๘๕๖ และ ๔๑.๙๕๘ ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมจะมีมารชาหลัขน มีความสำคัญต่ำสุดคือ ๓๖.๖๖๖

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย มีความสำคัญเท่ากับ ๓๙.๐.๓๓๖

สรุปว่า โภชกรยอมรับว่า ทัศนคติในเชิงกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิมิต

๒.๑.๑ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้บริหารกับครู โดยใช้ t - test ผลปรากฏดังนี้

ตาราง ๕ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N = 17)		ครู (N = 143)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๔.๓๕๒	.๕๕๖	๔.๓๐๘	.๓๓๐	.๖๕๔
๒	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะสนใจในสิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ	๔.๒๓๕	.๓๓๖	๔.๑๑๕	.๓๐๖	.๕๕๕
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เสียเวลาไปเปล่าๆ	๓.๕๕๑	.๕๕๑	๔.๐๑๖	.๖๕๖	.๓๕๕
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความไม่สนใจในตนเอง	๔.๐๐	.๕๐๐	๓.๕๓๖	.๓๓๕	.๖๖๕

ตาราง ๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N = 17)		ครู (N = 243)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ปลูกฝังทักษะการ ประชาธิปไตย ไหว้แม่ เด็ก ใจดี	๘.๑๓๖	.๘๐๘	๓.๘๓๕	.๓๘๐	๑.๓๖
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยลดความเครียด ทางอารมณ์ได้	๘.๒๕๘	.๘๗๐	๘.๒๖๓	.๕๕๘	.๓๘
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็กซึ่งดีซึ่ง เล่นกัน มากกว่าความ ขำกึ่ง	๓.๖๘๙	.๘๐๕	๓.๗๑๑	.๐๖๕	.๒๕๕
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็กมีกิจกรรมและ มารยาทขึ้น	๓.๓๕๒	.๓๖๗	๓.๗๕๐	.๕๑๕	.๓๘๕
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็ก เรียนมีสุขภาพดี ทั้งทางร่างกายและจิตใจ	๓.๖๖๘	.๓๘๕	๓.๖๗๕	.๐๘๒	.๕๖๐
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็ก ใจดี เพื่อนฝูงและจิตต่อกับบุคคลทั่วไปได้	๘.๑๕๘	.๖๖๐	๘.๐๖๐	.๒๗๓	๑.๑๗*
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมให้เด็กคิดและ กระทำในทางสร้างสรรค์	๘.๘๑๑	.๕๕๖	๘.๑๕๓	.๓๘๘	๑.๗๖๖
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยเรา ใจดี เรียน ให้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๓.๗๖๘	.๘๘๐	๓.๖๘๐	.๗๑๘	.๗๒๓
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยเสริมให้ ประสบการณ์ใหม่ของเราเรียนมีคุณภาพยิ่งขึ้น	๘.๑๑๖	.๒๗๘	๘.๐๕๓	.๘๖๖	.๕๖๖

ตาราง ๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N = 17)		ครู (N = 243)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำโครงการและเก็บข้อมูลและเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๔.๕๑๑	.๒๕๖	๔.๑๔๔	.๕๒๕	๒.๖๔๘
๑๕	สภานักเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาการปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้	๔.๐๕๘	.๕๕๘	๓.๕๕๕	.๗๓๘	๒.๖๕๖
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำในชุมนุมครูฝึกและเข้าใจโรงเรียนยิ่งขึ้น	๔.๑๑๓	.๔๘๕	๓.๕๓๐	.๕๑๘	๑.๐๐
๑๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่	๓.๗๖๘	.๘๑๖	๓.๗๓๖	.๕๗๖	.๘๓๖
๑๘	ครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๔.๓๕๖	.๔๕๖	๔.๑๕๗	.๕๕๑	.๘๘๑
๑๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี	๔.๒๕๘	.๒๖๖	๓.๘๕๗	.๕๓๘	๓.๖๕๖
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสถียรภาพความเห็นแก่ตัวของเด็ก	๓.๖๕๗	.๖๑๗	๓.๕๕๘	.๖๑๘	.๘๓๘
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๔.๐๕๘	.๔๕๘	๓.๕๑๓	.๓๕๘	.๘๑๓

จากผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร กับครู ปรากฏว่า ผู้บริหาร มีทัศนคติที่กว้างไกล เรื่อง
กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็ก เข้ากับเพื่อนฝูงและฝึกหัดกับบุคคลทั่วไปได้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริม
ให้เด็กฝึกและกระทำในทางสร้างสรรค์ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและเด็ก ใจกว้างและ
โดยทั้ง ๓ รายการมีป้ายกำกับทางสถิติ ๗ ระบาย ๖๕ จำนวนเรื่องเหล่านี้ เริ่มสามารถช่วยแก้ปัญหาการบกพร่อง
แก่โรงเรียนของโรงเรียนได้ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็กปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ นี้ มีป้ายกำกับ
ทางสถิติ ๗ ระบาย ๖๖ อีก ๑๕ รายการที่เหลือ ปรากฏว่าทัศนคติของผู้บริหาร กับครูต่างกันอย่างไม่มีป้ายกำกับ
ทางสถิติ แต่มีแนวโน้มน่า ผู้บริหาร จะมีทัศนคติที่กว้าง

๒.๒ ทัศนคติ

๒.๒.๑ ทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร
จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วนร้อยละ และค่าความสำคัญของทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิ
ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๑๐ ทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร
จากจำนวน ๕๕ คน

อันดับ	รายการ	ให้ช่วย	เห็นความ	ใจแน่ใจ	ไม่เห็นความ	ไม่เห็นความ	ค่าความ สำคัญ
		อย่างยิ่ง	น้อย	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาส ให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๘๓.๖๔	๑๓.๖๔	๑๒.๗๒	—	—	๘๓.๖๔
๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยพัฒนา ความกระตือรือร้นทางวิชาการของเด็ก	๓๖.๖๔	๕๔.๑๘	๙.๑๘	—	—	๘๓.๖๔
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมให้ เด็กฝึกและกระทำในทางสร้างสรรค์	๓๖.๖๓	๕๖.๑๘	๑๑.๒๗	๑.๐๓	—	๘๖.๓๖

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ได้ความช่วยเหลือ อย่างยิง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่ได้ให้ความ ช่วยเหลือ	หากความ สำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๘	ครู เห็นความ สามารถพิเศษของเด็ก ได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒๕.๕๓	๖๓.๓๓	๓.๐๖	๓.๐๖	๒.๐๔	๕๑๓.๒๖
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรหาแหล่ง เวลาโดยใช่เหตุ	-	๘.๒๘	๑๒.๒๘	๕๓.๑๘	๒๖.๕๓	๕๖๖.๑๐
๖	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น กว่าปกติ	๒๓.๕๕	๕๓.๐๖	๑๖.๓๓	๓.๐๖	-	๘๐๕.๐๖
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและ เด็กใกล้ชิดและเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๒๓.๕๓	๕๖.๑๖	๑๕.๓๕	๓.๐๖	-	๗๕๖.๕๓
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมให้ ประสบการณ์ในห้องเรียนมีคุณภาพยิ่งขึ้น	๑๖.๓๓	๖๓.๓๕	๑๖.๓๓	-	-	๓๕๕.๕๕
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็ก ได้เป็นผู้ใหญ่ที่	๑๖.๓๓	๖๕.๓๕	๑๐.๖	๘.๒๘	-	๓๕๗.๕
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังค่านิยม ประชาธิปไตยให้แก่เด็กโลก	๒๒.๘๘	๕๘.๒๘	๒๐.๘๘	๓.๐๖	-	๗๕๕.๕๑
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็กปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้	๑๓.๒๖	๖๕.๓๓	๑๕.๓๕	๒.๐๔	-	๗๕๕.๓๓
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเข้า กับเพื่อนฝูง และติดต่อกับบุคคลทั่วไปได้	๒๓.๕๓	๖๑.๒๖	๑๓.๒๖	๒.๐๔	-	๓๕๖.๑๑

ตาราง ๑๐ (กอ)

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	มากกว่า น้อยกว่า
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำได้ดี เกินกว่าที่สนใจพิเศษเอง	๑๖.๓๓	๕๘.๘๘	๒๘.๘๘	๕.๑๑	-	๓๖๑.๖๖
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำได้ดี มีครูจึกและเข้าไว้ในโรงเรียน	๑๖.๖๖	๕๘.๑๖	๒๘.๕๖	๓.๖๖	-	๓๖๕.๕๖
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วย นักเรียนให้สนใจเรียนยิ่งขึ้น	๒๖.๘๑	๓๒.๖๕	๔๑.๘๘	๓.๖๖	๒๖.๖๘	๓๖๖.๖๖
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ นักเรียนมีสุขภาพแข็งแรงและจิตใจ	๑๖.๖๖	๕๖.๘๘	๓๖.๖๖	๘.๖๖	-	๓๖๕.๕๖
๑๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก มีกิจกรรมนอกโรงเรียนมีความรักที่	-	๑๑.๖๖	๓๖.๖๕	๔๘.๘๖	๑๖.๖๖	๓๕๘.๑๖
๑๘	สภาพที่โรงเรียนสามารถ การปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้	๘.๑๘	๓๘.๖๖	๔๘.๘๘	๖.๑๖	๑.๖๖	๓๕๖.๕๖
๑๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วย เห็นแก่ตัวของเด็ก	๗.๑๘	๔๖.๘๖	๔๘.๘๘	๗.๑๘	-	๓๕๖.๕๖
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำ ได้ดีมีครูและมารยาทนักเรียน	๖.๖๖	๓๖.๕๕	๕๖.๑๖	๑๖.๖๖	๘.๖๖	๓๖๖.๖๖
	เฉลี่ยทั้ง ๒๖ รายการ	๑๖.๖๖	๕๖.๕๕	๒๓.๖๖	๓.๖๖	๖.๖๖	๓๘๗.๖๖

จากผลการวิเคราะห์แสดงว่า กลุ่มที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติในเชิง
 ทิมาณเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจมากที่สุด มีค่าความถี่
 เท่ากับ ๔๓๑.๖๖ อัตราครองลงมาได้น้อย เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียดทางวิชาการ
 ได้ดี และกิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กฝึกและกระทำความในทางสร้างสรรค์ โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ
 ๘๓๑.๘๓๕ และ ๘๑๘.๓๖ ตามลำดับ ส่วนที่ปรากฏในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและ
 ปรารถนาที่จะ มีค่าความสำคัญค่าสถิติคือ ๓๑๓.๒๖๕

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าความถี่เท่ากับ ๓๘๘๓.๖
 แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว กลุ่มที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ใน
 เวิ้งนินาณ

๒.๒.๖ ทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 จากการวิเคราะห์ค่าอัตราส่วนร้อยละ และค่าความสำคัญของทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิสูงกว่า
 ปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏดังนี้

ตาราง ๑๑ ทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากจำนวน ๑๔๕ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความ สำคัญ
		อย่างถึง ร้อยละ	อย่างถึง ร้อยละ	อย่างถึง ร้อยละ	อย่างถึง ร้อยละ	อย่างถึง ร้อยละ	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้ เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๓๘.๘๘	๕๕.๘๖	๘.๖๖	-	-	๘๓๕.๘๓๕
๒	ครูเห็นความสำคัญสถิติโดยส่งเสริมเด็ก ได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๓.๑	๕๗.๕๓	๗.๕๕	๑.๓๘	-	๘๒๑.๗๕๕

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความ สำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ศึกษาย้อนรอย ความเจริญทางอารยธรรมไทย	๓๕.๑๑	๕๓.๖๖	๘.๕๓	๓.๓๖	-	๔๖๖.๖๘
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำกิจกรรมและ เล่นกีฬา และ เข้าใจสิ่งแวดล้อม	๔๘.๕๓	๒๖.๖๓	๑๑.๖๓	-	-	๔๑๓.๕๓
๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมให้ เด็กฝึกประสบการณ์ทางสร้างสรรค์	๓๕.๖๖	๕๓.๖๖	๘.๖๖	๑.๖๖	-	๔๖๖.๖๖
๖	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจในสิ่งใหม่ๆ มากกว่าปกติ	๒๕.๕๓	๒๖.๖๓	๑๕.๕๓	-	-	๔๖๖.๖๖
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำโครงการ เพื่อนฝูงและฝึกหัดแยกตัวไปได้อีก	๒๖.๖๖	๕๓.๖๖	๑๕.๖๖	๓.๖๖	-	๔๖๖.๖๖
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรรวมใจเด็กปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้	๑๖.๕๓	๕๓.๕๓	๒๓.๕๓	๕.๕๓	-	๓๖๕.๕๓
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมให้ ประสบการณ์ในโรงเรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น	๒๕.๖๖	๒๖.๖๖	๑๑.๖๖	๓.๖๖	-	๓๖๖.๖๖
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เสริมเด็ก ให้เป็นผู้ใหญ่ที่	๑๑.๖๖	๒๕.๖๖	๒๖.๖๖	๕.๖๖	-	๓๖๖.๖๖
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำโครงการ รู้จักและเข้าใจโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	๑๖.๖๖	๕๖.๖๖	๓๖.๖๖	๕.๖๖	-	๓๖๖.๖๖

ตาราง ๑๖ (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	เด็กราย		เด็กรวม		งบ	งบ
		รายละ	รายละ	รายละ	รายละ		
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำไม้แป็อง เวลาโดยใช่เหตุ	๑.๓๘	๗.๕๕	๑๕.๓๗	๕๒.๗๕	๑๗.๕๓	๓๗๕.๓๖
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการ ประชาธิปไตยให้แก่เด็กโต	๑๖.๕๕	๕๓.๑	๒๘.๘๓	๓.๕๕	-	๓๗๖.๕
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก เกิดความมั่นใจในตนเอง	๑๒.๕๑	๔๕.๑๑	๒๕.๘๓	๕.๕๒	๖.๕๗	๓๗๕.๕๕
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำไม้ มีสัมฤทธิ์ทั้งกายและจิตใจ	๖.๒๑	๕๒.๕๑	๓๓.๗๕	๗.๕๕	-	๓๗๗.๒๓
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วย เห็นแก่ตัวของเด็ก	๑๕.๑๗	๒๕.๕๑	๔๖.๓๘	๕.๕๒	-	๓๕๓.๕๕
๑๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วย นักเรียนให้สนใจในบทเรียน	๖.๒๑	๕๖.๒	๓๕.๘๖	๑๑.๗๒	-	๓๕๕.๕๑
๑๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก ซึ่งแค้นกันมากกว่าความรักกัน	๘.๘๓	๘.๒๕	๒๕.๒๕	๕๖.๖๓	๗.๕๕	๓๘๘.๖๖
๑๙	นักเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาการ ปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้	๕.๖๖	๓๕.๖๒	๓๕.๑๗	๑๖.๕๕	-	๓๘๑.๓๖
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก ที่ถูกรุมและมารยาทดี	๖.๒๑	๖๕.๑๗	๘๖.๗๖	๑๘.๘๖	-	๓๓๗.๑๑
	เฉลี่ยทั้งรายการ	๑๘.๗๖	๕๒.๕	๒๖.๗๕	๕.๕๓	๕.๕๑	๓๕๖.๕๕

จากการวิเคราะห์แบบ ANOVA ปรากฏว่ามีผลต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติไม่เชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป้าโอกาสได้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๖.๘๒๓ อันนี้รับรองลงมาอีกเรื่อง ปรากฏความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยพัฒนาความสามารถแยกทางอารมณ์ได้ดี โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๖.๘๘๕ และ ๘๖.๘๘๓ ตามลำดับ ส่วนที่บันทึกในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทอันมีความสำคัญค่าสถิติ คือ ๘๗.๘๑๖

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๖.๘ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรในเชิงนิมิต

๒.๒.๓ เปรียบเทียบทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี กับครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของสองกลุ่มข้างกล่าว โดยใช้ t - test ปรากฏดังนี้

ตาราง ๑๖ เปรียบเทียบทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี กับครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ทัศนคติ	ต่ำกว่าปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t
	\bar{X}	S^2	\bar{X}	S^2	
๑ กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป้าโอกาสได้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๘๖.๗๖	.๘๖๘	๘๖.๘๘๕	.๘๘๖	.๘๖๖
๒ เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ	๘๖.๘๘๕	.๘๖๘	๘๖.๘๘๕	.๘๘๖	.๘๖๖

ตาราง ๑๖ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ปริญญาตรีและสูงกว่า (N = 98)		ต่ำกว่าปริญญาตรี (N = 145)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
		๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ได้เปลี่ยนเวลา โดยใช่เหตุ	๔.๖๖๑	.๕๕๒	
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความขี้ใจ ในตนเอง	๓.๘๑๖	.๕๘๔	๓.๖๖๓	.๖๙๖	๑.๖๕๓
๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรมุ่งฝึกหัดการ ประชาธิปไตยได้แก่ เด็กโต	๓.๕๕๕	.๕๕๕	๓.๘๖๘	.๕๕๕	.๕๖๖
๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียด ทางอารมณ์ได้	๔.๖๓๔	.๓๖๙	๔.๖๖๖	.๕๖๖	.๖๖๖
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กซึ่งขี้ขลาด กันมากกว่าลดความขี้ขลาด	๓.๕๕๖	.๖๘๖	๓.๕๕๖	.๕๖๖	.๖๖๖
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีนิสัยรวมและ มารยาทดีขึ้น	๓.๑๓๖	.๖๑๑	๓.๓๓๓	.๖๖๖	๑.๓๕๕*
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเรียนมีสุขภาพ ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ	๓.๖๕๓	.๕๕๕	๓.๕๖๖	.๕๖๖	.๕๖๖
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเข้ากับ เพื่อนฝูงและติดต่อกับบุคคลทั่วไปได้	๔.๖๖๖	.๕๕๕	๔.๖๖๖	.๕๖๖	.๖๖๖
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กเกิด และกระทำไปทางสร้างสรรค์	๔.๑๕๓	.๕๕๕	๔.๑๖๖	.๕๖๖	.๖๖๖

จากผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และสูงกว่าปริญญาตรี กับครูชั้นมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปรากฏว่า ครูชั้นมัธยมศึกษาและสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีกว่าครูชั้นมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทดีขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร ของเราไว้มากยิ่งขึ้นในบทเรียนยิ่งขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและเด็กมีใจรักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีนิสัยดีทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

อนึ่ง ครูชั้นมัธยมศึกษาปริญญาตรีกลับมีทัศนคติที่ต่ำกว่าครูชั้นมัธยมศึกษาและสูงกว่าปริญญาตรีในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

สำหรับรายการอื่น ๆ ครูทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่า ครูชั้นมัธยมศึกษาและสูงกว่าปริญญาตรี จะเห็นทัศนคติที่ต่ำกว่าครูชั้นมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

๒.๓ เปรียบเทียบ

๒.๓.๑ ทัศนคติของครูชาย ที่มคอ.กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วนร้อยละ และหาความสำคัญของทัศนคติของครูชายที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏดังนี้

ตาราง ๑๓ ทัศนคติของครูชายที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากจำนวน ๑๘๖ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความ สำคัญ
		อย่างยิ่ง	น้อย	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	✓ ๕๕.๒๘	✓ ๔๖.๘๓	๖.๓๕	๖.๓๕	—	๕๓๘.๑๒
๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยพัฒนาความเจริญทางอารมณ์จิตใจ	✓ ๓๘.๑๓	✓ ๕๕.๓๗	✓ ๖.๓๕	✓ ๐.๑๕	—	๕๖๖.๑๒

ตาราง ๑๓ (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ให้ด้วย	ให้ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	จากภาพ คำขวัญ
		บางอย่าง	บางอย่าง	บางอย่าง	บางอย่าง	บางอย่าง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓	ครู เห็นความสามารรถพิเศษของเด็ก ได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๔.๑๓	๔๔.๗๖	๘.๗๓	๒.๓๘	-	๕๖๖.๖๖
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้ เด็กเกิดและกระทำในทางสร้างสรรค์	๓๖.๑๖	๖๖.๓๖	๕.๕๖	-	-	๕๖๖.๕๖
๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำไหว้และ เด็กโกรธและเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๓๖.๕๔	๕๕.๕๖	๑๓.๕๔	-	-	๕๖๖.๕๔
๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการ ประชาธิปไตยไทยให้แก่เด็กโต	๒๖.๑๕	๕๙.๕๔	๑๕.๖๕	๑.๕๕	-	๕๖๖.๑๖๓
๗	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะ สนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ	๔๕.๓๕	๕๘.๗๓	๑๓.๕๔	๖.๓๕	-	๕๖๗.๑๖๖
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำไ้รวมมอ รู้จักและเข้าใจโรงเรียนยิ่งขึ้น	๔๕.๕๖	๕๙.๑๕	๑๕.๕๕	๖.๓๕	-	๕๖๕.๕๕๕
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำไ้เห็นผล เวลาโดยเร็ว	-	๑.๕๕	๑๕.๖๕	๒๑.๕	๖๖.๖๖	๕๖๕.๖๕๕
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมให้ ประสบการณ์ในกองเรือแมกกาเยิ่งขึ้น	๖๖.๖๖	๖๕.๕๖	๑๖.๖๖	๓.๑๕	-	๕๖๖.๕๖๖
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำไ้เด็กเข้ากับ เพื่อนฝูงและศึกษากับบุคคลทั่วไปได้	๖๕.๕๖	๕๕.๕๖	๑๕.๕๕	๓.๑๕	-	๕๖๖.๑๖๖

ตาราง ๑๓ (ต่อ)

ปีงบประมาณ	รายการ	ไทยเวียง	ไทยลาว	ไทยจีน	ไทยเทศ	ไม่เต็มอายุ	หมายเหตุ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๖๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำใจเด็ก เป็นผู้ใหญ่ที่ดี	๑๒.๘๘	๒๑.๕๖	๑๘.๖๘	๓.๑๓	-	๓๕๘.๘๖๖
๖๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วย ให้เด็ก ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี	๒๖.๖๓	๕๑.๑๘	๑๙.๘๖	๘.๓๖	-	๖๕๖.๖๘
๖๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรหาใจเด็ก เกิด ความมั่นใจในตนเอง	๑๕.๖๘	๕๖.๖๖	๒๖.๕๘	๓.๕๓	-	๓๘๘.๑๖๓
๖๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วย เราใจ เด็ก เรียนให้สนใจในบท เรียบเรียงขึ้น	๑๘.๘๓	๕๑.๕๕	๒๘.๘๓	๓.๕๓	-	๓๖๖.๖๖๖
๖๖	สถานัก เรือนสามารถช่วย แก้ปัญหาการ ปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้	๒๖.๖๓	๘๖.๘๖	๓๑.๕๕	๓.๑๓	๑.๕๕	๓๖๖.๖๖๖
๖๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรหาใจให้เด็ก เรียบ ป็นสมาธิทั้งทางร่างกายและจิตใจ	๘.๕๓	๕๕.๕๓	๒๕.๕๓	๓.๕๓	-	๖๖๖.๖๖๖
๖๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วย ความ เห็นแก่ตัวของเด็ก	๑๕.๕๕	๕๖.๘๖	๓๑.๕๖	๘.๖๖	-	๖๖๖.๖๖๖
๖๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรหาใจเด็กซึ่ง มีเงินเก็บมากกว่าความขำขี้	๓.๕๓	๕.๕๖	๒๕.๕๖	๕๕.๕๖	๑๖.๖๖	๖๖๖.๖๖๖
๗๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรหาใจเด็ก ที่ถูกรังแกและถูกรายล้อม	๓.๕๓	๕๖.๘๖	๒๕.๖๕	๕.๕๖	-	๓๘๖.๖๖๖
	เฉลี่ยทั้ง ๖๖ รายการ	๒๖.๕๕	๕๕.๕๖	๑๕.๑๖	๓.๑๘	๑.๕๕	๓๕๖.๘๖

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ปรากฏว่ามีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๓๘.๑๒ อันอับรองลงมาได้แก่ เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้ และครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๖๖.๖ และ ๘๖๖.๖๕ ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีนิสัยรรมและมารยาทดีขึ้น มีค่าความสำคัญค่าเท่ากับ ๓๘๑.๒๖

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๗๖๖.๘๖ แสดงว่าโดยรวมแล้ว ครูชายที่ทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิมิต

๒.๓.๒ ทัศนคติของครูหญิง ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วนร้อยละ หาค่าความสำคัญของทัศนคติของครูหญิง ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏดังนี้

ตาราง ๑๘ ทัศนคติของครูหญิง ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากจำนวน ๑๑๗ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย			ไม่เห็นด้วย		ค่าความสำคัญ
		อย่างยิ่ง	ไม่แน่ใจ	น้อย	อย่างยิ่ง	น้อย	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๓๘๑.๑๘	๘๖.๘๑	๘๖.๘๑	-	-	๘๖๖.๖๖๖
๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้	๓๘๑.๑๘	๘๖.๘๑	๘๖.๘๑	๑.๑๑	-	๘๖๖.๖๖๖
๓	ครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๘๑.๑๘	๘๖.๘๑	๘๖.๘๑	๑.๑๑	๘๖.๘๑	๘๖๖.๖๖๖

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

ปีเกิด	รายการ	ผู้เจริญ	ผู้	ผู้	ผู้	ไม่	การก
		อายุ	อายุ	อายุ	อายุ	เห็น	
		บวช	บวช	บวช	บวช	บวช	าศึก
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาธรรม แก้คดีและกระทำในทางสร้างสรรค	๘๘.๒๒	๒๑.๘๘	๑๑.๒๒	-	-	๑๑.๘๘๘
๘	เด็กที่เขารวบทกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมาปรกติ	๘๘.๑	๕.๒๒	๑๘.๕๓	-	-	๑๓.๒๒๘
๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำไ้เด็ก และ เด็ก ไ้รู้จักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๒๑.๓๕	๕๗.๒๒	๑๘.๕๓	๘๕	-	๑๑.๑๑๘
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยเสริมให้ ประสบการณ์ในห้อง เรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น	๒๓.๘	๒๑.๕๘	๑๘.๕๓	๘๘	-	๑๒.๘๒
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้ เด็ก เขารู้ เพื่อนฝูงและศึกษากันมากขึ้นได้	๒๑.๕๑	๒๘.๕๒	๑๒.๘๒	๑.๗๘	-	๑๗.๒๒๒
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้สิ้น ฝึก เวลาไปใช้เสีย	-	๘.๒๗	๑๗.๕๘	๕๘.๘๓	๑๗.๕๘	๓๑.๘๘๒
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็ก เกิด ความสนใจในตนเอง	๑๗.๕๗	๕๒.๑๘	๒๕.๒๘	๓.๕๒	๘๘	๓๘.๒.๘๕๓
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เตรียมเด็ก ให้เป็นผู้ใหญ่	๘.๕๘	๒๘.๓๓	๑๒.๒๘	๘.๕๘	-	๓๘.๑.๓๒๒
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็ก รู้จักและเข้าใจ โรงเรียนยิ่งขึ้น	๑๑.๘๗	๕๒.๘๑	๓๑.๗๗	๘๘	-	๓๗.๘.๕๘
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ปลุกฝังหลักการ ประชาธิปไตย ให้แก่เด็ก ได้	๑๘.๘๑	๕๗.๑๑	๓๑.๗๗	๓.๘๒	-	๓๗.๑.๗๗๑
๑๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ฝึกให้เด็ก ปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้	๑๑.๕๗	๕๓.๘๕	๓๑.๒๒	๒.๕๒	-	๓๗.๘.๒๒

ตาราง ๑๘ (กอ)

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความ สำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กถึงที่ ซึ่งเคยกันมากกว่าความจำเป็นก็	-	๖.๘๘	๓๖.๗๗	๕๓.๘๕	๘.๕๕	๓๖๘.๑๖
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยพัฒนา เห็นแก่ตัวของ เด็ก	๑๑.๕๗	๓๕.๘๕	๔๖.๑๕	๕.๕๘	-	๓๘๖.๘๗๐
๑๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก มีสุขภาพทั้งตามร่างกายและจิตใจ	๘.๗๗	๕๖.๘๓	๓๘.๘๖	๖.๘๘	-	๓๘๖.๑๓
๑๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเรา นัก เรียนให้สนใจใฝ่เรียนยิ่งขึ้น	๕.๘๖	๘๘.๘๘	๓๖.๑๖	๑๖.๖๖	๖.๕๖	๓๗๗.๖๘๖
๑๙	สถานัก เรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาการ ปกครองนัก เรียนของโรงเรียนได้	๕.๘๘	๓๖.๘๘	๔๕.๖๗	๑๑.๑๑	๘.๕๕	๓๓๑.๖๑๘
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมี ที่อดทนและมารยาทดีขึ้น	๓.๘๖	๖๘.๗๘	๕๗.๖๖	๑๑.๘๗	๖.๕๖	๓๗๘.๕๖
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๑๖.๘๑	๕๖.๗๘	๖๘.๗๖	๘.๖๖	๘.๖๖	๓๘๖.๖๖

จากผลการวิเคราะห์แสดงว่า ครูที่มีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรมเสริม ักสูร
เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๖๘.๗๘๓ อันดับรองลงมาได้แก่
เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตทางอาหาร ใจ และครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็ก
ได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๖๓.๕๖๘ และ ๘๖๘.๗๘๘ ตามลำดับ ส่วนทัศนคติ
ในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีที่อดทนและมารยาทดีขึ้น มีค่าความสำคัญค่าสุด คือ ๓๗๘.๕๖

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย มีความสำคัญเท่ากับ ๓๘๓.๓๖ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูหญิงมีทัศนคติต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตร ในเชิงนิมมาน

๒.๓.๓ เปรียบเทียบทัศนคติของครูชายกับครูหญิง ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครูชายกับ

ครูหญิง โดยใช้ t - test ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๑๘ เปรียบเทียบทัศนคติของครูชายกับครูหญิง ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อันดับ	รายการ	ครูชาย (N = 126)		ครูหญิง (N = 117)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๔.๒๖๒	.๓๕๘	๔.๒๔๘	.๓๗๓	.๕๔๓
๒	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ	๔.๖๗๑	.๔๘๒	๔.๑๓๗	.๔๑๒	.๓๓๓
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้สิ้นเปลืองเวลาโดยใช้เหตุ	๔.๑๘๘	.๔๒๕	๓.๕๑๔	.๔๒๗	๑.๘๘๘
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง	๔.๑๑๑	.๕๕๘	๓.๘๒๕	.๖๑๓	๒.๘๓๗ *
๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการประชาธิปไตยให้แก่เด็กได้	๔.๖๖๓	.๔๖๔	๓.๘๑๒	.๖๒๒	๑.๑๓๓ *
๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้	๔.๒๖๒	.๓๗๑	๔.๒๓๘	.๔๔๒	.๒๘๓
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กซิงคิงกันมากกว่าความสามัคคี	๓.๖๑๘	.๕๕๓	๓.๖๔๑	.๕๔๒	.๒๓๒
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีศีลธรรมและมารยาทขึ้น	๓.๘๑๓	.๕๑๖	๓.๑๔๕	.๕๕๑	๒.๘๒๗ *

ตาราง ๑๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรูชาย (N = 126)		กรูหญิง (N = 117)		t
		\bar{X}	S^2	\bar{X}	S^2	
๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นักเรียนมีสุขภาพ ที่แข็งแรงกายและจิตใจ	๓.๓๒๒	.๘๕๘	๓.๔๒๑	.๘๗๕	๓.๓๕๓
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นักเรียนมีเพื่อนฝูง และติดต่อกับบุคคลทั่วไปได้ดี	๔.๐๓๓	.๕๘๒	๔.๐๘๓	.๕๐๓	.๑๒๕
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กฝึกและ กระทำในทางสร้างสรรค์	๔.๒๐๖	.๓๘๗	๔.๑๗๕	.๓๕๕	.๓๕๕
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรรวมเราใจนักเรียนรู้ได้ สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๓.๕๕๘	.๕๓๕	๓.๕๑๕	.๕๐๓	๑.๕๑๕
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมไม่ประสมการณ์ ใบห้องเรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น	๔.๐๘	.๕๓๕	๔.๐๖๕	.๕๐๕	.๓๕
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรหาความรู้และเด็กใคร่รู้จัก และเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๔.๑๗๕	.๕๑๗	๔.๑๑๑	.๕๕๕	.๑๖๖
๑๕	แก่นักเรียนสามารถขยายผลสู่ภาคการปกครอง เข้าเรียนในโรงเรียนได้	๓.๗๗๕	.๗๕๐	๓.๓๕๑	.๗๕๕	๔.๕๕๑
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรหาความรู้และ เข้าใจโรงเรียนยิ่งขึ้น	๔.๐๕๕	.๕๐๐	๓.๗๕๕	.๕๑๑	๑.๐๖๒*
๑๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้เข้ามามี ความรู้ในความสามารถพิเศษของเด็กให้จาก	๓.๕๕๕	.๕๑๕	๓.๕๑๑	.๕๕๒	๓.๕๑๕
๑๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	๔.๒๐๖	.๕๕๕	๔.๑๕๕	.๕๕๑	.๑๐๓

ตาราง ๑๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ครูชาย (N = 126)		ครูหญิง (N = 117)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี	๓.๕๓๖	.๕๙๓	๓.๙๕๒	.๔๘๑	๑.๕๕๕
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยลดความเห็นแก่ตัวของเด็ก	๓.๖๘๒	.๖๑๘	๓.๕๓๘	.๖๑๒	๑.๕๓๖
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๔.๐๐	.๕๙๗	๓.๘๓๖	.๕๙๗	๑.๘๕๒

จากผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูชายกับครูหญิง ปรากฏว่า ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราไว้หน้า เว้นใจไม่ท้อเรียนยิ่งขยัน สักงานักเรียนงานยากช่วยแก้ปัญหา การปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ชุมชนสนใจและเข้าใจโรงเรียนดียิ่งวัน กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความภูมิใจในตนเอง กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการประชาธิปไตยได้แก่เด็กได้ดี และกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทชั้น ทั้ง ๒ รายการมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ ส่วนเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นักเรียนมีสุขภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจ กิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี และกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

สำหรับรายการอื่น ๆ ครูชายกับครูหญิงมีทัศนคติต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะไม่ว่าครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิง

อนึ่ง เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบทัศนคติครูชายกับครูหญิงโดยเฉลี่ย ปรากฏว่าครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

๒.๔ อายุ

๒.๔.๑ ทัศนคติของครูที่มีอายุมาก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วนเฉลี่ย และหากพิจารณาถึงความสำคัญของทัศนคติของครูที่มีอายุมาก

(๓๑ - ๕๕ ปี) ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๑๖ ทัศนคติของครูที่มีอายุมาก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากจำนวน ๕๖ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความสำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๓๗.๕	๕๘.๓๓	๕.๑๗	-	-	๔๓๓.๓๓
๒	ครูเห็นความจำเป็นของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๐.๕๑	๖๑.๕๖	๕.๑๗	๓.๑๓	๑.๖๘	๕๑๑.๖๓๓
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้ดี	๓๕.๕๒	๕๘.๕๖	๑๑.๕๖	๕.๑๗	-	๕๑๕.๖๓๘
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กได้คิดและกระทำในทางสร้างสรรค์	๕๕.๖๑	๖๒.๕	๑๒.๕	-	-	๕๑๒.๕
๕	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ	๖๓.๕๖	๖๑.๕๖	๑๓.๕	๒.๕๘	-	๕๑๓.๕๘๘
๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเข้ากับเพื่อนฝูงและติดต่อกับบุคคลทั่วไปได้ดี	๑๘.๓๕	๖๖.๖๗	๑๕.๕๘	-	-	๕๑๕.๑๖๓
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและเด็กได้รู้จักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๑๖.๖๗	๖๕.๓๕	๑๑.๕๖	๒.๕๘	-	๕๑๑.๓๓๕

ตาราง ๑๖ (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	เงินถวาย	เห็นถวาย	ไม่พอใจ	ไม่เห็นถวาย	ไม่เห็นถวาย	รายการ หัก
		อย่างปึง	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังวิถีการ ประชาธิปไตยให้แก่เด็กโต	๑๖.๒๓	๕๘.๓๓	๒๓.๕๖	๑.๑๔	—	๓๕๑.๒๑๘
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยใจเด็ก ปฐมวัย เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัว	๑๒.๕	๒๕.๖๓	๑๗.๗๑	๔.๑๗	—	๓๕๖.๔๕๖
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมให้ ประสบการณ์ในห้องเรียนมีความปึง	๑๔.๕๘	๒๑.๔๖	๑๕.๗๕	๔.๑๗	—	๓๕๖.๘๘๒
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็ก ให้เป็นผู้ใหญ่	๖.๒๕	๗๕.๐๖	๑๖.๖๑	๓.๐๘	—	๓๕๕.๘๑๘
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเปลี่ยน เวลาโดยใช่เหตุ	—	๖.๒๕	๒.๘๘	๕๖.๒๕	๑๕.๖๓	๓๕๑.๒๕
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิด ความมั่นใจในตนเอง	๑๔.๕๘	๕๖.๒๕	๒๕.๑๖	๔.๑๗	—	๓๕๑.๒๕๗
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ผู้เรียน รู้จักและเข้าใจโรงเรียนปึง	๑๑.๘๖	๖๑.๕๖	๒๕.๑๖	๓.๑๓	—	๓๕๑.๒๕๗
๑๕	สำนักเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาการ ปกครองนักเรียนโรงเรียน	๘.๓๓	๕๓.๗๕	๓๕.๕๘	๘.๓๓	—	๓๕๑.๒๕๗
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยสร้างความ เห็นแก่ตัวของเด็ก	๑๑.๘๖	๓๕.๕๖	๔๕.๘๓	๗.๒๕	—	๓๕๑.๒๕๗

ตาราง ๑๖ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่าความ สำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กซึ่งก็ ซึ่งตนเองมากกว่าความสำคัญก็	๑๑.๖๘	๑๑.๘๖	๓๖.๒๒	๕๘.๑๓	๓.๑๓	๓๘๖.๒๖๕
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราไว้ นัก เร็วให้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๕.๓๘	๓๕.๘๒	๕๕.๘๓	๓.๒๕	๒.๒๘	๓๘๖.๓๖๓
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเรียน มีสุขภาพที่แข็งแรงกายและจิตใจ	๖.๒๕	๕๖.๖๖	๔๖.๖๓	๓.๑๓	-	๓๓๒.๓๓๓
๒๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมี ศิลปะกรรมและมารยาทดีขึ้น	๒.๒๘	๓๘.๓๓	๕๖.๖๒	๑๑.๘๖	๒.๒๘	๓๒๖.๕๖๕
	เฉลี่ยทั้ง ๒๒ รายการ	๑๖.๘๖	๕๕.๘๘	๒๓.๖๕	๕.๑๓	.๓๓	๓๘๓.๖๖๖

จากผลการวิเคราะห์ข้างว่า ครูซึ่งมีอายุมากมีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อโอกาสได้เลือกให้ทำงานตามความพอใจมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๓๓.๓๓ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง ครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้ที โดยนัยค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๑๖.๖๖๖ และ ๔๑๕.๖๖๕ ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีศิลปะกรรมและมารยาทดีขึ้น มีค่าความสำคัญมากที่สุด คือ ๓๒๖.๕๖๕

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๓๘๓.๖๖๖ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูซึ่งมีอายุมากมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิมิต

๓.๔.๒ คัดเลือกโครงการที่มีจำนวนทีมต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วน และตารางความสำคัญของตัวบ่งชี้ของครูซึ่งมีอายุเฉลี่ย

(๑ - ๓๖ ปี) ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏดังนี้

ตาราง ๑๗ คัดเลือกโครงการที่มีอายุเฉลี่ยที่นักกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากจำนวน ๑๔๑ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความสำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยพัฒนา ความเกรียกทางอารมณ์โลก	๓๘.๑	๘๓.๗๕	๖.๘	๑.๓๖	-	๘๕๑.๕๖๘
๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมเด็ก กิดและกระทำในทางสร้างสรรค์	๓๓.๓๓	๖๑.๓๖	๕.๕๕	-	-	๘๓๑.๘๘๗
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาส ให้เด็กได้ทางาตามความสนใจ	๓๕.๖๕	๕๕.๑	๑๖.๖	-	-	๘๖๑.๕๕๘
๔	ครูเห็นความงามารลพิเศษของเด็กจาก กิจกรรมเสริมหลักสูตร	๓๑.๕๓	๕๘.๕	๗.๕๘	๒.๑๘	-	๘๖๑.๘๕๘
๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมให้ ประชนการดีในทองเรือนมีคุณภาพยิ่งขึ้น	๒๘.๑๗	๖๘.๕๓	๖.๘	๒.๑๘	-	๘๑๑.๕๖๘
๖	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปรกติ	๒๓.๘๑	๖๑.๖๖	๑๕.๖๕	๑.๖๕	-	๘๘๑.๑๖๑
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและ เด็กใกล้ชิดและเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๒๕.๖๕	๕๑.๑๑	๑๕.๖๕	๕.๗๖	-	๘๖๑.๘๖๑

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ได้ภายใน	ได้ภายใน	ใจ	ใจ	ไม่เต็ม	รวม
		อย่าง	อย่าง	ใจ	ใจ	อย่าง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเข้ากับเพื่อนฝูง และกิจกรรมกับบุคคลทั่วไปได้ดี	๒๑.๗๗	๒๓.๒๗	๑๖.๒๘	๒๑.๗๗	-	๘๖.๖๗
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้สิ่งแวดล้อมโดยรอบดีขึ้น	๑๑.๓๖	๓.๘	๑๑.๘๖	๒๖.๕๕	๒๑.๘๕	๓๕.๘๖
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการประชาธิปไตยให้แก่เด็กโลก	๒๑.๗๗	๕๖.๓๘	๒๓.๑๓	๒.๗๒	-	๓๕.๓.๑๘๕
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ชุมชนรอบรู้รักและเข้าใจโรงเรียนยิ่งขึ้น	๑๖.๓๖	๔๘.๕๖	๒๖.๕๓	๒.๗๒	-	๓๖.๖๗๖
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมโดยรอบได้ดี	๑๖.๕๓	๕๑.๑๘	๒๗.๒๑	๖.๗๒	-	๓๖.๖๗๖
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง	๑๓.๖๑	๕๗.๘๒	๒๖.๕๕	๘.๗๖	๑.๓๖	๓๗.๗.๖๗๖
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี	๘.๑๖	๒๓.๒๗	๒๐.๕๑	๘.๑๖	-	๓๖.๖๗๖
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราทุกคนเรียนรู้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๑๕.๖๕	๓๘.๑๘	๑๑.๑	๕.๘๘	-	๓๖.๖๗๖
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นักเรียนมีสุขภาพทั้งกายและจิตใจ	๘.๑๖	๕๕.๕๘	๓๘.๑๘	๖.๕๘	-	๓๖.๖๗๖

ตาราง ๑๓ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความ สำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๐)	กิจกรรม เสริมหลักสูตรทำให้เด็กหญิง จึงเคยเห็นมากกว่าความสำคัญก็	๒.๐๘	๖.๐๒	๓๕.๓๗	๔๘.๓	๘.๑๖	๓๖.๒๗
๑๑)	กิจกรรม เสริมหลักสูตรช่วยลดความ เห็นแก่ตัวของ เด็ก	๑๖.๘๘	๓๖.๐๕	๔๕.๔๘	๓.๕๘	-	๓๖.๐๓๗
๑๒)	สถานที่ เรียน ทำการ ช่วยแก้ปัญหาการ ปกครองนักเรียนของโรงเรียนใกล้	๖.๘	๔๐.๑๔	๓๘.๓๘	๑๖.๒๔	๖.๐๔	๓๓.๗๖
๒๐)	กิจกรรม เสริมหลักสูตรทำให้เด็ก มีศีลธรรม และมารยาทดีขึ้น	๕.๓๖	๒๘.๒๔	๔๑.๓๐	๑๖.๐๘	๖.๐๘	๓๗.๖๗
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๑๕.๓๖	๕๖.๘๖	๒๓.๐๓	๕.๓๘	๐.๔๕	๓๖.๑๕

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ปรากฏว่า ครูซึ่งมีอายุน้อยมีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง กิจกรรม-
เสริมหลักสูตรช่วยพัฒนาหลายความเครียดทางอารมณ์เด็กมากที่สุด มีความสำคัญเท่ากับ ๔๖.๖๕ อันดับ
รองลงมาใกล้เคียงเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กกล้าและกระทำในทางสร้างสรรค์ และกิจกรรม -
เสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๗.๘๘๗ และ ๔๖.๔๘๔
ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีศีลธรรมและมารยาทดีขึ้น มีความสำคัญ
มากที่สุด คือ ๓๖.๐๓๗

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย มีความสำคัญเท่ากับ ๓๖.๑๕
แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูซึ่งมีอายุน้อยมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิมิต

๖.๔.๓ เปรียบเทียบทัศนคติของครูซึ่งมีอายุมากกับครูซึ่งมีอายุน้อย ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบหากหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครูซึ่งมีอายุมาก (๓๖ - ๕๕ ปี) กับครูซึ่งมีอายุน้อย (๒๑ - ๓๐ ปี) โดยใช้ $t - test$ ปรากฏดังนี้

ตาราง ๑๘ เปรียบเทียบทัศนคติของครูซึ่งมีอายุมากกับครูซึ่งมีอายุน้อย ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อันดับ	รายการ	ครูซึ่งมีอายุมาก (N = 96)		ครูซึ่งมีอายุน้อย (N = 147)		t
		\bar{X}	S^2	\bar{X}	S^2	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๔.๓๓๓	.๓๗๘	๔.๒๕๘	.๓๕๑	๑.๑๑
๒	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปรกติ	๔.๑๗๒	.๕๔๓	๔.๐๘๑	.๕๐๘	๑.๑๘
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้สิ้นเปลืองเวลาไปเสียหมด	๓.๘๑๒	.๕๖๖	๓.๕๘๖	.๕๘๘	๑.๐๖๖
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายในตนเอง	๓.๘๑๒	.๕๖๖	๓.๕๘๖	.๕๘๘	๑.๐๖๖
๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตร บดบังหลักการประชาธิปไตยให้แก่เด็กไทย	๓.๕๐๖	.๕๕๓	๓.๕๓๑	.๕๕๖	.๗๘
๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้	๔.๑๕๖	.๖๑๓	๔.๒๕๘	.๕๕๘	๑.๑๘
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็กซึ่งมีฐานะยากจนมากกว่าเกิดความสามัคคี	๓.๕๖๘	.๖๑๓	๓.๕๕๘	.๖๖๖	๑.๑๖

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กลุ่มที่มีอายุมาก (N = 96)		กลุ่มที่มีอายุน้อย (N = 147)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำได่เล็กมีกิจกรรม และมารยาทบน	๓.๒๒๕	.๕๗๕	๓.๖๒๕	.๖๘๑	.๐๘๖
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำได่เล็ก เรียนนิสัยภาพ คิ่หังงานร่างกายและจิตใจ	๓.๕๘๓	.๘๓๓	๓.๕๘๕	.๕๖๕	.๕๓๕
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำได่เล็ก เข้ากับเพื่อนฝูง และศึกษากับบุคคลทั่วไปได้	๕.๐๘๑	.๓๓๕	๕.๐๘	.๕๕	.๑๐๓
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมใ้เด็กคิด และกระทำในทางสร้างสรรค์	๕.๑๖๕	.๓๖๓	๕.๒๗๕	.๓๑๒	๒.๑๑๑*
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราใจน้ำ เรียน ใ้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๓.๘๒๕	.๓๑	๓.๖๕๕	.๖๒๓	๒.๑๑๑* ๒.๑๖๕*
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมใ้เหมาะสมการณ์ ในต่องเรียนมีถักแก่งขึ้น	๓.๘๖๕	.๘๕๓	๕.๑๕๖	.๓๘๓	๔.๑๑๑* ๓.๑๖๕*
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำใ้ครูและเด็กใ้รู้จัก และเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๕.๐๑	.๓๖๕	๕.๐๘๕	.๖๒๕	.๕๒๖
๑๕	สภานักเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาทางปกครอง นักเรียนของโรงเรียนได้	๓.๕๒	.๕๘๕	๓.๓๑๕	.๓๘๖	๑.๓๘๖
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำใ้ครูและนักเรียนรู้จัก และเข้าใจโรงเรียนยิ่งขึ้น	๓.๘๐๖	.๕๕๕	๓.๘๕๓	.๕๑๕	.๕๕๓

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ครูชุงมีอายุมาก (N = 96)		ครูชุงมีอายุน้อย (N = 147)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ ทัน	๓.๘๓๓	.๘๕๖	๓.๗๑๔	.๘๗๖	๑.๑๕๖
๑๔	ครู ได้รับความสามารถพิเศษของเด็กได้จาก กิจกรรมเสริมหลักสูตร	๔.๑๖๖	.๕๘	๔.๒๐๔	.๘๓๗	.๘๑๓
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็กปรับตัว เข้ากับ สิ่งแวดล้อมได้ดี	๓.๘๖๘	.๘๕๔	๓.๘๐๒	.๘๗๔	.๖๕๘
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยลดความเหินห่าง ของเด็ก	๓.๕๑	.๖๓๑	๓.๕๐๓	.๕๗๘	.๖๖๙
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓.๘๒๗	.๕๓๓	๓.๘๖๑	.๘๔๓	.๓๕๗

จากผลการเปรียบเทียบ ในกรณีของครูชุงมีอายุมากกับครูชุงมีอายุน้อย ปรากฏว่า ครูชุงมี
อายุน้อยมีทัศนคติที่มากกว่าครูชุงมีอายุมากในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้สิ้นเปลืองเวลาโดยใช่เหตุ กิจกรรม
เสริมหลักสูตรส่งเสริมเด็กเกิดกิเลสและกระทำในทางสวามิภักดิ์ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เราใจดี เรียบ
ใตสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น ทั้ง ๖ รายการ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ จำนวนเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ช่วยเสริมให้ประสบความสำเร็จในตนเอง เร็วมีคุณค่ายิ่งขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

สำหรับรายการอื่น ๆ ครูชุงมีอายุมากกับครูชุงมีอายุน้อยมีทัศนคติต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญ
แต่มีแนวโน้มว่า ครูชุงมีอายุน้อยจะมีทัศนคติที่มากกว่าครูชุงมีอายุมาก

๒.๔ นายราชการ

๒.๕.๑ ทักษะเชิงธุรกิจมีค่าปรุจากรวมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากการศึกษาวิเคราะห์หาอัตรา ไขว้รอย และหากค่าความสำคัญของที่ให้แก่ของธุรกิจมีค่าปรุจากรวมการมาก (๔ - ๓๕ ปี) ทักษะเชิงธุรกิจมีค่าปรุจากรวมการมากที่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๑๘ ทักษะเชิงธุรกิจมีค่าปรุจากรวมการมากที่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร จาก จำนวน ๓๕ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความสำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยขอความช่วยเหลือทางอาชีพทางอาภรณ์ได้	๓๖.๓๑	๕๕.๖๘	๗.๕๔	-	-	๔๓๖.๙
๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๓๕.๙๑	๖๐.๗๖	๖.๓๓	-	-	๕๖๖.๕๗๘
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและเด็กได้รู้จักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๖๖.๖๔	๗๔.๖๘	๕.๐๖	-	-	๕๑๖.๑๘๖
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กคิดและกระทำในทางสร้างสรรค์	๕๐.๖๔	๖๘.๓๕	๑๑.๓๙	-	-	๔๐๘.๔๕๗
๕	ครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๖๕.๓๔	๖๔.๕๖	๓.๘	๕.๐๖	๑.๖๗	๔๓๗.๕๘๖
๖	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ	๑๖.๕๖	๗๓.๕๖	๑๐.๓๓	-	-	๔๖๖.๓๗๖
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเข้ากับเพื่อนฝูงและศึกษากับบุคคลทั่วไปได้	๑๔.๑๘	๗๐.๘๕	๑๓.๕๖	-	-	๔๑๖.๖๖๖

ตาราง ๑๕ (กค)

ลำดับ	รายการ	ได้ช่วยเหลือ	ได้ช่วยเหลือ	ไม่แน่ใจ	ไม่ได้ช่วยเหลือ	ไม่เห็นด้วย	ความสำคัญ
		บางส่วน	บางส่วน	บางส่วน	บางส่วน	บางส่วน	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็ก มัธยม เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้	๓๑.๕๕	๓๐.๘๕	๑๘.๕๕	๒.๕๓	-	๓๕๑.๕๓๓
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ชุมชน รู้จักและเข้าใจโรงเรียนยิ่งขึ้น	๘.๘๖	๒๕.๕๖	๘๕.๐๕	๒.๕๓	-	๓๓๕.๕๓๖
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการ ประชาธิปไตยให้แก่เด็กได้	๑๒.๖๖	๕๘.๒๓	๒๕.๓๒	๓.๓๕	-	๓๓๕.๓๓๒
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้สิ้นเปลือง เวลาโดยใช่เหตุ	-	๒.๕๓	๒๖.๘๘	๖๐.๓๖	๑๐.๑๓	๓๓๕.๘๓๕
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้ เป็นผู้ใหญ่ได้	๑.๘	๓๓.๒๖	๑๒.๖๖	๖.๓๓	-	๓๓๕.๘๘
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิด ความสนใจในตนเอง	๘.๘๖	๒๑.๘๕	๒๖.๓๕	๕.๐๖	-	๓๓๕.๕๕๒
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้ ประสบการณ์ในชั้นเรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น	๑๕.๑๕	๕๕.๑	๓๕.๑๘	๒.๕๓	-	๓๓๕.๕๕๒
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้ นักเรียนได้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๘.๘๖	๒๕.๕๖	๒๐.๒๕	๖.๓๓	-	๓๓๕.๕๕๒
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ มีสุขภาพที่ทั้งทางร่างกายและจิตใจ	๒.๕๓	๕๕.๕๓	๓๕.๒๕	๑.๘	-	๓๕๕.๖๕๕

ตาราง ๑๘ (กอ)

อันดับ	รายการ	เด็กรวย	เด็กป่วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เด็กป่วย	ไม่เด็กป่วย	รายการ สำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ ซึ่งเด็กมีมากกว่าความสำคัญ	๖.๕๓	๒.๓๓	๓๖.๑๘	๕๓.๑๖	๓.๘	๓๘๖.๓๒๖
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยพัฒนา เห็นแก่ตัวของเด็ก	๓.๘	๔๕.๕๓	๕๓.๑๘	๓.๕๕	-	๓๕๖.๕๖
๑๕	สถานศึกษาสามารถช่วยแก้ปัญหาการ ปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้	๓.๘	๕๐.๕๓	๕๖.๘๘	๘.๘๖	-	๓๓๖.๖๖๘
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมี ศีลธรรมและมารยาทดีขึ้น	-	๕๐.๕๐	๕๘.๑	๑๐.๓๖	-	๓๕๖.๑๑
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๑๖.๘๖	๒๐.๕๑	๒๖.๓๖	๓๖.๓๓	๑.๕๘	๓๕๖.๕๖

จากผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า การที่มีอายุราชการมากมีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยพัฒนาความเจริญทางอารมณ์ได้มากที่สุด มีความสำคัญเท่ากับ ๕๓๖.๓ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรหาให้ครูและเด็กได้รู้จักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น โดย มีความสำคัญเท่ากับ ๕๖๖.๕๖ และ ๔๕๖.๑๘ ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีศีลธรรมและมารยาทดีขึ้น มีความสำคัญค่าสถิติคือ ๓๕๖.๑๑

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับที่เด็กรวย มีความสำคัญเท่ากับ ๓๕๖.๕๖ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว การที่มีอายุราชการมากมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิมิต

ตาราง ๒๐ (ต่อ)

ดัชนี	รายการ	เงินทวง	เงินทวง	ไม่แน่ใจ	ไม่ทวง	ไม่ทวง	รวม
		หมายบังคับ	หมายบังคับ	หมายบังคับ	หมายบังคับ	หมายบังคับ	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก เข้ากับ เพื่อนฝูงและฝึก ทักษะกับบุคคลทั่วไปได้ดี	๒๕.๖๑	๕๗.๓๒	๑๕.๒๔	๑.๘๓	-	๘๖๖.๑๐
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการ ประชาธิปไตยให้เด็ก เล็ก เล็ก	๒๑.๕๕	๕๒.๘๘	๒๓.๗๘	๑.๘๓	-	๗๕๓.๒๘
๑๐	กิจกรรมเสริม หลักสูตรทำให้ชุมชนรอบ รั้ว และ ชุมชนใกล้เคียง ได้รับความ ประโยชน์	๑๘.๕	๕๘.๘๘	๒๓.๗๘	๑.๘๓	-	๗๕๑.๘๘
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก เปลี่ยน เวลาไปใช้ เสด็จ	๑.๒๒	๗.๕๓	๑๒.๒	๕๗.๓๒	๒๒.๓๓	๗๕๕.๒๒
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วย ให้เด็ก ปรับตัว เข้ากับ สิ่งแวดล้อม ได้ดี	๑๓.๘๑	๕๗.๓๒	๒๖.๘๓	๒.๕๘	-	๗๕๑.๗๓
๑๓	กิจกรรมเสริม หลักสูตร เตรียม เด็ก ให้เป็น ผู้ใหญ่	๑๒.๘	๖๐.๓๓	๑๕.๕๑	๗.๓๒	-	๗๕๘.๖๘
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็ก เกิด ความมั่นใจในตนเอง	๑๖.๘๖	๕๒.๘๘	๒๓.๑๗	๖.๘๑	๑.๒๒	๗๖๖.๑๗
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็ก เรียน มีสุขภาพที่ทำงาน ร่างกาย และ จิตใจ	๘.๘๘	๕๒.๘๘	๓๓.๕๘	๑๐.๕๘	-	๗๕๘.๕๘
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วย เราใจ นักเรียน ให้สนใจ ในบท เรียนยิ่งขึ้น	๑๗.๓๓	๕๒.๖๘	๓๘.๑๕	๘.๘๘	๑.๒๒	๗๖๕.๘๖

ตาราง ๒๖ (ก๑)

ข้อได้เปรียบ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ค่าความสำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๓	กิจกรรมเสริมเปิดโอกาสให้เด็กช่วยเหลือสังคม	๑๘.๐๒	๓๘.๑๕	๕๖.๕๕	๘.๘๘	-	๓๕๑.๓๖
๑๔	สถานศึกษาสามารถช่วยแก้ปัญหาการปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้	๘.๕๕	๓๕.๖๓	๕๖.๘๗	๘.๕๕	๑.๖๖	๓๕๑.๓๖
๑๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กซึ่งกึ่งซึ่งเห็นแก่ตัวมากกว่าเกิดความสามัคคี	๓.๐๘	๑๒.๒	๓๖.๓๖	๕๕.๕๑	๑๑.๘๓	๓๕๑.๓๖
๒๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีนิสัยรักเรียนและมารยาทดี	๘.๕๕	๒๘.๖๖	๕๑.๖๖	๑๑.๘๘	๑.๘๓	๓๕๑.๓๖
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๑๓.๕๓	๓๐.๖๖	๕๓.๓๓	๕.๕๕	๑.๕๕	๓๕๑.๓๖

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ครูซึ่งมีอายุราชการน้อยมีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรเปิดโอกาสให้เด็กให้ทำงานตามความสนใจมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๕๖๖.๑๖ อันมีรองลงมาได้แก่เรื่อง ครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กคิดและกระทำไปทางสร้างสรรค์ โดยมิตค่าความสำคัญเท่ากับ ๕๖๕.๕๕๓ และ ๕๖๕.๕๕๖ ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีนิสัยรักเรียนและมารยาทดี มีค่าความสำคัญที่สุดคือ ๓๖๖.๑๖

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๓๕๑.๓๖ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูซึ่งมีอายุราชการน้อยมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิมิต

๖.๔.๓ เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้ที่มีอายุราชการมากกว่าครูผู้ที่มีอายุราชการน้อย

ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างระหว่างครูผู้ที่มีอายุราชการมากกว่ากับครูผู้ที่มีอายุราชการน้อย โดยใช้ t - test ผลปรากฏดังนี้

ตาราง ๖ เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้ที่มีอายุราชการมากกว่ากับครูผู้ที่มีอายุราชการน้อย เมื่อทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อันดับ	รายการ	ครูผู้ที่มีอายุราชการมากกว่า (N = 79)		ครูผู้ที่มีอายุราชการน้อย (N = 164)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ	๔.๖๖๕	.๓๖๕	๔.๖๖๒	.๔๐๓	.๐๓๓
๒	เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ	๔.๖๖๓	.๖๖๕	๔.๑๖๔	.๔๔๕	๖.๓๐๕
๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้สิ้นเปลืองเวลาโดยใช่เหตุ	๓.๓๘๔	.๕๖๓	๓.๘๔๖	.๑๖๖	๖.๑๖
๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง	๓.๓๘๔	.๕๖๓	๓.๓๖๖	.๓๖๖	.๐๓
๕	กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการประชาธิปไตยให้แก่เด็กได้	๓.๓๘๓	.๑๖๖	๓.๕๔๕	.๕๖	๖.๖๑๑
๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้	๔.๖๖๖	.๓๖๖	๔.๖๖๓	.๕๖๓	.๕๖๖
๗	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กซิงเก้นกันมากกว่าก่อนทำกิจกรรม	๓.๘๘๓	.๖๑๖	๓.๕๖	.๔๓๔	.๖๔๔

ตาราง ๒ (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	กลุ่มวัยราชการ มาก (N = 79)		กลุ่มวัยราชการ น้อย (N = 164)		t
		\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
๘	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทางศิลปะและนาฏศิลป์ และมารยาททาง	๓.๒๕๑	.๘๓๘	๓.๒๓๗	.๖๔๖	.๒๖
๙	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเทคโนโลยีและวิชาชีพ คีฬังกายและจิตใจ	๓.๕๕๖	.๓๓๔	๓.๖๘	.๘๑๓	.๕๕๖
๑๐	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทางศิลปะและนาฏศิลป์ และทัศนศึกษานอกห้องเรียน	๔.๐๑๒	.๒๕๘	๔.๐๖๓	.๘๘	.๒๖๑
๑๑	กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมในเด็กคิดและ ธรรมชาติทางร่างกาย	๔.๐๘๘	.๓๑๒	๔.๑๖๕	.๓๖๔	๐.๐๘๖
๑๒	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราใจดี เรียนให้ สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น	๓.๙๕๘	.๘๘๒	๓.๖๕๕	.๙๕๘	.๖๖
๑๓	กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมใฝ่ใฝ่ใฝ่ใฝ่ ใฝ่ใฝ่ใฝ่ใฝ่ใฝ่	๓.๙๕๘	.๘๘๓	๔.๑๘๖	.๕๓๓	๔.๐๘๘
๑๔	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทางศิลปะและนาฏศิลป์ และเข้าใจกันยิ่งขึ้น	๔.๑๘๖	.๒๓๓	๔.๑๑๕	.๕๐๓	.๖๖๖
๑๕	ทัศนศึกษาสามารถช่วยแก้ปัญหาการปกครอง นักเรียนของโรงเรียนได้	๓.๓๕๖	.๘๕๖	๓.๘๕๖	.๖๖๖	.๖๕๖
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรทางศิลปะและนาฏศิลป์ และเข้าใจโรงเรียนยิ่งขึ้น	๓.๙๕๖	.๓๕๘	๓.๕๕๘	.๘๕๘	๑.๙๕๖

๓. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับภารกิจกรมเสริมหลักสูตร

๓.๑ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัด ในโรงเรียนและผลที่ได้รับ

ในจำนวนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีผู้จัดเสนอเข้ามา ๕๕ ประเภท ปรากฏว่าโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๑๑ โรงเรียน ภารกิจรวมถึงกล่าวเพียง ๕๐ ประเภท
และแต่ละโรงเรียนก็จัดกิจกรรมเพียงบางประเภทเท่านั้น จากการศึกษาวิเคราะห์หาอัตราความน้อยของกิจกรรมที่จัด
ใน ๑๑ โรงเรียน และวิเคราะห์หาสภาพจากข้อมูลของผลการจัดกิจกรรมในแต่ละประเภท ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๓๒ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัด ในโรงเรียนและผลที่ได้รับจาก การประเมินผล
ของผู้บริหาร ๑๑ คน

อันดับ	รายการ	จัด	ไม่จัด	ผู้จัดได้รับผลกกิจกรรมที่จัด					ค่า ความ สำคัญ
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
				ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	กิจกรรมไหว้ครู	๑๐๐.๐๐	-	๕.๘๘	๓๐.๕๘	-	-	-	๗๖.๐๖๕
๒.	กิจกรรมวันเพ็ญบวชาราช	๙๕.๕๕	๕.๘๘	๑๖.๕๑	๒๖.๕๑	๖๕.๐๐	-	-	๓๘๖.๕๐
๓.	กิจกรรมนักเรียน	๙๕.๕๕	๕.๘๘	-	๓๗.๕๗	๕๐.๐๐	๑๒.๕๐	-	๓๕๐.๐๐
๔.	การปฐมนิเทศนักเรียนใหม่	๙๕.๕๕	๕.๘๘	๑๘.๑๘	๒๖.๕๑	๑๘.๑๘	-	-	๕๐๐.๐๐
๕.	การประชุมอบรมวันลาเข้าศึกษา	๘๒.๓๘	๑๗.๖๒	๑๑.๕๓	๕๒.๘๖	๒๑.๕๓	๑๕.๒๕	-	๓๑๑.๕๓
๖.	กีฬาฟุตบอล	๘๖.๓๕	๑๓.๖๕	๗.๑๕	๒๖.๕๑	๕๐.๐๐	๑๕.๒๕	-	๓๕๕.๕๖๕
๗.	กิจกรรมวันปีใหม่	๘๒.๓๘	๑๗.๖๕	๑๕.๒๕	๕๖.๑๕	๒๑.๕๓	๗.๑๕	-	๓๗๕.๕๖๕
๘.	กิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษา	๘๒.๓๘	๑๗.๖๕	๗.๑๕	๕๐.๐๐	๓๕.๑๗	๗.๑๕	-	๓๕๗.๓๖
๙.	กิจกรรมสัปดาห์เอื้ออาทรภาค	๗๖.๕๗	๒๓.๔๓	๗.๖๕	๓๖.๕๑	๕๓.๘๘	-	-	๓๕๓.๕๖๕
๑๐.	กาศึกษานอกสถานที่	๗๖.๕๗	๒๓.๔๓	-	๕๖.๑๕	๕๖.๑๕	๗.๖๕	-	๓๓๕.๕๖๕
๑๑.	กิจกรรมวันฉัตร (เทวาลัย)	๗๖.๕๗	๒๓.๔๓	๗.๖๕	๒๓.๔๓	๖๖.๕๕	๗.๖๕	-	๓๖๐.๖๖

๑ ตาราง ๒๒ (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ที่	ไม่ที่	ผลที่ได้รับจากกิจกรรมทั่ว					กา ความ ที่
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	
				ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๒	กีฬาอาสาสมัคร	๗๐.๕๕	๔๙.๕๑	-	๕๑.๖๗	๕๑.๖๗	๑๖.๖๖	-	๗๖๘.๕๕๕
๑๓	กิจกรรมวันอาสาสมัคร	๗๐.๕๕	๔๙.๕๑	-	๕๐.๑๐	๕๑.๖๗	๘.๓๓	-	๗๘๖.๖๘๖
๑๔	กิจกรรมวันวิสาขบูชา	๗๐.๕๕	๔๙.๕๑	-	๕๑.๖๗	๕๘.๓๓	-	-	๗๘๑.๖๖๑
๑๕	กิจกรรมวันเข้าพรรษา	๗๐.๕๕	๔๙.๕๑	-	๕๐.๑๐	๕๑.๖๗	๘.๓๓	-	๗๘๖.๖๖๘
๑๖	สภานักเรียน	๖๔.๗๖	๓๙.๕๕	๕.๐๕	๒๗.๒๗	๕๕.๕๕	๕.๐๕	-	๓๓๖.๓๕๓
๑๗	กรีฑาทาง ๗	๖๔.๗๖	๓๘.๕๕	-	๔๔.๕๕	๕๕.๕๕	๕.๐๕	-	๓๓๖.๓๕๕
๑๘	กิจกรรมวันมาฆบูชา	๖๔.๗๖	๓๘.๓๐	-	๕๕.๕๕	๕๕.๕๕	-	-	๓๕๘.๕๕๖
๑๙	ชุมนุมภาษาอังกฤษ	๔๘.๗๖	๔๑.๑๘	-	๘๐.๐๐	๖๐.๐๐	-	-	๓๘๖.๖๖๐
๒๐	กิจกรรมวันลอยกระทง	๕๕.๕๕	๕๑.๖๘	๑๖.๖๖	๕๖.๖๖	-	-	-	๕๑.๖๖๖
๒๑	การปฎิบัติงาน	๔๒.๕๕	๔๗.๖๖	๒๒.๒๒	-	๗๗.๗๗	-	-	๓๕๕.๕๕๕
๒๒	ชุมนุมภาษาไทย	๔๒.๕๕	๔๗.๖๖	-	๔๖.๖๖	๗๗.๗๗	-	-	๓๖๖.๖๖๕
๒๓	ชุมนุมกีฬา	๔๖.๕๕	๔๙.๖๖	๑๑.๑๑	๕๕.๕๕	๕๕.๕๕	-	-	๓๖๖.๖๖๓
๒๔	ชุมนุมวิทยาศาสตร์	๕๗.๖๖	๕๖.๕๕	-	๕๖.๖๖	๓๗.๗๗	๑๒.๕๖	-	๓๗๗.๕๖๖
๒๕	กะกรอ	๕๑.๑๘	๕๕.๕๕	-	๒๕.๕๕	๕๗.๑๕	-	๑๕.๕๕	๒๕๕.๕๕๕
๒๖	กิจกรรมนิยมนิยม	๓๕.๕๕	๖๔.๗๖	-	๕๖.๖๖	๕๖.๖๖	-	-	๓๕๖.๖๖๖
๒๗	ชุมนุมศิลปะ	๓๕.๕๕	๖๔.๗๖	-	๕๖.๖๖	๕๖.๖๖	-	-	๓๕๖.๖๖๖
๒๘	ชุมนุมคณิตศาสตร์	๓๕.๕๕	๖๔.๗๖	-	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	-	๒๕๕.๕๕๕
๒๙	กีฬามวย	๓๕.๕๕	๖๔.๗๖	๖๖.๖๖	๑๖.๖๖	๕๖.๖๖	๑๖.๖๖	-	๓๓๓.๓๓๖

ตาราง ๘๗ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	หลัก	ใบหลัก	ผลที่ได้รับจากกิจกรรมหลัก					ค่า ความ จำเป็น
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	
				ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓๖	ชุมนุมส่งเสริมกีฬา	๒๕.๘๖	๗๖.๘๕	-	๖๖.๖๖	๕๐.๖๖	-	-	๓๖๖.๖๖
๓๗	กิจกรรมวันชาติ	๒๕.๘๖	๗๖.๕๕	๒๖.๖๖	๖๖.๖๖	๕๐.๖๖	๖๖.๖๖	-	๓๕๖.๖๖
๓๘	การทำหนังสือพิมพ์วารสาร	๒๓.๘๓	๗๕.๘๗	-	๒๕.๖๖	๗๕.๖๖	-	-	๓๔๕.๖๖
๓๙	การทำหนังสืออนุสรณ์ประวัติโรงเรียน	๒๓.๘๓	๗๕.๘๗	-	๒๕.๖๖	๗๕.๖๖	-	-	๓๒๕.๖๖
๓๙	ชุมนุมเกษตร (ปลูกสีเสียด)	๒๓.๘๓	๗๖.๘๗	๒๕.๖๖	๗๕.๖๖	-	-	-	๓๒๕.๖๖
๓๙	กิจกรรมวันจักรี	๒๓.๘๓	๗๖.๘๗	๒๕.๖๖	๕๐.๖๖	๒๕.๖๖	-	-	๓๖๖.๖๖
๓๙	ชุมนุมสหกรณ์	๑๙.๖๕	๘๒.๓๕	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	-	-	๓๕๖.๖๖
๓๙	กีฬาป้องกัน	๑๙.๖๕	๘๒.๓๕	-	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	-	๓๓.๓๓	๒๖๖.๖๖
๓๙	กิจกรรมวันส่งกรานต์	๑๙.๖๕	๘๒.๓๕	-	๓๓.๓๓	๖๖.๖๖	-	-	๓๓๖.๖๖
๓๙	กิจกรรมวันออกพรรษา	๑๙.๖๕	๘๒.๓๕	-	๖๖.๖๖	๓๓.๓๓	-	-	๓๖๖.๖๖
๔๐	ชุมนุมดนตรีไทย	๑๑.๗๗	๘๘.๒๓	-	-	๕๐.๖๖	๕๐.๖๖	-	๒๕๖.๖๖
๔๑	ชุมนุมดนตรีสากล	๑๑.๗๗	๘๘.๒๓	-	๕๐.๖๖	-	๕๐.๖๖	-	๓๑๖.๖๖
๔๒	ชุมนุมนาฏศิลป์	๑๑.๗๗	๘๘.๒๓	-	๕๐.๖๖	๕๐.๖๖	-	-	๓๑๖.๖๖
๔๓	ชุมนุมวัฒนธรรมไทย	๑๑.๗๗	๘๘.๒๓	-	๕๐.๖๖	๕๐.๖๖	-	-	๓๕๖.๖๖
๔๔	ชุมนุมปลูกต้นไม้	๑๑.๗๗	๘๘.๒๓	๕๐.๖๖	๕๐.๖๖	-	-	-	๓๕๖.๖๖
๔๕	ชุมนุมวรรณคดี	๑๑.๗๗	๘๘.๒๓	๕๐.๖๖	-	๕๐.๖๖	-	-	๓๑๖.๖๖
๔๖	กีฬาแบดมินตัน	๑๑.๗๗	๘๘.๒๓	-	-	๑๐๐.๖๖	-	-	๓๑๖.๖๖
๔๗	กิจกรรมวันสหประชาชาติ	๑๑.๗๗	๘๘.๒๓	๕๐.๖๖	-	-	๕๐.๖๖	-	๓๕๖.๖๖

ตาราง ๒๒ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ปี		ผลที่ได้รับจากกิจกรรมหลัก					ค่า ความ สำคัญ
		พ.ศ.	พ.ศ.	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๔๘	ชุมนุมตัวแทนการ	๕.๘๘	๔๖.๑๒	-	-	-	๑๐.๐๐	-	๑๐.๐๐
๔๙	กิจกรรมวันสุนทรภู่	๕.๘๘	๕๕.๑๒	-	๑๐๐.๐๐	-	-	-	๑๐๐.๐๐
๕๐	กิจกรรมวันคริสต์มาส	๕.๘๘	๕๕.๑๒	๑๐๐.๐๐	-	-	-	-	๕๐๐.๐๐
	เฉลี่ยทั้ง ๕๖ รายการ	๕๕.๒๓	๕๕.๕๒	๑๖.๓๘	๓๕.๘๘	๓๕.๕๒	๕.๒๓	๑.๕๖	๓๕๕.๕๕

จากผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า กิจกรรมที่โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา จัดกันมากที่สุด คือกิจกรรมในวันไหว้ครู หรือ รองลงมาคือ กิจกรรมวันปิยมหาราช การรณรงค์ เรียบ และ การประชุม นักเรียนใหม่ ตามลำดับ กิจกรรมที่จัดกันน้อยที่สุดคือ ชุมนุมตัวแทนการ กิจกรรมวันสุนทรภู่ และกิจกรรมวันคริสต์มาส

อันึ่งหากจะหาแนวการ จัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ แยกย่อยออกไปจะได้อีกดังนี้

๑. กิจกรรมในวันสำคัญ : โรงเรียนจัดกิจกรรมในวันไหว้ครู มากที่สุด รองลงมาได้แก่กิจกรรมวันปิยมหาราช กิจกรรมวันปีใหม่ วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันสารท วันอาสาฬหบูชา วันวิสาขบูชา วันเข้าพรรษา ฯ
๒. ชุมนุม : โรงเรียนจัดให้ชุมนุมภาษาอังกฤษ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมกีฬา ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมศิลปะ ฯลฯ
๓. กีฬา : โรงเรียนจัดให้กีฬารอบคอบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ บาสเกตบอล ตะกร้อ บอล ฯลฯ
๔. กิจกรรมอื่น ๆ : โรงเรียนจัดให้กิจกรรมการนันทนาการ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การประชุม การประชุมมอบรางวัลผู้ดีประจำปี กิจกรรมลูกเสือ-อเนกภาษา การศึกษานอกสถานที่ สถานักเรียน ฯลฯ

หากพิจารณาจากขบวนการมาของกิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียน จะเห็นว่า ยังจัดกันค่อนข้างมาก
 ก่อจากกิจกรรมทั้ง ๘ รายการ โรงเรียนทั้งหมัจัดกิจกรรมดังกล่าวเพียงร้อยละ ๔๘.๒๓ และมีกิจกรรมเพียง
 ๕๓ รายการเท่านั้น ที่โรงเรียนบ้านเกินร้อยละ ๕๐.๐๐ ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด (๑๗ โรงเรียน)
 สำหรับผลของกิจกรรมที่จัดอยู่ โด่งดังแล้ว โดยผลในแง่กลับคือมีความสำคัญเท่ากับ ๓๘.๘

๓.๒ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการวิเคราะห์หาข้อบกพร่อง และหาความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคในการจัด
 กิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๕๓ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากความคิดเห็นของผู้บริหาร
 และครู รวมกันจำนวน ๒๖๖ คน

อันดับ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	รายการ สำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	อุปกรณ์ที่โรงเรียนจัดกิจกรรมไม่มี เพียงพอ	๕๗.๓๐	๒๕.๕๑	๒๓.๘๘	๑๔.๒๓	๖.๒๓	๓๘.๘๓
๒	งบประมาณสำหรับกิจกรรมมีน้อย	๓๘.๖๑	๓๒.๖๘	๒๖.๖๖	๑๘.๘๒	๖.๘๖	๓๘.๖๖
๓	ครูส่วนใหญ่รับชั่วโมงสอนและมีงานส่วนตัว มากเกินไป	๑๘.๘๖	๒๕.๖๑	๓๕.๓๘	๑๑.๑๘	๘.๕๗	๓๓.๘
๔	ขาดผู้ประสานงานด้านกิจกรรมที่ดี	๑๑.๑๘	๓๗.๖๘	๒๕.๕๗	๑๘.๘๘	๘.๒๓	๓๘.๖๘
๕	นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการ จัดกิจกรรม	๘.๘๖	๓๕.๖๖	๓๕.๖๖	๑๖.๘๖	๘.๖๑	๓๖.๖๑
๖	ไม่มีผู้ให้คำแนะนำเรื่องการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรแก่ครู	๑๖.๖๓	๓๗.๖๖	๒๖.๘๖	๒๖.๖๖	๖.๘๖	๓๖.๖๖

ตาราง ๓๓ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	รวมรวม ทั้งหมด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๗	ขาดการนำข้อมูลจากกรณีศึกษา	๑๖.๖๖	๒๓.๑๕	๓๒.๖๕	๒๖.๕๖	๒.๑๕	๓๑๑.๕๖๖
๘	นักวิจัยไม่เข้าใจระเบียบวิธีการ เก็บรวบรวมกิจกรรม	๖.๕๓	๒๕.๖๓	๓๕.๖๖	๒๘.๖๓	๕.๕๖	๓๖๖.๕๖๖
๙	ขาดการทำความเข้าใจทำเพื่อ ไม่เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๑๑.๑๕	๒๓.๖๖	๓๕.๖๖	๒๖.๖๕	๓.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๐	ครูส่วนมากขาดความสนใจในการจัด กิจกรรม	๑๖.๖๖	๒๑.๖๖	๓๖.๖๖	๒๑.๖๖	๕.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๑	นักวิจัยส่วนมากขาดโอกาสในการ ศึกษารายละเอียด	๑๖.๖๖	๑๕.๖๖	๓๑.๖๖	๒๕.๖๖	๕.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๒	นักวิจัยใช้เวลาเก็บข้อมูลเกินไป	๖.๑๕	๑๖.๖๖	๔๕.๖๖	๒๕.๖๖	๕.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๓	ครูส่วนมากขาดโอกาสในการ ศึกษารายละเอียด	๖.๖๖	๒๑.๖๖	๓๖.๖๕	๒๖.๖๖	๑๑.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๔	จำนวนนักวิจัยมีน้อยเกินไป	๕.๖๖	๑๕.๖๖	๓๖.๖๕	๒๕.๖๖	๕.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๕	ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญ ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๕.๖๖	๑๖.๑๕	๓๖.๖๖	๒๖.๖๕	๑๕.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๖	ทักษะการสังเกต (แยกแยะกับ)	๑๖.๖๖	๑๕.๖๖	๒๖.๖๖	๒๕.๖๖	๒๕.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๗	นักวิจัยไม่สนใจรวบรวมข้อมูล	๕.๖๖	๑๕.๖๖	๒๖.๖๖	๒๕.๖๕	๑๕.๖๖	๓๖๖.๕๖๖
๑๘	นักวิจัยไม่ชอบการทำการบ้าน กิจกรรมแต่ละอย่าง	๑๖.๖๖	๑๕.๖๖	๓๖.๖๖	๒๕.๖๕	๑๑.๖๖	๓๖๖.๕๖๖

ตาราง ๓ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มากสุด	มาก	มากที่สุด	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๘	ไม่ทราบว่ามีทรัพย์สินหรือไม่						
	เก็บพอ	๑๕.๑๑	๘.๘๘	๒.๖๕	๒๒.๓	๑.๓๗	๕๖.๒๑
๑๙	มีทรัพย์สินแต่ไม่ทราบว่ามีมูลค่า						
	เกินกว่า ๑ ล้านบาท	๕.๐๐	๑๖.๑๕	๓๐.๖๐	๓๓.๘๖	๒๘.๘	๒๕.๓๙
	ไม่เกิน ๑ ล้านบาท	๑.๘๓	๖.๖๖	๑๑.๓๕	๕.๖๖	๑๕.๐๐	๑๖.๖๖
	รวม	๑๖.๙๔	๒๑.๖๙	๔๔.๖๐	๖๑.๘๒	๔๖.๒๗	๙๘.๒๖

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่า ผู้มีทรัพย์สินและความมั่งคั่ง และฐานะทางการเงินที่ดี มีจำนวนน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีทรัพย์สินเกินกว่า ๑ ล้านบาท มีเพียงร้อยละ ๑๖.๙๔ เท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีผู้มีฐานะร่ำรวยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ส่วนผู้มีทรัพย์สินไม่เกิน ๑ ล้านบาท มีจำนวนถึงร้อยละ ๘๑.๐๖ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีผู้มีฐานะปานกลางถึงดีอยู่เป็นจำนวนมาก

เมื่อพิจารณาถึงรายได้รวมแล้ว จะเห็นว่าผู้มีฐานะร่ำรวยในทางทรัพย์สินเพียงเล็กน้อย มีรายได้รวมสูงถึงร้อยละ ๕๖.๒๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีผู้มีฐานะร่ำรวยเพียงเล็กน้อย แต่มีรายได้สูงมาก

๔. การพิจารณาถึงผลกระทบทางสังคมของรายได้

๔.๑ การพิจารณาถึงผลกระทบทางสังคมของรายได้

การพิจารณาถึงผลกระทบทางสังคมของรายได้ เป็นการพิจารณาถึงผลกระทบทางสังคมของรายได้ ซึ่งหมายถึงผลกระทบทางสังคมของรายได้ที่มีต่อสังคมโดยรวม

ตาราง ๒๔ ความถี่ เดือนของปัญหา และกรณีพิเศษ, ลักษณะทัศนกิจกรรมเสริม ทัศนสูตร

จากจำนวน ๔๖๐ คน

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ลักษณะ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	ผู้บริหารต้องไม่เอาเปรียบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรใหม่	๓๘.๘๘	๕๗.๖๕	๓.๕๖	-	-	๕๐๕.๗๘๕
๒	กิจกรรมที่ควรยกเลิกคือกิจกรรมที่สนองความต้องการตัวเอง เด็กที่เบี่ยงเบนและอนาคต	๕๗.๖๕	๕๘.๐๗	๗.๖๕	๑.๕๓	-	๕๓๓.๕๘๑
๓	ควรบันทึกผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง	๓๖.๓๐	๖๘.๖๓	๖.๖๕	๑.๗๖	-	๕๕๕.๗๗๕
๔	กิจกรรมแต่ละอย่างเหมาะสมสำหรับเด็กแต่ละวัย	๓๕.๑๐	๕๕.๗๘	๗.๖๕	๑.๑๕	๑.๗๖	๕๖๖.๖๕๕
๕	นักเรียนควรประเมินผลกิจกรรมที่ตนจัดร่วมกับครูและบุคลากร	๗๗.๗๓	๖๖.๗๘	๕.๗๖	๖.๓๐	-	๕๘๗.๗๗๖
๖	การนิเทศกิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง	๖๗.๓๐	๑๖.๓	๘.๘๕	๑.๕๓	-	๕๑๕.๗๘๓
๗	ครูทุกคนควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดกิจกรรม	๖๕.๖๓	๕๖.๗๗	๘.๗๗	๕.๖๓	-	๕๑๑.๗๖๖
๘	กิจกรรมทั้งหลายควรหวังผลที่จะเกิดพัฒนาเด็กไม่มากกว่าผลโรงเรียนจะได้รับ	๓๑.๕๓	๕๕.๖๑	๗.๓๐	๖.๕๓	-	๕๑๗.๖๕๓
๙	ไม่ว่าทัศนกิจกรรมเสริมหลักสูตรเฉพาะโอกาสที่แสวงหาประสบการณ์เพียงอย่างเดียว	๑๑.๐๐	๕๖.๕๓	๘.๕๑	๕.๖๓	๑.๖๖๕	๕๐๖.๖๕๓

ตาราง ๒๔ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	การกวด สำคัญ
		บางส่วน				บางส่วน	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๐๘	ควรให้ชุมชนได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน	๒๒.๘๒	๕๕.๐๐	๑๒.๒๕	๕.๓๘	-	๘๐๓.๘๕
๑๑	ไม่ควรปล่อยให้เด็กเรียนเลือกทำกิจกรรมใด ๆ โดยไม่มีครูเป็นผู้แนะนำ	๓๓.๐๙	๔๘.๐๙	๘.๐๙	๘.๐๙	๒.๒๕	๕๐๖.๗๖๖
๑๒	โรงเรียนควรให้ความสำคัญแก่กิจกรรมทุกอย่างเท่า ๆ กัน	๒๓.๘๔	๕๖.๑๕	๑๑.๕๒	๖.๕๒	๑.๑๕	๓๕๔.๖๑๓
๑๓	กิจกรรมแต่ละอย่างควรดำเนินการในขอบเขตที่โรงเรียนกำหนดให้	๑๕.๓๘	๖๐.๓๘	๑๒.๖๕	๕.๖๑	๑.๕๒	๓๗๗.๖๕
๑๔	เด็กคนหนึ่ง ๆ ควรร่วมกิจกรรมที่ตนเองรักและสนใจที่สุดเพียงอย่างเดียว หรือมีกิจกรรมอื่นอีกหนึ่งหรือสองอย่าง	๑๖.๕๓	๕๕.๗๖	๑๐.๓๘	๑๑.๕๒	๕.๗๖	๓๖๖.๕๓๕
๑๕	กิจกรรมไม่ควรลอกแบบจากโรงเรียนอื่น	๑๕.๒๓	๕๓.๕๖	๒๒.๓๐	๑๓.๘๔	๑.๑๕	๓๖๕.๗๖๘
๑๖	กิจกรรมเสริมหลักสูตรควรเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการสอนทั้งหมดของโรงเรียนมากกว่าที่จะเป็นโปรแกรมพิเศษ	๑๒.๖๕	๕๐.๗๖	๑๔.๖๑	๑๕.๖๑	๒.๓๐	๓๕๑.๕๖
๑๗	ควรมีระเบียบบังคับในการเข้าร่วมกิจกรรมในขั้นสุดท้าย	๑๓.๘๔	๕๖.๖๕	๑๖.๑๕	๒๔.๐๐	๒.๓๐	๓๖๐.๗๖๗

ตาราง ๒๔ (ต่อ)

ฉบับ	รายการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ภาควิชา สำคัญ
		อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๘	ควรถือวาทะขบวนการปฏิวัติงานสำคัญ ความสัที่จะได้รับ	๑๑.๖๖	๘๓.๘๖	๒.๕๓	๒.๘๖	๓.๓๖	๓๓๘.๘๖
	เฉลี่ยทั้ง ๑๘ รายการ	๒๖.๖๕	๕๓.๓๑	๑๖.๖๕	๘.๑๗	๑.๑๗	๓๕๕.๕๘

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้บริหารและกรมเห็นว่า หลักการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ในเรื่อง ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรใหม่มาก มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่า
ทางสถิติเท่ากับ ๓๓๘.๓๘๘ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง กิจกรรมที่ผู้ศึกษาจัดกิจกรรมที่สนองความคล่องตัว
ของเกณฑ์ เป็นปฏิวัติและอนาคต และควรมีบทกยลการจกกิจกรรมทุกครั้ง มีความสำคัญเท่ากับ ๘๓๖.๕๖๖
และ ๘๒๕.๓๕๕ ตามลำดับ ส่วนหลักการในเรื่อง ควรถือวาทะขบวนการปฏิวัติงานสำคัญความลงาที่ไกรรับ
ครูและผู้บริหารมีความเห็นด้วยนอยที่สุด มีความสำคัญเท่ากับ ๓๓๘.๘๖

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วจะเห็นว่า กรมและผู้บริหารก็มีความคิดเห็นต่อหลักการจัดกิจกรรม
เสริมหลักสูตร ในระกัเห็นด้วย มีความสำคัญเท่ากับ ๓๕๘.๘๖

๔.๒ ความต้องการของผู้บริหารและครู เพื่อกำเนินการจกกิจกรรม
จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วนร้อย และหากากความสำคัญองความต้องการ เพื่อกำเนินการ
จัดกิจกรรม ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๒๕ ความต้องการของผู้บริหารและครู เพื่อกำหนดดำเนินการจัดกิจกรรม

จากจำนวน ๒๖๖ คน

อันดับ	รายการ	ต้องการมากที่สุด	ต้องการมาก	ต้องการปานกลาง	ต้องการน้อย	ต้องการน้อยที่สุด	หากความสำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๐	ต้องการให้มีการพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้จัดในแต่ละโรงเรียนแยกเปลี่ยนกัน	๒๕.๘๔	๔๓.๖๕	๒๖.๓๘	๒.๒๕	๖.๓๘	๔๐๑.๕๒๖
๒	ต้องการงบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมพิเศษ	๓๓.๕๖	๔๖.๕๓	๑๖.๑๕	.๘	-	๓๕๕.๖๑๕
๓	ต้องการให้มีศูนย์เทคโนโลยีเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒๓.๘๔	๕๑.๕๖	๒๑.๑๕	๒.๓๖	.๘	๓๕๕.๕๓๕
๔	ต้องการให้มีการสัมมนาเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒๓.๖๕	๔๖.๑๕	๑๕.๒๓	๖.๑๕	.๘	๓๕๓.๑๕๖
๕	ต้องการให้มีบริหารให้การสนับสนุนมากกว่าที่เป็นอยู่	๑๕.๖๑	๕๑.๕๓	๓๓.๘๔	๓.๕๓	๑.๕๖	๓๘๓.๘๕๕
๖	ต้องการให้มีโอกาสไปศึกษาดูงานนักเรียนในโรงเรียนอื่น	๑๘.๘๔	๔๕.๓๖	๒๕.๒๓	๔.๒๓	๑.๕๖	๓๗๖.๓๖๖
๗	ต้องการความร่วมมือจากชุมชนมากกว่าที่เป็นอยู่	๑๓.๘๔	๔๑.๕๖	๓๕.๖๑	๘.๖๖	.๘	๓๘๕.๕๖๖
๘	ต้องการให้มีคะแนนบังคับในการเข้าร่วมกิจกรรมนี้ไว้	๓.๓๖	๑๖.๑๖	๓๓.๘๔	๒๕.๒๓	๒๕.๖๖	๒๖๕.๖๑๓

ตาราง ๒๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ต้องการมากที่สุด	ต้องการมาก	ต้องการปานกลาง	ต้องการน้อย	ต้องการน้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๕	ต้องการรถหัวไม่งดงในถนน	๘.๓	๘.๓	๓๘.๘๖	๒๒.๑๕	๑๙.๓๓	๒๕๕.๒๑
	เฉลี่ยทั้ง ๕ รายการ	๒๖.๑๖	๓๕.๕๒	๒๒.๕๒	๘.๖	๘.๓๘	๓๒๑.๒๒

จากผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้บริหารและครู ต้องการให้มีการพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดในแต่ละโรงเรียนแลกเปลี่ยนกัน มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๖๐.๕๒๐ อันดับรองลงมาได้แก่ ต้องการงบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น และต้องการให้มีนิเทศเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๓๕๘.๒๑๔ และ ๓๕๕.๑๗๕ ตามลำดับ ส่วนเรื่อง ต้องการรถหัวไม่งดงในถนน มีค่าความสำคัญต่ำสุด คือ ๒๕๕.๒๑๒

เมื่อพิจารณาโดยสรุปแล้วจะเห็นว่า ผู้บริหารและครู มีความต้องการสิ่งที่จะนำมาเพื่อใช้ดำเนินการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับ "ต้องการมาก" มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๓๒๑.๒๒

บทที่ ๔

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาว่า ครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีทัศนคติต่อคุณภาพและความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในเชิงนิทาน (Positive) หรือ เชิงนิเสธ (Negative)
๒. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารกับครู และครูที่มีอายุ วุฒิ อายุราชการและเพศต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกันหรือไม่
๓. เพื่อศึกษาว่าทางทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในด้านต่อไปนี้
 - ๓.๑ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดอยู่ในโรงเรียนในปัจจุบัน และผลที่ได้รับจาก

กิจกรรมที่จัด

- ๓.๒ ฐานะและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
๔. เพื่อทราบความต้องการและความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับหลักสูตรและการ

ดำเนินการของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

วิธีการในการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารและครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ไม่จำกัดจำนวน สัทธิศรบรรจง ปีการศึกษา ๒๕๑๗ ๑๗ โรงเรียน จำนวน ๒๒๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การรวบรวมข้อมูลกระทำโดยผู้วิจัยไปแจกแบบสอบถามด้วยตนเองสำหรับโรงเรียนที่มีจำนวนครูมาก และอยู่ในบริเวณที่ไม่ห่างไกลกันมากนัก ส่วนโรงเรียนที่มีครูจำนวนน้อย ใช้วิธีส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ ค่าความสำคัญ และค่าความสำคัญเฉลี่ย เพื่อหาทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่าเป็นเชิงนิทานหรือเชิงนิเสธ และใช้ t - test วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู และครูที่มีอายุ วุฒิ อายุราชการและเพศต่างกัน ว่ามี

ทัศนคติทางกันหรือไม่ว่า ส่วนเรื่องต่างๆทั่วไปของกิจการบเสริมหลักสูตรที่จัดอยู่ในโรงเรียนไป ปัจจุบัน ความบกพร่อง และ ความบกพร่องเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับหลักการ และ การดำเนินการ ของกิจการบเสริมหลักสูตรนั้น ภาววิสัย ภาวศรัทธาช่วยและภาวความสำคัญ

ผลของการศึกษาค้นคว้า

๑. ลักษณะการค้นคว้า

๑.๑ แบบสอบถามที่ส่งไปมีจำนวน ๓๖๕ ฉบับ ได้กลับมาและอยู่ในสภาพสมบูรณ์ ๒๕๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๖๕

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครู คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๖.๕๘ และ ๙๓.๔๒ ตามลำดับ

๑.๓ ครูที่มีวุฒิระดับอนุปริญญา มีจำนวนมากที่สุด คิดร้อยละ ๕๕.๙๗

๑.๔ ครูชายมีมากกว่าครูหญิง คิดร้อยละ ๑๑.๘๕ ของจำนวนทั้งหมด

๑.๕ ครูที่มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดร้อยละ ๓๕.๘๑

๑.๖ ครูที่มีอายุราชการตั้งแต่ ๑ - ๕ ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดร้อยละ ๕๕.๘๑

๒. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริหารและครู ที่มีต่อกิจการบเสริมหลักสูตร

๒.๑ ทัศนคติของผู้บริหารและครู : ผู้บริหารและครูต่างมีทัศนคติที่ดีต่อกิจการบเสริมหลักสูตร ผู้บริหารเห็นด้วยกับเรื่องกิจการบเสริมหลักสูตรทำไ้ครูบละ เลิกครูจึกและ เขาใจกันยิ่งขึ้น และกิจการบเสริมหลักสูตร ส่ง เสริมได้ เกิดคิดและกระทำในทางสร้างสรรค์ มากที่สุด ส่วนครูให้ช่วยกับเรื่องกิจการบเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทางาตามความสนใจจากที่สุด ทั้งผู้บริหารและครู ไ้ความสำคัญกับเรื่องกิจการบเสริมหลักสูตรทำไ้เด็กมี ทัศนคติและมีมารยาทที่ดี ในอันคัมค่าสูง เหมือนกัน

เกี่ยวกับเรื่องกิจการบเสริมหลักสูตรทำไ้เด็ก เขาก็เพื่อนฝูงและคิดอกันบุคคลทั่วไปได้ กิจการบเสริมหลักสูตร ส่ง เสริมให้ เกิดคิดและกระทำในทางสร้างสรรค์ และกิจการบเสริมหลักสูตรทำไ้ครู และเด็ก ไ้ครูจึกและ เขาใจกันยิ่งขึ้น ผู้บริหารมีทัศนคติที่กว้ากว่าครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ ๐.๐๕ ส่วนเรื่องสภามัก เรียบสามารถช่วยแก้ปัญหาการปกครองนัก เรียบรองโรงเรียนได้ และกิจการบเสริมหลักสูตรช่วยไ้เด็กปรียบตัว เขาก็มีสิ่งแวดล้อมไ้กันนี้ ผู้บริหารมีทัศนคติที่กว้ากว่าครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ ๐.๐๑ ส่วน

รายการอื่น ๆ ปรากฏว่าผู้บริหารและครูผู้ที่ตนศึกษากันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่า ผู้บริหาร จะให้ทัศนคติที่ดีกว่าครู

๒.๒ ทัศนคติของครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรี—สูงกว่าปริญญาตรีและครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรี—สูงกว่าปริญญาตรี และครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีต่างมีทัศนคติที่ถือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร และครูทั้งสองกลุ่มนี้เห็นคติในแนวเดียวกัน โดยเฉพาะในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ ทั้งสองกลุ่มได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก และได้ให้ความสำคัญ ในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทดีขึ้น ไว้ในลำดับสุดท้ายเหมือนกันด้วย

สำหรับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้สิ้นเปลืองเวลาโดยใช่เหตุ ครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติที่ดีกว่าครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ และเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราใจนัก เรียนให้สนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและ เด็กรู้จักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่คน ครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีกว่าครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

ในทางกลับกัน ครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติที่ดีกว่าครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ ส่วนทัศนคติในเรื่องอื่น ๆ ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่า ครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีจะมีทัศนคติที่ดีกว่าครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

๒.๓ ทัศนคติของครูชายกับครูหญิง

ครูชายและครูหญิงต่างมีทัศนคติที่ถือกิจกรรมเสริมหลักสูตร และมีทัศนคติในแนวเดียวกัน ถือว่ามีความสำคัญในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ ไว้ในลำดับแรก และได้ให้ความสำคัญกับเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทดีขึ้น ไว้ในลำดับสุดท้าย

อนึ่ง ครูชายมีทัศนคติที่ดีกว่าครูหญิงในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราใจนัก เรียนให้สนใจ ในบทเรียนยิ่งขึ้น ทัศนคติเรื่อง มารยาทช่วยแก้ปัญหาการปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้ กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้ชุมชนรู้จักและเข้าใจโรงเรียนมากยิ่งขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง

กิจกรรมเสริมหลักสูตร ปลูกฝังหลักการประชาธิปไตยให้แก่เด็กได้ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเรียนรู้ มีกิจกรรมและมารยาทชั้น นี้นับว่าสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ สำหรับเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเรียนรู้สภาพที่ทำงานร่างกายและจิตใจ กิจกรรมเสริมหลักสูตร เตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยให้เด็กปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมโลกนั้น ครูช่ายมีทัศนคติที่ว่าครูหญิงอย่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

สำหรับเรื่องอื่น ๆ ครูช่ายกับครูหญิงที่ทัศนคติต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแถมอย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูช่ายกับครูหญิงโดยเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ครูช่ายมีทัศนคติที่ว่าครูหญิงอย่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

๒.๔ ทัศนคติของครูช่ายมากและครูช่ายน้อย

ครูช่ายมากและครูช่ายน้อยต่างมีทัศนคติที่ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร และมีทัศนคติในแนวที่ใกล้เคียงกัน ก็คือทางใจความสำคัญในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทชั้นน้อยที่สุด ส่วนความสำคัญในลำดับแรกนั้น ครูช่ายมากให้ความสำคัญแก่เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ แต่ครูช่ายน้อยให้ความสำคัญแก่เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยพัฒนาความเกรียกทางอารมณ์ได้

จากผลการเปรียบเทียบทัศนคติของทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่า ครูช่ายน้อย มีทัศนคติที่ว่าครูช่ายมากในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เสียเวลาโดยใช่เหตุ กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กคิดและกระทำไม่ทางสร้างสรรค์ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราใจนัก เรียนให้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ และ เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมใ้แก่ประสบการณ์ในห้องเรียน มีผลอย่างยิ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ส่วนรายการอื่น ๆ ที่ทัศนคติต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แก่มีแนวโน้มน่า ครูช่ายน้อยจะมีทัศนคติที่มากกว่าครูช่ายมาก

๒.๕ ทัศนคติของครูช่ายราชการมากและครูช่ายราชการน้อย

ครูช่ายราชการมากและครูช่ายราชการน้อย ต่างมีทัศนคติที่ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร และมีทัศนคติในแนวที่ใกล้เคียงกัน ก็คือทางใจความสำคัญในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและมารยาทชั้น ในอันดับต่ำสุด ส่วนความสำคัญในระดั้สูงส่งนั้น ครูช่ายราชการมากให้ความสำคัญ

แก เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร ช่วยขอเคลายความ เครียดทางอารมณ์ได้ แต่ครูซึ่งมีอายุราชการน้อยให้ความ
สำคัญแกเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้ เด็กได้ทำงานตามความสนใจ

จากผลการ เปรียบเทียบทัศนคติของกดูทั้งสอง ปรากฏว่า ครูซึ่งมีอายุราชการน้อยมีทัศนคติ
ดีกว่าครูซึ่งมีอายุราชการมากในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการประชาธิปไตย เด็กได้ และ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กคิดและกระทำในทางสร้างสรรค์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕
และเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมใ้ระบบการณในห้อง เรือนมีคุณภาพยิ่งขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติ
ณ ระดับ .๐๑ สำหรับรายการอื่น ๆ ทั้งหมดคิดต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แกเป็นแนวโน้มว่าครูซึ่งมีอายุ
ราชการน้อยจะมีทัศนคติที่กว่าครูซึ่งมีอายุราชการมาก

๓. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๓.๑ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัด ในโรงเรียนและยุคที่ไ้รับ

จากกิจกรรมที่จัดไว้จัดใส่ลงในแบบสอบถาม ๕๕ ประเภท ผลการวิเคราะห์พบว่าโรงเรียน
จัด ๕๖ ประเภท กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมวันไหว้ครู อันดับรองลงมาได้แก กิจกรรมวันปียมหาราช
กรรมกรรณการัก เรียบแจะการปฏิสนธิ แก่นัก เรียบใหม่ ฯลฯ กิจกรรมที่จัดน้อยที่สุดคือ ชุมมนุสัณฑนาการ กิจกรรม
วันสุนทรภู่ และกิจกรรมวันไตรศกมาส

อนึ่ง หากจะจำแนกย่อยออกไปจะได่ดังนี้

๓.๑.๑ กิจกรรมวันสำคัญที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมวันไหว้ครู

๓.๑.๒ กิจกรรมชุมนุมมากที่สุดคือ ชุมมนุษาษาอังกฤษ

๓.๑.๓ กีฬาที่จัดมากที่สุดคือ เป่าบอล

๓.๑.๔ กิจกรรมอื่น ๆ ที่จัดมากที่สุดคือ กรรมกรรณการัก เรียบ

ส่วนแะ ของกิจกรรมที่จัดโดยเฉลยแล้ว อยู่ในร ะดับที่

๓.๒ ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผู้บริหารและกร เห็นว่าปัญหาที่มากที่สุดคือ งบประมาณที่ใชสำหรับจัดกิจกรรม ยังไม่เพียงพอ

อันดับรองลงมาได้แก งบประมาณน้อย ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมีงานส่วนตัวมากเกินไป ซากผู้ประสานงาน
ที่ใด ฯลฯ ส่วนปัญหาที่น้อยที่สุดได้แก เรื่อง นัก เรียบแยกแยกกัน

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง

๔. ความคิด เห็นต่อหลักการ จักกิจกรรม เสริมหลักสูตร และความต้องการ เพื่อการดำเนินการ

จักกิจกรรม

๔.๑ ความคิด เห็นต่อหลักการ จักกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ผู้บริหารและครู เห็นด้วยมากที่หลักการที่ว่า ผู้บริหาร ต้องให้การ สนับสนุนในการ จักกิจกรรม เสริมหลักสูตร ไหมมาก อีกทั้งรณรงค์มาโดยเกรียง กิจกรรรมที่ที่สกัดคือกิจกรรมที่สนองความต้องการ ของเด็กที่เป็นปัจเจกและอนาคต ส่วนเรื่อง การลดภาระของบุคลากรปฏิบัติงานสำคัญความองานที่ได้รับนั้น เห็นด้วยน้อยที่สุด

๔.๒ ความต้องการ เพื่อการดำเนินการ จักกิจกรรม

ผู้บริหารและครูต้องการ ใ้มีการพิมพ์ เอกสาร เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตร ที่จัด ในแต่ละโรงเรียน แลดู เปลี่ยนกันมากที่สุด อันที่จริงของมาคือ ต้องการงบประมาณ เพิ่มขึ้น ต้องการใ้เพิ่มพื้นที่ เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตร ส่วนเรื่องที่ต้องการ น้อยที่สุดคือ การลดชั่วโมงสอน เหนื่อยลง เมื่อพิจารณาความต้องการของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับสิ่งที่จะนำมา ใช้ เพื่อดำเนินการ จักกิจกรรม จะเห็นว่าอยู่ในระดับ ต้องการมาก

ข้อสรุปของงานที่ภาคคนกล่าว

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตร ทราบถึง ขอบข่ายของกิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียนมัธยมและมหัธยม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคบางประการ ในการ ดำเนินงานพัฒนาจักกิจกรรม เสริมหลักสูตร ความคิด เห็นที่มีต่อหลักการ ในการจักกิจกรรม และความต้องการ ของผู้บริหารและครู เพื่อการ ดำเนินการ เรื่องนี้ จากประเด็นดังกล่าว นี้ขอที่ควรหยิบยกมาอภิปรายถึงต่อไปนี้

๑. ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตร : ผู้บริหารและครู คำนึงถึง หน้าที่

ที่ต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตร อยู่ในเกณฑ์สูง และในบรรดาครู จะแยกย่อยออกตามวุฒิ เพศ อายุ และอายุราชการ ก็ตาม แม้ถึงจะมีทัศนคติดีเยี่ยมในเกณฑ์สูง เช่นเดิม จึงกล่าวได้ว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการจักกิจกรรม เสริมหลักสูตร เป็นสิ่งที่มีคุณค่าและมีความสำคัญต่อการศึกษา

เมื่อพิจารณาการ ใ้หาความสำคัญ ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตรแล้ว จะเห็นว่า

ครูส่วนมากต่างได้ความสำคัญแก่เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาส ให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจมากที่สุด มีเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่เห็นทางออกไปคือ ผู้บริหารให้ความสำคัญมากที่สุดแก่เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ ครูและเด็กรู้จักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมให้เด็กคิดและกระทำในทางสร้างสรรค์ ครูซึ่งมีอายุน้อยและครูซึ่งมีอายุราชการมากให้ความสำคัญมากที่สุดแก่เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลาย ความเครียดทางอารมณ์ได้ดี สำเร็จเรื่องที่มีความสำคัญในลำดับรอง ๆ ลงมา ครูส่วนมาก ก็เห็นไปในแนว เดียวกัน คือให้ความสำคัญแก่เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้ดี ครูเห็น ความสามารถพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมให้เด็กคิดและกระทำ ในทางสร้างสรรค์ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและเด็กรู้จักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น ส่วนเรื่องที่มีผู้บริหาร และครูให้ความสำคัญน้อยที่สุดนั้น ก็เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีศีลธรรมและมารยาทดีนั้น จากผลที่ ปรากฏชัดเจนมากจึงกล่าว พอจะ มี แก่เรื่องยืนยันได้อย่างเด่นชัดแล้วว่า ในสภาพของผู้บริหารและครูนี้ กิจกรรม เสริมหลักสูตร มีคุณค่าและมีความสำคัญในเรื่องใดมากที่สุดนอกระบบ

การที่ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญแก่เรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาส ให้เด็กได้ทำงาน ตามความสนใจมากที่สุดนั้น นับเป็นความเห็นที่ถูกต้อง เพราะโดยปรกติเด็กมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยยั่ว ครอบจะเข้ามาโรงเรียน ทั้งนั้นเมื่อโรงเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น เด็กจึงได้เลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางที่ ชอบสนใจ กิจกรรมที่จะทำได้วัตถุประสงค์อันได้ด้วยความเข้าใจดีกว่ากิจกรรมอื่นก็คือ ขนมน

ส่วนเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีศีลธรรมและมารยาทดีนั้น แม้ผู้บริหารและครูจะ เห็นคุณค่าและควาสำคัญน้อยที่สุด แต่เชื่อว่าจะมีที่เด็กที่ใหม่ เพียงแต่เกิดควาสนใจสนใจในขณะนั้นเท่านั้น วาระเป็นไม่ได้จริงหรือไม่ และหากเราพิจารณาคำความสำคัญในข้อนี้ก็จะเห็นแนวโน้มได้ว่า ผู้บริหารและครู มีแนวโน้มว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรน่าจะทำให้เด็กมีศีลธรรมและมารยาทดีขึ้นได้จริง ๆ ดังจะเห็นได้ว่า ความสำคัญก่อนมาทางเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วย ก็ผู้บริหารและครูได้กล่าวความ สำคัญเท่ากัน (๒๓๕.๕๑)

และ ๓๖๕.๓๘๖ ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป เมื่อผู้บริหารและครูมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ก็ย่อมเป็นที่คาดหวัง

ได้ว่า หากกิจกรรมเสริมหลักสูตรรวมตัวของปวงประชาอย่างอื่นอันใดแก่ ทุน อุปถัมภ์ อธิการสถานทีและอื่น ๆ แล้ว ก็กิจกรรมเสริมหลักสูตรย่อมพัฒนาการไปไกลมากขึ้น เพราะขยายงานผู้บริหารและครูทางก็ เห็นความสำคัญ และคง เป็นตัวจักรที่คอยผลักดันให้ เกิดความก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้น

๒. การ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร กับครู และครูซึ่งมีวุฒิ เพาะ อายุ และอายุราชการ ต่างกันที่มีทัศนคติกรรมเสริมหลักสูตร : จากผลการ เปรียบเทียบทัศนคติระหว่างผู้บริหารกับครู และครูซึ่งมีวุฒิ เพาะ อายุ และอายุราชการตา กันแล้ว โลกแห่งใจเห็นได้ว่ามีเพียงกวม เดียว เท่านั้นที่เห็นทัศนคติแตกต่างกัน อย่างแท้จริง ก็คือครูชายกับครูหญิง โลกครูชายมีทัศนคติว่าการหญิง มีความเชื่อมั่นได้ถึง ๕๕ เปอร์เซ็นต์ ผลที่ปรากฏ ทั้งที่กล่าวถึง ไปจากข้อสมมุติฐานที่ผู้วิจัยได้วางไว้ คือ เห็นว่า ครูชายและครูหญิงน่าจะมีทัศนคติไปแตกต่างกัน เพราะ เล็ง เห็นว่า ทั้งครูชายและครูหญิงส่วนใหญ่ตรงตามสถาบันฝึกหัดครูมา เกือบทั้งสิ้น ได้รับอิทธิพลจาก สิ่งแวดล้อม ๆ เหมือน ๆ กัน และขณะนั้นหญิงกำลังตั้งครรภ์ และมีสถานภาพไม่ต่างจากผู้ชายมากนัก จึงไปเอา จะมีทัศนคติต่างกันเพราะการได้ แต่เมื่อ ผลการวิจัยปรากฏออกมา เป็นตรงกันข้าม ก็ทำให้เราเกิดสงสัยว่าทำไม จึงเป็นเช่นนั้น ข้อสันนิษฐานว่า น่าจะเป็นเพราะผู้ชายมีพฤติกรรมชอบการดูอยาก เห็นมากกว่าผู้หญิง และ ผู้ชายรับรู้อย่างดี เพราะได้ไกลมากกว่าผู้หญิง นอกจากนั้นผู้ชายยังมีความอดทน เด็ดมันในตนเอง เปิดเผย ยอมรับ และศึกษาหาความรู้ในสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ ส่วนเพศหญิงมักอ่อนแอ ไม่ชอบยกยอตัวเองออกไปนอกวงจำกัดจิตใจ ที่จะยอมรับสิ่งใหม่ ๆ ด้วยเหตุผล ที่กล่าวมาอาจเป็นไปได้ ที่เป็นองค์ประกอบอันมีอิทธิพลทำให้ครูชายมีทัศนคติ ที่ดีกว่าครูหญิงดังกล่าว

สำหรับกลุ่มอื่น ๆ ก็คือผู้บริหารกับครู และครูซึ่งมีวุฒิ เพาะ อายุ และอายุราชการ ต่างกัน เมื่อผลเฉลย

พจนันท์ เทววิฑู "ความขัดแย้งระหว่างความอดอยากเห็น ทัศนคติแบบเชื้ออำนาจ นายในภยันตราย และความสามารถในการเอาตนเองขึ้น เรียนชั้นประถมศึกษา ๘ และ ประถมปีที่ ๗" ปริชญาในงานศึกษาระดับมัธยมศึกษา หน้า ๘๕.

๒. ชงชัย วิภาวีธนา "การศึกษาแบบการฝึก (Cozmatlve Styles) ของนัก เรียนฝึกหัดครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นปีที่ ๑ และ ๒" ปริชญาในงานศึกษาระดับมัธยมศึกษา หน้า ๘๖.

๓. สุเทพร วิจิฉัย ล.ก. หน้า ๗.

ที่ปกติจะวางกันน้อยๆ เขื่อนไม้ไผ่ แก้วไม้ระเค้นน้อยหลาย ๆ เรื่องที่วางกันน้อยๆ เขื่อนไม้ไผ่ เช่น กิจกรรรม เสริมหลักสูตรสง เสริมให้เด็กคิดและกระทำในทางสร้างสรรก กิจกรรรม เสริมหลักสูตรช่วย เสริมให้ประ สัมการร โน้ดอง เร็วขึ้นกับกาบั้งขี้เฒ่า กิจกรรรม เสริมหลักสูตรปลูกฝังหลักการป ระชาธิปไตยแก่เด็กไทย กิจกรรรม - เสริม หลักสูตรช่วย ภา โจชน์ เรียบให้สนใจในบทเรียนขี้เฒ่า ฯลฯ เหล่านี้ถ้าจะพิจารณากันเป็นรายการ ๆ ไป เราจะพิจารณารายข้อ ๆ ภาคนั้นและกล่าวถึงเฉพาะ

อันนี้ จากแนวโน้มนั้นปรากฏว่า ผู้บริหารจะมีทัศนคติที่ก้าวกรู กรูซึ่งมีวิดิปริญาอารีและสูงกว่า ปริญาอารีจะมีทัศนคติที่ก้าวกรู ซึ่งมีความปริ ญาอารี กรูซึ่งมีอายุน้อยจะมีทัศนคติที่ก้าวกรูซึ่งน้อยกว่า และ กรูซึ่งมีอายุราชการ น้อยจะมีทัศนคติที่ก้าวกรูซึ่งมีอายุราชการมากนั้น ก็เป็นประโยชน์อยู่ ก็ส่วนมากรู้ใช้ เป็น ฆอนุอย่างกราว ๆ เพื่อปรับปรุงบุคคลากร (ผู้บริหารและกรู) ให้ดีขึ้น เช่น พยายามหาทางให้กรู วิดิสูง ขึ้น เพราะกรูซึ่งมีวิดิสูงมีแนว โน้มนว่าจะมีทัศนคติที่ก้าวกรู ซึ่งมีความปริ ญาอารี กรูซึ่งมีอายุน้อยและอายุราชการ มากไปสนใจและใฝ่หาความรู้กับกิจกรรรม เสริมหลักสูตรไม่มากนัก เพราะกรูซึ่งมีอายุและอายุราชการ มาก มีแนว โน้มนว่าจะมีทัศนคติที่ก้าวกรูซึ่งมีอายุและอายุราชการ น้อย เป็นคน

๓. สภาพทั่วไปของกิจกรรรม เสริมหลักสูตรในโรง เรียบระดับมัธยมศึกษา : จากกิจกรรรมทั้งหมด ๕๐ รายการ โรง เรียบ เกินกว่าครึ่งหนึ่งทำ เพียง ๒๐ รายการ จากกิจกรรรมที่จำ เหล่านี้ ถ้าพิจารณาแล้ว จะเห็นว่า เป็นกิจกรรรมที่มีความสำคัญและมีคามหมายสำหรับตัว เด็ก เป็นอย่างมาก เช่น กรรรมการแก้ เรียบ และเวลานัก เรียบขี้เฒ่า นั้น เป็นของกรู สำคัญที่จะช่วยพัฒนา เด็กให้ เป็นสมาชิกที่ดี ของสังคมแบบป ระชาธิปไตย องค์กรู นี้จะปลูกฝังหลักการป ระชาธิปไตยให้แก่เด็กตั้งแต่เยาว์วัย ไกรูทัศนคติ หน้าที่ รูจัก เสียสละ รูจักความสามัคคี ฯลฯ อัน เป็นคุณลักษณะที่สังคมและชาติบ้าน เมืองต้องการ ส่วนกิจกรรรมอื่น ๆ อย่างใดก็ งาม กิจกรรรมในวันสำคัญ กาทิศา ฯลฯ ก็ส่วนแล้วแต่มีประโยชน์ไม่ยิ่งหยอแหว่กัน เพราะเป็นส่วนในการ พัฒนาเด็กให้ เจริญองงามตั้งขึ้น นอกจากนั้นยัง เื่อประโยชน์ในด้านอื่น ๆ อีกด้วย คือมีประโยชน์ต่อการ ส่ง เสริมทางควาวิชาการ ความาร รางความ มีขั้นธระหว่างโรง เรียบกับชุมชนชน ม จะแก่กรู บริหารโรง เรียบ ในอย่างใดก็ตามพิจารณาจาก ผลการวิ เกราะแล้วรู กิดว่า โรง เรียบมีใ้ใจจัดกันอย่างจริงจัง และสำหรับกิจกรรรมที่จัดอยู่ ไกรูผลไม่มากนัก ที่เมื่อ วนนี้คง เนื่องมาจาก มีปัญหาและอุปสรรคมากมาย ที่สำคัญคือ มีอุปกรูใจเพียงพอ มีเงินเพียง อดจะกรู ้งานมากทั้ง งานภา การ สอดและงานส่วนตัว

งบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมได้เพียงพอ หน่วยงานเรื่งกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ และมีการจัดการกันเป็นครั้งคราว และผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนไ้มากกว่าที่เป็นอยู่ เป็นคน เมื่อเป็น เรนนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรจัดองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ไว้ดีกว่าเดิมเสียก่อน โดยไม่ตองลางัวไปงของครู ใดนอยลงแกบยงใด

จากผลการวิจัยถึง เหตุจากลลาว โภคสรุปรว่า ถึงแม้ผู้บริหารและครูจะมีทัศนคติต่อกิจกรรม

เสริมหลักสูตรแล้ว เพียงใดก็ตาม ถ้าโรงเรียนยังขาดปัจจัยเป็นองค์ประกอบของการ จัดกิจกรรมแล้ว กิจกรรม ก็ย่อมดำเนินไม่ไถ่ยาก เหตุนี้จึงไม่เพียงแต่ผู้บริหารและครู จะเห็นคุณค่าและความสำคัญขงกิจกรรมเสริมหลักสูตร เท่านั้น แต่หน่วยงานจัดองค์ประกอบอื่น ๆ ไ้พรอมมลวย

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอสำหรับฝ่ายบริหารระดับสูง และผู้เกี่ยวข้อง

๑.๑ กรมสามัญศึกษา ควรจะหาทางจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของโรงเรียนต่าง ๆ บางควมความเหมาะสม

๑.๒ วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทศกของกรมสามัญศึกษา ควรจะได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรขึ้นมา หรือไม่ก็ให้การอบรมแก่ครูซึ่งทำหน้าที่ เป็นที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา

๑.๓ วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทศกของกรมสามัญศึกษา ควรให้การนิเทศกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควบคู่ไปกับการนิเทศการ งบประมาณ เป็นตัวจักรสำคัญในการพิงพิ เอกสาร เผยแพร่ความรู้ เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรแจกจ่ายกโรงเรียนต่าง ๆ

๑.๔ สถาบันการศึกษาฝึกหัดครูควร เน้นใ้หนักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญขงกิจกรรมเสริมหลักสูตร เชื่อว่า เมื่อเขาไป เป็นครูจะได้ให้การสนับสนุนให้กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นแรงเสริมให้เก็ ปรระสภการณและควาเชุเพิ่มขึ้น

๒. ข้อเสนอแนะต่อครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่

๒.๑ ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ควร เป็นผู้นำในด้านกิจกรรม โภงให้การ สนับสนุนและ ภาระคุณใหญ่ เห็นคุณค่าและความสำคัญขงกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๓.๒ ครูใหญ่ควรจัดให้มีครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยฝ่ายกิจกรรมหนึ่งคน หรือแล้วแต่เหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อจะได้มีหน้าที่เฉพาะ และเป็นภาระของครูใหญ่โดยตรง

๓.๓ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่ระททาได้ เพื่อสนองความต้องการและความสนใจของเด็ก อนึ่งควรจะมีห้องสมุดของนักเรียน เป็นศูนย์กลางกิจกรรมของนักเรียนอีกทางหนึ่งด้วย

๓.๔ หากเป็นไปได้ โรงเรียนควรมีสถานที่สำหรับเป็นศูนย์อุปกรณ์ และเป็นศูนย์กลางกิจกรรมของนักเรียน

๓. ข้อได้เอแนะศอกรู

๓.๑ ครูควรพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้คงแท้ ทั้งนี้ เพื่อจะได้หาหนทางไว้กิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าแก่เวลาในการให้เด็กได้เจริญงอกงามมากที่สุด

๓.๒ ครูทุกคนไม่ควรถือว่า ภาระหน้าที่ทางกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นของครูคนใดคนหนึ่ง แต่ควรถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของทุกคนส่วนหนึ่งด้วย

๓.๓ เนื่องจากครูเห็นว่า ครูเห็นความจำเป็นพิเศษของเด็กได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำใหกรและเด็กใจรักและเข้าใจมากยิ่งขึ้น จากผลดังกล่าวควรนำไปเป็นข้อมูลในการแนะแนวให้เด็กเลือกโคตางเรียน

๔. ข้อได้เอแนะสำหรับกรที่มากชกว่าอไป

๔.๑ ควรจะได้มีการปรับปรุงแผนดอการที่ใช้ในการศึกษารุ่นใหม่กว่าบเขอมนมากช โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปรับปรุงภาษาใหอานเขาใจง่าย ไมอ่าความไมางหัวอ

๔.๒ ควรศึกษาทัศนคติของครูและผู้บริหาร ในจังหวัดหรือเขตอนื่น ๆ ให้กว้างขวางออกไป เพราะระทาใหทราบทัศนคติความคิด เห็นและมีฐานะที่ตางออกไป

๔.๓ ควรศึกษาทัศนคติของนักเรียน เปรียบเทียบกับทัศนคติของครูด้วย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนคือผู้ทำกิจกรรม และได้รับผลโดยตรงจากกิจกรรม.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ธงชัย จิวปรีชา "การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร และวารสารของนักเรียน
วิทยาลัยนครราชสีมา" ปริชานนศึกษาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
๒๕๑๔, ๑๔๖ หน้า.

ธนู แสงสุทธิ "รอกักในการจัดกิจกรรมเสรีบทกวี" วิทยาราย ๖๕(๑๑) : ๓ - ๔, ๑๑ ธันวาคม
๒๕๑๓.

นาฏเจดีย์ อนุวงษ์ "พัฒนาการของบทกวีของกิจกรรมเสรีบทกวี" ศูนย์ศึกษา ๑๑ : ๒๑ - ๒๒
มกราคม ๒๕๑๖.

ประเสริฐ วิจารณ์ และคณะ กิจกรรมเสรีบทกวี กรมวิชาครูศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๑, ๘๓ หน้า
ดวงวาท วาทยานนท์ เอกสารในเทศกาลการศึกษา กรมการฝึกหัดครู ฉบับที่ ๕๕ การจัดทำหนังสือโรงเรียน
กรมการฝึกหัดครู ๒๕๑๕, ๓๖ หน้า.

สงวน จันทร์วิบูล "ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบการอ่าน กับทัศนคติแบบเชื่อกันว่าภายใน - ภายนอก
และความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ และประถมศึกษาปีที่ ๙" ปริชานนศึกษาการ
ศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๕๕ หน้า.

ไพเราะ หวังพานิช "ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๑" ปริชานนศึกษาการศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๑๖ หน้า.

มหากไทย, กระทรวง ศูนย์การป้องกันอาชญากรรม รายงานการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน โรงพิมพ์สำนัก
ทำเนียบนายกรัฐมนตรี ๒๕๑๔, ๓๓ หน้า.

วรรณพร พรหมบุญ "การศึกษามโนทัศน์การเขียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ของนักศึกษาคณะ
โรงเรียนและศูนย์ให้โอวาทศึกษา ในจังหวัดสระบุรี" ปริชานนศึกษาการศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๑๖ หน้า.

- ศึกษาศึกษา, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู รายงานการวิจัยเรื่องกิจกรรมนอกหลักสูตร ทั้งในส่วนกลาง
และส่วนภูมิภาค จำนวน ๒๓ แห่ง สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะ
ปีการศึกษา ๒๕๐๕ กรมการฝึกหัดครู ๒๕๐๕, ๑๖ หน้า.
- ๑) ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ เอกสารประกอบหลักสูตร ประถมศึกษา ระดับที่ ๑ โรงพิมพ์บรรณาร
๒๕๐๔, ๓๕ หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง "การประเมินผลการจัดบริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตร และสวัสดิการ
ในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการ เงินกู้ เพื่อพัฒนาอาชีพศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๕" บทความ
งานวิจัยการศึกษาระดับกระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๖ หน้า ๑๐ - ๑๕.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง การวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ ๒๕๐๕, ๓๓ หน้า.
- ศึกษาธิการ, หน่วย กรมการฝึกหัดครู เอกสารนิเทศการศึกษาระดับที่ ๓๕ กิจกรรมนอกหลักสูตร
กรมการฝึกหัดครู ๒๕๐๖, ๑๖ หน้า.
- ๒) สมจิต ชนสงวนจูณ์ "กิจกรรมนอกหลักสูตร" จันทร์ เกษม ๔ : ๑ - ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕.
- สุภาภา ติงวัฒน์ "กิจกรรมโรงเรียน" วิทยาสาร ๑๕(๘) : ๑๖ - ๑๓, ๔๒ - ๔๓, ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑.
- สุเทพ วินิจจัย "ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์" ปริทัศน์นิตยสารศึกษาค้นคว้าตามมติ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
๒๕๑๒, ๑๓๔ หน้า.
- ๓) สุรินทร์ สรสิริ "ประชาธิปไตยในโรงเรียน" วิทยาสาร ๙ : ๔๗ กันยายน ๒๕๑๓.
- ๔) สุรินทร์ สรสิริ เอกสารนิเทศการศึกษาระดับที่ ๒๖ กิจกรรมรณรงค์หลักสูตร ๒๕๑๕, ๑๒๖ หน้า.
- ๕) Best, John W., Research in Education, Englewood Cliffs, N.J., Prentice-Hall,
1959, 320 pp.

- ① Coy, Vie, "A Comparison of the Attitudes of Student Council Members, Non-Student Council members, Student Council Sponsors, and Administrators Toward Selected Aspects of Student Council", Dissertation Abstracts, 4 : 1313 - A, 1972.
- ① Edward, Allen L., Experimental Design in Psychological Research, New York, Rinehart, 1950, 446 pp.
- ① Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, Mc Graw-Hill, Inc., New York, 1966, 446 pp.
- Frederick, Robert Wendell, Student Activities in American Education, New York, The Center for Applied Research in Education, Inc., 1965, 111 pp.
- Gruber, Frederick C., Secondary School Activities, Mc Graw-Hill Book Company, Inc., New York, 1954, 307 pp.
- ① Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, International Student Edition, Kogakusha Company, Ltd., Tokyo, Japan, 1965, 605 pp.
- Krech, David and Crutchfield, Richard S., Theory and Problems of Social Psychology, Mc Graw-Hill Book Company, Inc., New York, 1948, 639 pp.
- ① Miller, Franklin A. and Others, Planning Student Activities, N.J. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1956, 651 pp.
- Remmers, Herman H., Introduction to Opinion and Attitude Measurement, New York, 1950, 223 pp.
- ① Ronald, Earl Arther Jackson, "Selected Relationship Between activity Participation and Scholastic Achievement for Kansas State University Students", Dissertation Abstracts, 25 : 5151, 1955.
- ① Steers, David Kenneth, "Attitudes and Interests of Senior Students in University of Delaware as Related to Athletic Participation", Dissertation Abstracts, 17 : 298, 1957.

ภาพผนวก

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1

รายละเอียดส่วนตัว

กรุณากรอกเครื่องหมาย ✓ หรือ เติมข้อความตามที่ เป็นจริง เกี่ยวกับรายละเอียดของตัวท่าน

- 1. เพศ () ชาย () หญิง
- 2. ตำแหน่งหน้าที่ () ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่
 ผู้รักษาการแทนครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่
 () ครู อาจารย์ ทำหน้าที่สอนโดยทั่วไป
- 3. วุฒิ _____
- 4. อายุราชการ _____ ปี
- 5. อายุ _____ ปี

ตอนที่ 2

ทัศนคติของคุณตราบ ความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึงกิจกรรมทั้งหมดที่จัดขึ้นนอกชั่วโมงเรียนในการวางสอนตามปกติ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างมีความเกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้ เช่น สภานักเรียน กิจกรรมชุมนุม กีฬา กรีฑา กิจกรรมในวันสำคัญ ๆ การทำหนังสือพิมพ์ การศึกษานอกสถานที่ การปฐมพยาบาลหรือ急救มีเทศแก่นักเรียน การประชุมอบรม การลูกเสือ-ละอองฟ้า ฯลฯ เป็นต้น

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือเพียงช่องใดช่องหนึ่ง ตามความรู้สึกและความคิดเห็นของท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. อุปกรณ์การสอนช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหา ในบทเรียนดียิ่งขึ้น _____	✓				
2. ชาวพุทธรักความสงบกว่าชาวอิสลาม _____			✓		
3. โรงเรียนสหศึกษาชว ยลคปคุดหาทางเพศ _____					✓

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
๑. กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจ							๓.๑๘๘
๒. เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นกว่าปกติ							๘.๒๘๓
๓. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้สิ้นเปลืองเวลาโดยใช่เหตุ							๓.๒๘๓
๔. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง							๕.๑๕๕
๕. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ปูทางให้เด็กการประชาธิปไตยให้แก่เด็กได้							๓.๓๖๖
๖. กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้							๖.๓๗๖
๗. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กซึ่งคิดงั้นก้นมากกว่าลดความสำคัญ							๖.๑๖๕
๘. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีกิจกรรมและบรรยากาศ							๑.๕๘๖
๙. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นักเรียนมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ							๖.๒๖๓
๑๐. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเข้ากับเพื่อนฝูงและติดต่อกับบุคคลทั่วไปได้							๓.๑๘๘
๑๑. กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กฝึกและกระทำในทางสร้างสรรค์							๕.๑๕๕

	เห็นกาย อย่างยิ่ง	เห็นกาย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นกาย	ไม่เห็นกาย อย่างยิ่ง	๓
๑๖. กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเราใจนักเรียนได้ สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น						๓.๗๒๕
๑๓. กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมให้ประสบการณ์ ในห้องเรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น						๓.๖๓๕
๑๔. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ครูและเด็กได้ รู้จักและเข้าใจกันยิ่งขึ้น						๓.๓๓๕
๑๕. ศึกษานักเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาการปกครอง นักเรียนของโรงเรียนได้						๓.๑๖๕
๑๖. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ชุมชนรู้จักและ เข้าใจโรงเรียนยิ่งขึ้น						๔.๖๕๐
๑๗. กิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ ที่ดี						๕.๖๖๕
๑๘. ครูเห็นความสามารถพิเศษของเด็กได้จาก กิจกรรมเสริมหลักสูตร						๓.๓๓๕
๑๘. กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้เด็กปรับตัวเข้า กับสิ่งแวดล้อมได้ดี						๔.๑๖๕
๒๐. กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยลดความเห็นแก่ตัว ของเด็ก						๓.๘๑๕

ตอนที่ ๓

สภาพทั่วไปเกี่ยวกับภารกิจกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ก. ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดในโรงเรียนและผลที่ได้รับ

โรงเรียนของท่านจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เหล่านี้หรือไม่ ถ้าจัดท่านเห็นว่าได้ผลเพียงใด โปรดกา
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความตามที่ เป็นจริง :

	จัด	ไม่จัด	ผลที่ได้รับจากกิจกรรมที่จัด				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. กรรมการนักเรียน							
๒. สภานักเรียน							
๓. กิจกรรมโฮมรูม							
๔. การทำหนังสือพิมพ์หรือวารสาร							
๕. การทำหนังสืออนุสรณ์ประจำรุ่น							
๖. กิจกรรมลูกเสือ - อนุภชาด							
๗. การศึกษานอกสถานที่							
๘. การปฐมนิเทศนักเรียนใหม่							
๙. การปัจฉิมนิเทศนักเรียนที่จบการศึกษา							
๑๐. การประชุมอบรมวันสัปดาห์							
๑๑. ชุมนุมดนตรีไทย							
๑๒. ชุมนุมดนตรีสากล							
๑๓. ชุมนุมภาษาไทย							
๑๔. ชุมนุมภาษาอังกฤษ							
๑๕. ชุมนุมศิลปะ							

ข. ปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างข้างข้อปัญหาใน ๆ ตามความบ่อยของปัญหาที่ท่านพบ

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
๑. อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ					
๒. งบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมมีน้อย					
๓. ไม่มีผู้ใหญ่ท่านใดแนะนำเรื่องการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร แก่ครู					
๔. ขาดความรู้ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร					
๕. ครูส่วนใหญ่ขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม					
๖. ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
๗. ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมีงานส่วนตัวมากเกินไป					
๘. ครูส่วนใหญ่บ้านไกลไม่อาจรวมกิจกรรมได้เต็มที่					
๙. ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
๑๐. ทัศนคติของครูไม่ตรงกัน (แตกแยกกัน)					
๑๑. นักเรียนส่วนมากบ้านไกล ไม่อาจรวมกิจกรรมได้เต็มที่					
๑๒. ขาดอาคาร สันนิบาตจากชุมชน					
๑๓. สถานที่สำหรับใช้จัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ					
๑๔. นักเรียนไม่เข้าใจระเบียบวิธีการเข้าร่วมกิจกรรม					
๑๕. นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม					
๑๖. นักเรียนไม่ชอบกรรมการทำหน้าที่กิจกรรมแต่ละอย่าง					
๑๗. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๘. นักเรียนแตกแยกกัน					
๑๙. นักเรียนมีเวลาเรียนมากเกินไป					
๒๐. จำนวนนักเรียนเพิ่มมากเกินไป					
๒๑. วัตถุประสงค์งานด้านการศึกษาจกกิจกรรมหลัก					
๒๒. ปัญหาอื่น ๆ ถ้ามี (โปรดระบุ)					
๒๓.					

คนที่

ความคิดเห็นของครู คอหลักการ จกกิจกรรม เสริมหลักสูตร
และความต้องการ เพื่อการดำเนินการ จกกิจกรรม

ก. ความคิดเห็นคอหลักการ จกกิจกรรม

เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับหลักการ เหล่านี้ กรุณาภาเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความ

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑. กิจกรรมที่ที่สุดคือกิจกรรมที่สนองความต้องการของ เด็กที่ เป็นปัจจุบันและอนาคต					
๒. ควรมีระเบียบบังคับในการ เข้าร่วมกิจกรรมไหนน้อยที่สุด					
๓. เด็กคนหนึ่ง ๆ ควรร่วมกิจกรรมที่ตนเองสนใจที่สุด เพียง อย่างเดียวหรือมีกิจกรรมอื่นอีกหนึ่งหรือสองอย่าง					

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๔. ควรพิจารณากระบวนการปฏิบัติงาน จากความลงมือที่จะได้รับ					
๕. กิจกรรมทั้งหมดควรหวังผลที่จะเกิดขึ้นแก่เด็กให้มากกว่า ยศที่โรงเรียนจะได้รับ					
๖. กิจกรรมไม่ควร รอคอยแบบจาก โรงเรียนอื่น					
๗. โรงเรียนควร ให้ความสำคัญแก่กิจกรรมทุกอย่างเท่า ๆ กัน					
๘. กิจกรรมเสริมหลักสูตรควร เป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรม การ สอนทั้ง สอนของโรงเรียน มากกว่าที่จะ มีโปรแกรม พิเศษ					
๑๑. นักเรียนควร เป็นผู้ประเมินผลกิจกรรม ที่แท้จริงร่วมกับครู และบุคลากรอื่น ๆ ด้วย					
๑๒. ครูทุกคนควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ในการ จัดกิจกรรม					
๑๓. ควร มีเทคนิคการ จัดกิจกรรมทุกครั้ง					
๑๔. ผู้บริหาร ก่อให้เกิดการ สนับสนุน ในการ จัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ให้มาก					
๑๕. การนี้ เทคนิคกิจกรรม มีเสียงว่า มีเสียง					
๑๖. กิจกรรมแต่ละอย่าง เหมาะแก่การสำหรับเด็กจะวัย					
๑๗. ไม่ควรปล่อยให้ นักเรียน รับผิดชอบทำกิจกรรมใด ๆ โดย ไม่ปรึกษา เป็นผู้แนะแนว					
๑๘. ไม่ควร จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เฉพาะโอกาสที่แสดงสู่ ประชาชน เพียงอย่างเดียว					
๑๙. การให้ชุมชนได้ เข้ามามีส่วนรวม ในกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของโรงเรียน					

ข. ความต้องการของครู เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ท่านมีความต้องการในสิ่งต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความ

	ต้องการมากที่สุด	ต้องการมาก	ต้องการปานกลาง	ต้องการน้อย	ต้องการน้อยที่สุด
๑. ต้องการงบประมาณสำหรับกิจกรรมเพิ่มเติม				✓	
๒. ต้องการใหม่เกี่ยวกับเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
๓. ต้องการให้มีการสัมมนาเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
๔. ต้องการให้มีการพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่จัดในแต่ละโรงเรียนแลกเปลี่ยน			/		
๕. ต้องการใหม่บริหารให้การสนับสนุนมากกว่าที่เป็นอยู่					
๖. ต้องการลดชั่วโมงสอนในชั้นเรียน					
๗. ต้องการความร่วมมือจากชุมชนมากกว่าที่เป็นอยู่					
๘. ต้องการให้มีคณะกรรมการในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน					
๙. ต้องการให้มีโอกาสไปศึกษาดูงานของนักเรียนไปโรงเรียนอื่น					
๑๐. อื่น ๆ ตามนี้ (โปรดระบุ)					

ชื่อของคุณ.....